

Græsk Læsebog

for

Begyndere,

samlet, ordnet og bearbejdet

af

Paul Arnesen,

Rector paa Bartpenge og Lærer ved Borgerbysskolen
i Kiøbenhavn.

Πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θυρεῖσθαι κενά.

Grut. Gnom. Græc.

B. M. H.

Kiøbenhavn.

Trykt paa den Gyldendalske Boghandlings Forlag,
i det Schulkasse Officin.

1822.

Borgerdydskolens,
af en talrig Ungdoms Underviisning og Dannelse
høiligen fortjente,
ved grundig Lærdom, sand Humanitet,
utrættelig Virksomhed
hæderværdige
Forstander,
Herr Michael Nielsen,
tilegnes
denne Læsebog,
med Høiagtelse, Erkjendtlighed, Venskab,
af
Udgiveren.

Forerindring.

Da jeg for nogle Maaneder siden blev anmodet*) om, at samle og udgive denne Græske Læsebog for Begyndere, hvilken herved indlemmes i vor Skoleliteratur; vedtoges følgende Bestemmelser:

- 1) Omfanget af Læsebogen skulde omtrent indskrænkes til Discipelens Lær saaledes, at han, i Løbet af eet Aar eller lidet mere, kunde under dens Læsning indøve den Græske Formlære, og faae de Forkundstaber i Sproget, som satte ham i Stand til, ved Lærrens Veiledning at begynde paa en Kutor, navnliggen Herodot.
- 2) I Henseende til Formen skulde Læsebogen følge Grammatikens almindelige Orden, og efter Muelighed gaae fra det enkelte og lettere, til det mere sammensatte. Det fandtes tjenligt, i en Række af Citater at jævnsøre Grammatiken, for at opmuntre og tilholde Discipelen til, stedse at anvende Grammatiken paa det læste: og for saavidt maatte en bestemt Grammatik lægges til Grund. Hertil valgtes: "Det Græske Sprogs Formlære efter Buttmann, udarbejdet ved S. Lange. Kh. paa den Gyldendalffe

*) Den særdeles Anledning til denne Anmodning var: at der ikke havde Exemplarer af den Danske Udgave af Jacobs Elementarvog, hvilken til den Tid var bleven brugt i Borgerdydsskolen.

Boghandlings Forlag. 1821. *)” — Videre erkjendtes det for hensigtsmæssigt, med Hensyn ei allene til Begyndere, men ogsaa til begyndende Lærere, i Noter at udpege nogle af den Græske Dictions mangfoldige Kjønne Giendommeligheder, og i al Korthed at oplyse samme med simple og fattelige Bemærkninger og Regler. Noget lignende har den lærde Jacobs villet opnaae, ved idelige Henviisninger til de Buttmannske Grammatiker **): men det er rimeligt, at Begynderen med noget mere Nytte kan fatte og lære hvad der umiddelbart forklarer det nyligen læste; medens dette ogsaa omvendt giver Regelen den mueligste Tydelighed. Nogle tilsvæde Forklaringer af Textens vanskeligere Steder skulde gives paa Latin; besynderligen for at anbefale den høist gavnlige Maade: naar Stedet gennem Modersmaalet tilstrækkeligen var forklaret og forstaaet, da at oversætte det paa Latin; hvortil ogsaa denne Deel af Noterne skulde yde en opmuntrende og veiledende Hjælp. Endeligen skulde en Græsk-Dansk Ordfortegnelse tilsvædes.

- 3) Med Hensyn til Læsebogens Indhold maatte det ingenlunde være nok: at et Exempel indeholdt de Ordformer, som det skulde fremstille; meget mere skulde Exemplet selv tillige indeholde en fattelig, fornuftig

*) Det ligger i Tingens Natur, at denne Læsebog ogsaa kan bruges ved Siden af enhver anden Græsk Grammatik; især da de for Grammatikens besynderlige Anvendelse bestemte Ord sædvanligen ere trykte med spærrede Letter: hvorvel jeg formoder, at det altid vil have nogen Betydning for den Lærende, om han bruger Læsebogen helst ved Siden af Hr. Langes Grammatik.

**) i hans Elementarbuch der griechischen Sprache. 6te Ausg. Jena 1817.

og, saavidt mueligt, derhos lærerig Mening eller Sandhed. Thi lad end Kundskab om de enkelte Ord og disses Forandringer og Forbindelser, d. e. grammatisk Kundskab om Sproget, være denne Læsnings nærmeste Formaal: saa bliver dog en Sætning eller Periode, hvoraf, under Ordenes nøie Drøften, ikkun hin Ordkundskab, og intet videre kan læres, et alene for Børnet, men ogsaa for Læreren dobbelt lær og lærrende, forbi den for den indre Sands, for Hoved og Herte, er aldeles usrugtbar. Hvi skulde ikke et lærerigt og interessant Indhold strax under den første Græske Læsning yde Opmuntring til dette ikke lette Arbejde? Hvi skulde ikke isvæde Punter seé hint æstetiske Ord allerede her i den Unges Barm tænke glade Ahnelser om de ædle Skatte, som han nu ligesom indvies til at søge i Grækersprogets Messerkerket? Hertil syntes de Græske Snömær (Sentenser, Læseprog) fortrinligen at være skikket. Disse skulde altsaa, enten ganske, eller for den største Deel, udgjøre Læsebogens Indhold. — Men hvorvel de Græske Snömær sædvanligen, i en takkelig Dragt, med tyndig Korthed; paa en lærrende, sund og undervisende Maade, fremstille almindelige Sandheder, hvilte endnu ofte seé den talende Person, Anledningen, o. s. v. vinde en forhøiet Interesse: saa blev dog med Hensyn til Bogens Bestemmelse et strengt Valg aldeles nødvendigt; saasom den allermindeste Deel af de i forskjellige Samlinger opbevarede Sentenser var egentligen skikket for den barnlige Alder; medens omvendt ikke letteligen noget andet Slags for denne Alder var mere passende. Man sammenligne f. Ex. med Snömærne de saa historiske Exempler, som isvæde

ge en vid, maatte utbhig, Stræben efter Fuldstændighed, have fundet Plads i denne Samling!

Med stadigt Hensyn til ovenangførte Bestemmelser har jeg samlet, ordnet og bearbejdet denne lille Bog. Hvor nær jeg maatte være kommen mit foresatte Maal, tør jeg vel ikke afgjøre: men paa Flid er der vissest ingen ikke sparet. I vor Litteratur er dette Forsøg det første i sit Slægt: Maatte det fortjene en velvillig Modtagelse, og bidrage til at indbringe en bedre Aand i vor første Græske Underviisning!

Hvad Bogens muelige Ufuldkommenhed angaaer: om det nemlig skulde synes, at nogle Exempler uden Skade kunde have været ubeladte; at nogle Anmærkninger findes gjentagne (hvilket dog oftest er skeet med nogen til Disciplens Fremgang svarende nærmere Bestemmelser) eller andet lignende; saa bedes det bemærket: at tvungende Omstændigheder nødte mig til, at lade de enkelte Afskrifter trykke, inden det Hele var færdigt; hvorved jeg hindredes saa, ligesom at lægge den sidste Haand paa Arbejdet. At de syntaktiske Regler ei engang kunde være fuldstændige eller strengt ordnede, laade desuden i Arbejdets Form og Sagens Natur. Men er en Regel i sig selv rigtig, og derhos oplyser sin Text, saa vil den ogsaa af den flittige Lærer let kunne ubides, oversæres; o. s. v. Ogsaa maatte det ofte blive Læreren overladt, overensstemmende mig de givne Vink, at tilføie de forbigaaende Regler: dog anbefales ham heri en viss Sparsomhed.

Den græske Text er for den største Deel tagen af: *Orellii Opuscula Græcorum Veterum Sententiosa, et Moralia*. Tom. I. Lips. 1819. Tom. II. *ibid.* 1821. Nogle saa og navnlig de historiske Exempler ere laante

beels af Jacobs for ommeldte Elementarbog, deels af Gedikes ved Durtmann udgivne Græske Læsebog. Berlin. 1815.

I de grammatikalke Fremstillinger har jeg, hvor Tvivl kunde finde Sted, støttet mig paa Durtmanns og besynderligen paa den herlige Matthiæ's Autoriteter, som de paalideligste iblandt de mig bekendte.

Med Ordfortegnelsen troede jeg det tjenligt, at anføre allene Ordnes almindeligste Bemærkninger, men at overlade det til Disciplens Opmærksomhed paa Lærers Foredrag, at oversæie disse til hvert enkelt Sted.

Unge Lærere, som denne Læsebog maatte komme i Hænder, beber jeg venligt: at de ville nøie lægge Mærke til mine Bestræbelser, tidligen at vække Disciplens Sands for det Græske Udtryk's Eendommelighed. Thi skulde en fluberet Mand, som bortlagger sin Græsk, naar den ei længer umiddelbart kræves til hans Embedssted, anføre den sande Aarsag hertil, da maatte han sikkert opgive denne: at hin Sprogets Eendommelighed steds var blevet ham fremmed; hvilket atter maatte forklæres deraf, at hans første Underviisning omtrent var indskrænket til de døde Ord og Ordformer. Hvad jeg med hint Hensyn her har leveret, indskrænker sig vistnok til enkelte Vink: men den flittige og talenfulde Lærer henviser jeg til den ogsaa for anden solid Sprogkundskab høist lærerige Syntaxis i August Matthiæ's ausführliche Griechische Grammatik. Dog tabe Læreren aldrig af Sigte det for den Unge's Færdighed saa nødvendige Maadehold.

Sikkerligen var det overskødig, hvis jeg vilde paalægge Læreren, at sammenligne et afledt Ord med dets Stamme, eller det sammensatte Ord med dets Bestands-

bete, forsaavidt blise maatte findes i Sproget: thi denne sin Pligt kan ingen brav Lærer misfjende. Uvekkommende den første Underviisning ere berimod saadanne opdigebede Ordstammer, som ikke ere, eller ikke beviidtligen have været til i Sproget. Saalebes er der vist ligesaa liden Grund til at antage en særffilt Stamform for hver enkelt Omlyd i de Græske Verber (*τρέπω* for *ἐτραπον* af *τρέπω*, *πύνω* for *πέπωνα* af *πένω*, 2c.) — besynderligen hvor Verberne følge bestemte Analogier — som om man vilde opstille en i Modersmaalet tabt Stamform til bad af beder, til tog af tager o. s. v. Sandeligen er Analogien her den rette ledende Stjerne, men den vilkaarlige Hypothese ikkun en vildførende Egttemand.

Findes isvrigt dette mit Forsøg nogenledes at svare til sin Bestemmelse, saa tør jeg haabe, Tid efter anden, at fremtræde med flere Arbejder til vor studerende Ungdoms Lærv. Det nærmeste vil blive: en latinist Læsebog for Begyndere; hvilken rimeligen endnu inden dette Skoleaars Udgang vil udkomme paa samme Forlag.

Kjøbenhavn, d. 25de Febr. 1822.

(Salutaria hæc præcepta ambitiose landare aut extollere liberaliter natis, liberaliter educatis, species fuerit injuriæ: quum sint ultra omnem aleam commendationis, neque hactenus inveniri potuerit tam aversus a genio humanitatis ac Musarum sacris, quin ad hujusmodi genus exsilliret, quasi ad quendam locum; arbitrareturque, non tam verba se admittere auribus, quam sacrosanctas quasdam vitæ leges. — Ita fere Jan. Gruterus in præfat. ad Florileg. Ethico-pol. et Gnom. Græc. Francof. 1610).

I.

Første Declination.

1. **Ἡ** παιδεία ἐν μὲν¹⁾ ταῖς εὐτυχίαις κόσμος ἐστίν²⁾, ἐν δὲ³⁾ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγή. — Φίλει⁴⁾ παιδείαν, σωφροσύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, οἰκονομίαν, τέχνην, εὐσέβειαν. — Κλεάνθης ἔφη⁵⁾, τοὺς ἀπαιδεύτους μόνῃ τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν⁶⁾. — Ἡδονὴν φεῦγε, αὐτῇ⁷⁾ γὰρ λύπην τίττει. — Σοφία κρῶ⁸⁾. — Ἐχθρὰν διάλυε. — Πιστὸν⁹⁾ γῆ⁹⁾ ἀπιστον⁹⁾ θάλασσα⁹⁾.

- 1) μὲν - δὲ — tum - tum — haabe - og — saavel - som.
2) εἰμί. Gr. §. 41. I. 3) φίλει. 4) φημί. Gr. §. 41. VI. 5) differre ab... Verba, som betegne Forskjel, Adskillelse, o. s. v. styre Genitivus.
6) αὐτός, αὐτή, τοῦτο. 7) κράωμαι. 8) Adjectivet, som Prædicat, sættes ofte i Neutr. sing. uden Hensyn til Substantivets Genus og Numerus. 9) sc. ἐστίν.

2. Ἡδοναὶ ἄκαιροὶ τίττουσιν ἀηδίας.
— Αἱ μὲν ἡδοναὶ θνήσκουσι, αἱ δ' ἀρεταὶ¹⁾

ἀθάνατοι. — Αἱ κτήσεις²⁾ τῆς ἀρετῆς μόναι βέβαιαί εἰσιν³⁾. — Πασῶν⁴⁾ τῶν ἀρετῶν ἡγεμών ἐστὶν ἡ εὐσέβεια. — Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος⁵⁾ προδότης ἐστίν. — Προσῆκει⁶⁾ τοῖς ἀφληταῖς τὸ σῶμα αἰετὸ γυμνάζειν. — Ἰκέτας ἐλέει⁷⁾. — Οἰκέτας αἰδοῦ⁸⁾.

- 1) οἱ: αἱ δὲ ἀρεταί. Gr. §. 14. c. 2) ἡ κτήσις. 3) εἰμί.
4) πᾶς, πᾶσα, πᾶν. 5) ἡ πατρίς. 6) convenit, decet. 7) ἐλεῖω. 8) αἰδέομαι.

II.

Anden Declination.

1. Ὁ πλοῦτος βᾶσανός ἐστὶ τῶν¹⁾ τοῦ ἀνθρώπου τρόπων¹⁾. — Τὸν λιβανωτὸν τοῖς θεοῖς, τὸν δὲ ἐπαινοῦν τοῖς ἀγαθοῖς ἀπονέμειν δεῖ²⁾. — Οὔτε ἴππῳ χωρὶς³⁾ χαλινῶ, οὔτε πλούτῳ χωρὶς λογισμοῦ δυνατὸν ἀσφαλῶς χηρῆσασθαι⁴⁾. — Μέτρον ἀριστον, ἔφη τις τῶν σοφῶν. — Ὁ λόγος τῆς ψυχῆς εἰδωλόν ἐστιν. — Τὸ λαμπρόν⁵⁾ οὐκ ἐστὶν ἀνεύ³⁾ κινδύνων. — Ἡ εἰρήνη τὸν γεωργὸν καί⁶⁾ ἐν πέτραις καλῶς τρέφει, ὁ δὲ πόλεμος καί⁶⁾ ἐν πεδίῳ κακῶς.

- 1) τῶν — πρ. Artikklen adfillees hyppigen fra sit Substantiv. s. Gr. her ved et Genitiv; III. 3. 2. ved en Præposition med sin Casus ic. 2) oportet. junge: δεῖ ἄπον. τ. θ. τ. λ. 3) χωρ. καλ. κ. λ. — ἄν. κινδ. Eids og Steeds Adverbia styre sædvaneligen Genitivus. 4) χηρῶμαι. 5) Neutrum adject. sing. bruges ofte saaledes for Subst. til at udtrykke et almindeligt Begreb. τὸ λαμπρόν, det Glimrende, splendor, Frøhed. 6) καί, etiam, endog.

2. Χαλεπὸν¹⁾ πολλὰς²⁾ ὁδοὺς ἅμα τοῦ βίου βαδίζειν. — Οἱ μὲν κατ' ἐνιαυτὸν³⁾ καρποὶ ἐκ τῆς γῆς, οἱ δὲ ἐκ τῆς Φιλίας κατὰ πάντα καιρὸν φύονται⁴⁾. — Ἡ ὄργη καὶ ἡ ἀσυνεσία, δὴ μὲν μεγίστω κάκῳ, πολλοὺς ἀπώλεσαν⁵⁾. — Τὰ τῶν φίλων κοινά. — Πείραν ἀνθρώπου ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον⁶⁾ λάμβανε, ἢ⁶⁾ ἐκ τῶν λόγων· πολλοὶ γὰρ βίῳ μὲν εἰσι κακοί, λέγειν δὲ πιθανώτατοι⁷⁾.

- 1) sc. ἐστὶ. 2) πολὺς, πολλή, πολύ. 3) junge: φύονται κατὰ ἐνιαυτὸν, aarligen, singulis annis. 4) φύω. 5) ἀπόλλυμι. 6) μᾶλλον· ἢ, potiusquam. 7) Superlatus af πιθανός — κακῶς βίῳ, qui male vivit, lastefuld; πιθανὸς λέγειν, qui bene loquitur, som taler vel for sig. Graffen forbindes Nomet umiddelbart med Infinitivus, hvor Latinen bruger ad med Gerundium, Sup. ic.

Tredie Declination.

1. Ἡ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα¹⁾ ἐστίν. — Τὸ μὲν πῦρ ὁ ἄνεμος, τὸν δὲ ἔρωτα²⁾ ἢ συνήθεια ἐκκαίει. — Παιδὸς, οὐκ ἀνδρὸς³⁾, τὸ ἀμέτρως ἐπιθυμῶν. — Ἄνδρϊ σοφῶ πᾶσα γῆ βατή⁴⁾ ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατέρις ὁ σύμπας κόσμος. — Βέλτιόν⁵⁾ ἐστι νοσεῖν τὸ σῶμα⁶⁾, ἢ τὴν ψυχὴν. — Ἀνδριάντα μὲν τὸ σχῆμα, ἄνδρα δὲ ἢ πρᾶξις κοσμεῖ. — Κρεῖττόν ἐστι τῶ ποδὶ⁷⁾ ὀλισθαίνειν, ἢ τῇ γλώσσῃ.

- 1) Comparativ. af ἀσφαλής. 2) ἔρωτα. 3) sc. ἔργον ἐστί. 4) ἀγαθός. 5) νοσ. τ. σ. Dette Accusativ svarer til Lat. Abl. i Udtrykkene: æger corpore, valere animo. Man forklarer det mindre rigtige ved: κατὰ τὸ σῶμα, med Betsen paa Bes-gemet; bedre: det sjernere Objects Accusativ. 6) ποῦς, Gr. §. 23. 4.

2. Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες θεῶν εἰκόνες¹⁾ εἰσίν. — Σταγόνες ὕδατος²⁾ πέτρας κοιλαινουσιν. — Αἱ πονηραὶ ἐλπίδες³⁾, ὥσπερ οἱ κακοὶ ὄδηγοι, ἐπὶ τὰ ἀμαρτήματα ἄγουσιν. — Τοῖς ἄφροσιν⁴⁾, ὥσπερ τοῖς παιδίοις, μικρὰ πρόφασις εἰς τὸ κλαίειν⁵⁾ ἱκανή. — Οὐχ οὕτως τοῖς ὀρφανοῖς παισίν,

ὡς τρεῖς ἀνοήτοις ἀνδράσιν⁶⁾, ἐπιτρόπων ἐστὶ χρεία. — Οὔτε σώμασιν⁷⁾, οὔτε χρεμάσιν εὐδαιμονοῦσιν ἄνθρωποι, ἀλλ' ὀρθοσύνη καὶ πολυφροσύνη.

- 1) ἡ εἰκὼν, ὄνος Gr. §. 18. Pag. 24. I. 2. 2) τὸ ἔδωρ, Gr. §. 23. 4. 3) ἡ ἐλπίς. 4) ἔφρων, Personens Dativ til ἱκανή. 5) τὸ κλαίειν staar som Accusativ til sic. Man kan nemlig ved Hjælp af Artiklen declinere Infinitivet, saavel allene, som i dets Forbindelse med andre Verb. 6) ὁ ἀνοήτ, Gr. §. 19, Anm. 7) Gr. §. 18. Pag. 26. 4. Dette Dativ, ligesom de følgende, svare til Karthagens, Maadens, Middelets Ablativ i Latinen. ὀρθοσύνη καὶ πολυφροσύνη, animus rectus et solers, Rettsind og Kløgt.

3. Ἴσχυς καὶ τεῖχος καὶ ὄπλον σοφοῦ ἢ φρόνησις. — Ἡ φύσις ἀνευ μαθήσεως τυφλόν¹⁾, ἢ δὲ μάθησις ἀνευ φύσεως ἐλλιπές²⁾. — Ταῖς μὲν πόλεσι τὰ τεῖχη, ταῖς δὲ ψυχαῖς ὁ ἐκ παιδείας νοῦς³⁾ κόσμον καὶ ἀσφάλειαν παρέχεται.⁴⁾ — Τὰς μὲν πόλεις ἀναθήμασι, τὰς δὲ ψυχὰς μαθήμασι δεῖ κοσμεῖν. — Αἱ περὶ τι σφοδραὶ ὀρέξεις⁵⁾ τυφλοῦσιν εἰς τᾶλλα⁶⁾ τὴν ψυχὴν. — Μὴ ἐρίζε γονεῦσι, κἀν⁷⁾ δίκαια λέγης. — Γονεῖς⁸⁾ αἰδοῦ. — Βότρυς⁹⁾ τρεῖς ἢ ἄμπελος φύει, τὸν μὲν πρῶτον¹⁰⁾ ἠδονῆς, τὸν δεύτερον μίθης, τὸν δὲ τρί-

τον, ὕβρεως⁹). — Ἀνδριάς μὲν ἐπὶ βάρσεως, σπουδαῖος δὲ ἀνὴρ ἐπὶ καλῆς προαιρέσεως ἰστώσ¹⁰) ἀμετακίνητος ὀφείλει εἶναι¹¹).

- 1) I. I. 8. eller man kan tænke sig: κρήμα, som ubelabt.
 2) II. I. 1. ὁ ἐκ π. v. mens per disciplinam ex-culta, en ved underviisning udbannet Hand. IV. 2. 6. 3) præstat, præbet. παρέχω. 4) ἡ περὶ τι σφοδρὰ ὕρεξις, vehemens rei alicujus appetitus.
 5) ο: τὰ ἕλλα — καὶ ἄν ved Crasis, Gr. §. 14. b. 6) γονεύς som βασιλεύς, Gr. §. 21. 3. 7) βότρυς Accus. pl. for βότρυας, Gr. §. 20. 3. 8) sc. βότρυν. 9) ὕβρις som πόλις, Gr. §. 21. 2. 10) ἰστημι, ἐπὶ καλ. προαιρ. ἐστ. instituto innixus honesto. ἐπὶ med Gen. Gr. første Tillæg, Anm. 5. I. a. 11) εἶμι.

4. Ἐλπίς κακοῦ κέρδεος¹) ἀρχὴ ζημίας²). — Ξίφους πλήγη κουφοτέρα γλώσσης³) τὸ μὲν γὰρ σῶμα, ἡ δὲ⁴) τὴν ψυχὴν τιτρώσκει. — Κακὰ κέρδεα⁵) ζημίαν ἀρετῆς φέρει. — Θίλε μᾶλλον τοὺς συνόντας⁶) αἰδεῖσθαι σε, ἢ φοβεῖσθαι αἰδοῖ⁷) γὰρ πρόσεστι σέβας, φόβῳ δὲ μίσος. — Ἐπισκοτεῖ⁸) τῷ μὲν ἠλιῷ πολλάκις τὰ νέφη, τῷ δὲ λογισμῷ τὰ πάθη. — Ἐλεύθερον ἀδύνατον εἶναι πάθει δουλεύοντα⁹).

- 1) τὸ κέρδος som τὸ τεῖχος, Gr. §. 20. 2. Zonerne contrahere ostendit ikke, Gr. andet Till. 2. 2) for ζυμίας, nemlig for a purum satte Zonerne gjerne i,

Gr. And. Till. 3. 3) IV. 4. 7. 4) τὸ μὲν sc. ξίφος, ἡ δὲ sc. γλῶσσα Istedetfor Demonstrativerne: ὁτος og ἐκεῖνος Gr. §. 32. 4. bruges ved Indbølinger, først, ὁ μὲν, og derefter, ὁ δὲ. 5) συνών, σύνειμι. 6) αἰδός, Gr. §. 20. 2. 7) Subjectets Neutrum plurale, her: νέφη — πάθη, har sædvanligen Verbum i Singularis. 8) Junge: ἀδ. sc. ἐστί, δουλ. παθ. εἶναι ἐλευθ. Accus. c. Inf.

IV.

Til Øvelse i de tre Declinationer.

1. Ἐοικεν¹) ἡ κολακεία γραπτῇ πανοπλίᾳ: διὸ²) τέρψιν μὲν ἔχει, χρεῖαν δὲ μηδεμίαν³) παρέχεται. — Οἱ ἀδολέσχοι, ὥσπερ αἱ χελιδόνες, τῷ συνεχεῖ⁴) τῆς λαλιᾶς τὴν ἡδονὴν τῆς ὀμιλίας ἀποβάλλουσιν. — Φίλιππος γενόμενος⁵) κριτῆς θυεῖν⁶) πονηροῖν, ἐκέλευσε⁷), τὸν μὲν⁸) φεύγειν ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ⁹) ἕτερον διώκειν. — Ἡ νέα Καρχηδῶν κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβα¹⁰), τοῦ δεξαμένου¹⁰) Βάρκαν, τὸν Ἀννίβα⁹) πατέρα.

- 1) similis est. εἶκω. 2) διὸ, ideoque, eg. δι' ὃ, propter quod. 3) μηδέεις, μηδεμία, μηδέν. 4) τὸ συνεχές τῆς λαλίας, continua loquacitas. τὸ συν. Neutr. af ὁ, ἡ συνεχής. For at give Adjectivet Eftertryk, lader man det styre sit Substantiv i Genitiv.

See: V. 3. 8. Man kan hermed sammenligne Lat. magnitudo ingenii, for: magnum ingenium. 5) quum fuisset; γίνομαι. 6) δυνί, et attiff Genit. af δύο, οσθα δύοσιν οσ δύο, Gr. §. 31. 1. 7) κελύω. 8) τὸν μὲν — τὸν δὲ, III. 4. 3. 9) Gr. §. 16. 3. ἄνθ. 10) qui successit — δέχομαι.

2. Διαίρεται¹⁾ ὁ Πυθαγόρας τὸν τοῦ ἀνθρώπου βίον οὕτως· παῖς εἴκοσι ἔτεα²⁾, νεηνίσκος³⁾ εἴκοσι, νεηνίης⁴⁾ εἴκοσι, γέρον εἴκοσιν. — Αἱ ἡλικίαι πρὸς τὰς ἄρας⁵⁾ ὧδε σύμμετροι· παῖς ἕαρ⁶⁾, νεηνίσκος θέρους, νεηνίης φθινόπωρον, γέρον χειμῶν· ἔστι δὲ αὐτῶ⁷⁾ ὁ μὲν νεηνίσκος μειράκιον, ὁ δὲ νεηνίης ἀνὴρ. — Ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ⁸⁾, αἰρεῖσθαι χρεῶν⁹⁾. — Οὔτε συμπόσιον χωρὶς ὁμιλίας, οὔτε πλοῦτος χωρὶς ἀρετῆς ἡδονὴν ἔχει.

- 1) distingvit. διαίρω οσ διαίρωμαι. 2) ἔτος. III. 4. 1. verte: puer implet XX annos.. νεην. jon. for νεανίσκος, νεανίας, adolescens, juvenis. 3) ἔρας, tempora anni. 4) ἕαρ, contr. ἤρ, ver. Gr. §. 18. 4. 1. 5) for ham, nemf. Pyth. d. e. Pyth. bruiger νεαν for μειρ puber, mandbat, voren. 6) τὴν ἐπὶ τ. κ. quæ cum honestate conjuncta est. τὸ καλόν, det sædellig Ἐξήσonne, honestum. ἐπὶ med Dat., Gr. første Til. Num. 5. 2. c, udtrykker den nærmeste Hensigt, en nær Forbindelse. 7) øvrigt kan man ved dette Slags Forbindelser tænke sig et

passende Particip, f. Gr. III. 3. 3, ὁ ἐκ παιδείας νοῦς sc. γινόμενος. ἢ δ. τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ sc. παρεσκευασμένην*). 7) χρεῶν sc. ἔστίν.

3. Ὁ τύφος, ὥσπερ ποιμὴν, οὐ¹⁾ θέλει, τοὺς πολλοὺς²⁾ ἄγει. — Ὅσον³⁾ ἐν πολέμῳ δύναται σίδηρος, τοσοῦτον⁴⁾ ἐν πολιτείᾳ ὁ λόγος εὐ ἔχων⁵⁾ ἰσχύει. — Ὁ τῶν σοφῶν νοῦς, ὥσπερ χρυσοῦς, βάρος ἔχει μέγιστον⁶⁾. — Νόμῳ, καὶ ἄρχοντι, καὶ τῷ σοφωτέρῳ εἴκειν κόσμιον. — Δεῖ τοὺς νέους κοσμιότητι χρῆσθαι⁷⁾ ἐν πορείᾳ, καὶ σχήματι, καὶ περιβολῇ. — Νηπίοισι⁸⁾ οὐ λόγος, ἀλλὰ συμφορῇ⁹⁾ γίνεται διδάσκαλος.

- 1) qno, hoothen. 2) οἱ πολλοί, vulgus. πολύς, πολλή, πολύ. 3) ὅσ — τοσ. quantum — tantum. 4) λ. εὐ ἔχων, ratio bene-se-habens ο: recta ratio. 5) Superl. af μέγας, μεγάλη, μέγα. 6) χράσμαι. 7) ionifse former, for: νηπίαις, Gr. And. Eilf. 3. συμφορά.

4. Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ κατεσχεύαζε¹⁾ Ὀμήρω νεῶν. — Αἰροῦνται οἱ λαγῶ²⁾ ὑπὸ ἀλωπέκων³⁾ τότε μὲν δρόμῳ,

*) Det er ikke min Mening, at denne Ordforning allevegne skal suppleres med et bestemt Participium: meget mere ma den unge vænnes til at søge Græskens lyffelige Korthed og Kraft: men eengang at give Udtrykket den mueligste Tydelighed, kunde vel være passende.

τοτέ δὲ τέχνη. — Καλὸν ἐπὶ παντὶ τὸ ἴσον¹⁾ ὑπερβολὴ δὲ καὶ ἔλλειψις οὐ μοι δοκεῖ²⁾. — Ἄνδρείος οὐχ ὁ τῶν πολεμίων κρατῶν³⁾ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ἡδονῶν κρείσσων⁴⁾. — Πενίη, πλοῦτος, ὀνόματα ἐνδείξης καὶ κόρου, οὔτε οὖν πλούσιος ὁ ἐνδέων, οὔτε πένης ὁ μὴ ἐνδέων. — Τόπων μεταβολαί οὔτε φρόνησιν διδάσκουσιν, οὔτε ἀφροσύνην ἀφαιροῦνται.

1) κατασκευάζω. 2) Gr. §. 17. 2. 3) Gr. §. 18, pag. 24. 3. Anm. 1. 4) ἐπὶ παντί, ad omnia, ubique. τὸ ἴσον, æqualitas. 5) ὑπερβολή — ἔλλειψις, quod est ultra vel citra modum. δοκ. sc. καλόν. 6) Verba: at behætte, overgaæ, styre Genitiv. 7) κρείττων s. κρείσσων, Comparativet af ἀγαθός. Comparativet styres Genitiv, naar ἡ, qvam, er udeløst. Undertiblen styres Comparativet et fjernere Nomen saaleses i Genitiv, f. Gr. III. 4. 3. κουφ. γλώσσης for: κουφ. ἢ ἡ πλήγη τῆς γλ.

5. Ἀνάχαρσις ὀνειδιζόμενος, ὅτι Σκύθης ἦν¹⁾, εἶπε²⁾, τῷ γένει, ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ. — Συγγενεῖ καὶ ἄρχοντι, πλὴν ἐλευθερίας³⁾, πάντα εἶπε. — Ὁ βίος, ὥσπερ ὄργανον, ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει ἀρμολζόμενος⁴⁾, ἡδίων⁵⁾ γίνεται. — Θηρεύουσι τοῖς μὲν κυσί⁶⁾ τοὺς λαγωούς. οἱ κυνηγοί, τοῖς δὲ ἐπαίνοις τοὺς ἀνόητους οἱ πολλοί.⁷⁾ — Χαλε-

πόν ἐστὶ λέγειν πρὸς γαστέρα, ὧτα⁸⁾ οὐκ ἔχουσιν⁹⁾. — Γνώμη κρείσσων ἐστίν, ἢ ῥώμη χειρῶν⁶⁾. — Ἥφαιστος τῷ πόδε⁷⁾ χαλῶς⁹⁾ ἦν.

1) εἶμ. 2) respondit, inquit. εἶπεν. 3) πλὴν, præter, styret som Præpos. Genit. 4) vita remissione et intentione temperata. 5) Compar. af ἡδύς. 6) κῶν, οὐς, χεῖρ, ποῦς, Gr. §. 23. 4. 7) IV. 3. 2. 8) som ikke har, fordi den ikke har. 9) χαλῶς τῷ πόδε. Om dette Accusativ see: III. 1. 5.

6. Τοσοῦτῳ διαφέρει¹⁾ ἡ φρόνησις τῶν ἀρετῶν, ὅσῳ²⁾ ὄρασις τῶν ἄλλων αἰσθησεων. — Τάχος καὶ ἐπειξίς ἀπέστω³⁾ τοῦ ἐσθίειν⁴⁾ κυνᾶδες γὰρ τοῦτο, καὶ θηρίῳ μᾶλλον, ἢ ἀνθρώπῳ, πρέπον. — Φειδῶ καὶ λιμὸς χρηστῆ⁵⁾, ἐν καιρῷ⁶⁾ δὲ καὶ δαπάνῃ γινώσκειν δέ⁷⁾ ἀγαθοῦ. — Θεὸς ἐκάστῳ ὄπλον τι ἐνειμε⁸⁾, λέουσιν ἀλκὴν καὶ ταχυτήτα, ταύροις κέρατα, μελίσσαις κέντρα, ἀνδρὶ λόγον καὶ σοφίαν. — Ὡ Ζεῦ⁹⁾, καὶ Ἀθηνᾶ¹⁰⁾, καὶ Ἀπόλλων⁹⁾, δότε¹⁰⁾ μοί¹¹⁾ ἀρετὴν ψυχῆς, καὶ ἡσυχίαν βίου, καὶ ζῆλον ἀμεμπτον, καὶ εὐελπιν¹²⁾ θάνατον.

1) tantum præstat. 2. τοσοῦτῳ — ὅσῳ, Maadens eller Maalets Dativ. jfr. III. 2. 7. 2) absit a comedendo. Om dette Infinitivets Genitiv see: I. 1. 5. og III. 2. 5. 3) λιμὸς et undertiblen Fem.

men offest Masc. 4) suo tempore, til rette
 Sib. 5) sc. καιρόν. 6) νέμω. 7) Gr. §. 23.
 5. 8) Gr. §. 16. I. 9) Gr. 18. 3. 3 undt.
 10) δίδωμι. 11) ἐγώ. 12) Gr. 18. Paq. 25. 2. 3.

7. Οἱ ἀγαθοὶ οἰκέται ἐλεύθεροι, οἱ δὲ πονηροὶ ἐλεύθεροι δοῦλοι πολλῶν ἐπιθυμιῶν¹⁾. — Βίαν σοφιστῆς τὴν φιλαργυρίαν μητρόπολιν ἔλεγεν²⁾ πάσης κακίας εἶναι. — Οἰνοπίδης, ὄρων³⁾ μειράκιον πολλὰ βιβλία κτάμενον⁴⁾, ἔφη, μὴ τῷ κιβωτῷ⁵⁾, ἀλλὰ τῷ στήθει. — Διογένης, τὴν παιδείαν, εἶπε, τοῖς μὲν νέοις σωφροσύνην, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις παραμυθίαν, τοῖς δὲ πένησι πλοῦτον, τοῖς δὲ πλουσίοις κόσμον εἶναι⁶⁾. — Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία⁷⁾, σώματι δὲ κάλλος, ψυχῇ δὲ δικαιοσύνη. Τὰ δ' ἐναντία τούτων⁸⁾ ἀκοσμία. Ἄνδρα δὲ καὶ γυναῖκα⁹⁾, καὶ λόγον καὶ ἔργον, καὶ πόλιν καὶ πρᾶγμα χρῆ τὸ μὲν¹⁰⁾ ἄξιον ἐπαινοῦ ἐπαινῶ τιμᾶν¹¹⁾· τῷ δὲ¹⁰⁾ ἀναξίω μῶμον ἐπιθεῖναι¹²⁾. ἴση γὰρ ἀμαρτία καὶ ἀμαρτία μέμφοσθαι τε τὰ ἐπαινετὰ, καὶ ἐπαινεῖν τὰ μωμητὰ.

1) ἐπιθυμία. 2) λέγω. 3) ὄρω. 4) κτάμαι.
 5) κιβ. αργα. Sm Genus Gr. §. 17. Km. 3.
 6) τὴν παιδείαν — εἶναι, [vater til det lat. Accus.

sum Infnit. 7) fortitudo virorum. 8) his contraria. 9) γυνή, Gr. §. 23. 4. 10) τὸ μὲν — τῷ δὲ, jfr. III. 3. 3. τὸ μὲν.. si sit digna laude sc. res. 11) τιμᾶω. 12) μῶμι. ἐπιθ. vituperare. ἐπιτίθημι. 13) μέμφομαι. 14) ἐπιναίω.

V.

Adjectiva.

1. Ὁ πλοῦτος θνητός· ἡ δόξα ἀθάνατος¹⁾. — Ἡ αὐτάρκεια, καθάπερ ἔδος βραχεῖα²⁾ καὶ ἐπιτερπής, χάριν μὲν ἔχει μεγάλην³⁾, κόπον δὲ μικρόν. — Πολλάκις βραχεῖα ἠδονὴ μακρὰν τίκει λυπὴν. — Τύχη μεγαλόδωρος⁴⁾, ἀλλ' ἀβέβαιος⁵⁾, φύσις δὲ αὐτάρκης. — Μὴ ὑποπτος πρὸς ἅπαντας, ἀλλ' εὐλαβῆς γίνου⁴⁾, καὶ ἀσφαλῆς. — Παῖς ὢν,⁵⁾ κόσμιος ἴσθι⁵⁾, ἠβῶν ἐγκρατής, μέσος δίκαιος, πρεσβύτερος εὐλογος, τελευτά⁶⁾ ἀλύπως. — Οἱ ἐκούσιοι πένου τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέραν παρασκευάζουσιν. — Ἄλογοι¹⁾ τῶν ἀξυνέτων αἱ ἐλπίδες. — Γλῶσσα βλάσφημος¹⁾ διανοίας κακῆς ἔλεγχος.

- 1) Gr. §. 26. Num. 1. 2) *βραχύς, εἶα, ὅ. Gr. §. 25. 2.* 3) *μέγας, μεγάλη, μέγα. Gr. §. 28. 1.*
 4) esto, vat Du. *γίνομαι.* 5) *εἶμι, ἕβαν, adollescens, af ἕβαν, pubesco, μέσος, medius. h. 1. vir.* 6) *τελευτάω. ἀλόπως, sine ægritudine.*

2. Ἡ παιδεία ὁμοία ἐστὶ χρυσοῦ¹⁾ στεφάνῳ²⁾ καὶ γὰρ τιμὴν ἔχει, καὶ τὸ λυσιτελέει³⁾. — Οὔτε τὸν ἀρρώστον ἢ χρυσῆ⁴⁾ ὠφελεῖ κλίνη, οὔτε τὸν ἀνόητον ἐπίσημος εὐτυχία. — Οἱ μὲν ἀκρατεῖς⁵⁾ ἐν ταῖς ἀρρώστιας, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ταῖς αὐτυχίαις εἰσὶ δυσθεράπευτοι. — Οἱ μὲν τραχεῖς⁶⁾ ἵπποι τοῖς χαλινοῖς, οἱ δ' ὀξεῖς⁷⁾ θυμοὶ τοῖς λογισμοῖς μετάγονται⁸⁾. — Αἱ μὲν ποδήρεις ἐσθῆτες⁹⁾ τὰ σώματα, αἱ δὲ ὑπέρμετροι οὐσίαι τὰς ψυχὰς ἐμποδίζουσιν. — Τὸ φιλεῖν¹⁰⁾ ἀκαίρως ἴσον ἐστὶ τῷ μισεῖν⁶⁾.

- 1) Gr. §. 25. 1. Num. 2. b. 2) *som ἀληθής, Gr. §. 26. 2. Veres Declination: Gr. §. 20. 2. ἴστ. §. 18, Pag. 24. I. 1.* 3) *τραχύς, ἔξος, som γλυκός, Gr. §. 25. 2. γλυκός Gr. §. 21. 2. γλυκεῖ. Pl. γλυκεῖς, γλυκέα, uden Contraction.* 4) *ducuntur.* 5) *ἐσθῆς ποδήρης, vestis talaris.* 6) *III. 2. 5.*

3. Πάντα¹⁾ ἐκ²⁾ τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διαρκοῦς φροντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνελλιποῦς κρείττονα γίνεσθαι δύ-

ναται³⁾. — Οἱ φιλομεμφέες εἰς Φιλίην μὴ εὐφυέες. — Τὰ ἀφανῆ τοῖς φανεροῖς τεκμαίρου⁴⁾. — Ταῖς τῶν καιρῶν μεταβολαῖς καὶ οἱ σφόδρα δυνατοὶ⁵⁾ τῶν ἀσθενεστέρων ἐνδεεῖς⁶⁾ γίνονται. — Ἐπισφαλές⁷⁾ προπέτεια. — Ἡράκλειτος, φήσαντος τινός, λίαν με ἐπισκώπτεις, ἔφη καὶ γὰρ τοῖς σπληνικοῖς τὰ μὲν δριμέα⁸⁾ καὶ πικρὰ ὠφέλιμα· τὰ δὲ γλυκέα⁹⁾ βλαβερά. — Δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ συνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα. — Αἱ ἐπιφανεῖς τύχαι, καθάπερ οἱ σφοδροὶ τῶν ἀνέμων¹⁰⁾, μεγάλα ποιοῦσι ναυάγια. — Ἀριστοτέλης ἔφη¹⁰⁾, τῆς παιδείας τὰς μὲν ρίζας εἶναι πικράς, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς.

- 1) πάντα - δύναται III. 4. 6. δύναται. 2) *ἐκ, ubaf, ved hjalp af.* 3) *conject, fut.* 4) *σφ. δυνατός valde potens.* 5) *ἐνδεής. Alle Det, som tilfjendegive Overflodighed og Mangel, Ward og Ringhed, styre Genitiv.* 6) *I. 1. 8.* 7) *δριμέες V. 2. 3.* 8) *IV. 1. 4.* 10) *φημί, Gr. §. 41. VI.*

4. Καὶ ὑπόδημα καὶ βίος ἀρμόζων¹⁾ ὁ ἀλυπότερος²⁾. — Δουλεύειν πάθει χαλεπώτερον³⁾, ἢ τυράννοισ. — Αἰρετώτερον⁴⁾ σοὶ⁵⁾ ἔστω, λίθον εἰκῆ⁶⁾ βάλλειν, ἢ

λόγον ἀργόν⁵). — Ἰδρῶς⁶) μὲν ὁ ἐκ τῶν γυμνασίων εὐσχημονέστερος⁷), πλοῦτος δὲ ἐκ τῶν ἰδίων πόνων. — Ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδικουμένου κακοδαιμονέστερος⁷). — Πόνος συνεχῆς ἐλαφρότερος²) ἑαυτοῦ τῆ συνηθεία γίνεταί. — Μοῦσαι Σειρήνων ἡ δίου⁸). — Καὶ ἰατρὸν καὶ φίλον οὐ τὸν ἡδίων⁸), ἀλλὰ τὸν ὠφελιμώτερον²) δεῖ ἐκλέγεσθαι. — Πλοῦτος ἀσθενῆς ἄγκυρα, δόξα ἐτι ἀσθενεστέρα⁹), τὸ σῶμα ὁμοίως, αἱ ἀρχαί, αἱ τιμαί, πάντα ταῦτα ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατα. Τίνες οὖν ἄγκυραι δυναταί, φρόνησις, μεγαλοψυχία, ἀνδρεία ταύτας οὐδεὶς χειμῶν σαλεύει.

- 1) βίος ἀρι. fortunæ modus bene quadrans, en það sende, middelmaadig Bestand. 2) ὁ ἀλυπ. sc. ἐστίν, minus habet molestiæ. Dm Comparativæ formen see: Gr. §. 29. 1. a. 3) σί — Dm Tonens Tilbagekastning see: Gr. §. II. I. 2. og 2. 4) Dm denne Adverbialform see: Gr. §. 43. a. 5) λόγος ἀργός — ἀ - εργος — sermo otiosus, inuulis. 6) Gr. §. 23, 3. c. 7) Gr. §. 29. I. e. 8) Gr. §. 29. 2. og §. 22. 3. 9) Gr. §. 29. 1. d.

5. Ἐν μὲν πολέμῳ πρὸς ἀσφάλειαν σίδηρος χρυσοῦ κρείττων, ἐν δὲ τῷ ζῆν¹) ὁ λόγος τοῦ πλούτου. — Δῶρον ἄλλο μεῖζον

ἀρετῆς οὐκ ἔστι παρὰ θεοῦ λαβεῖν²). — Ὁ χρημάτων παντελῶς ἥσσων³) οὐκ ἂν ποτε εἴη⁴) δίκαιος. — Κρέσσον³) τὰ οικεῖα ἐλέγχειν ἀμαρτήματα, ἢ τὰ ὀφθνεῖα. — Χρήματα μὲν οὐκ ἀχρεῖον, ἐξ ἀδικίης δὲ πάντων κάκιον³). — Βέλτερον ὕφ⁵) ἐτέρου, ἢ ὕφ⁵ ἑαυτοῦ ἐπαινέσθαι. — Ἐνὸς φιλία ζυγετοῦ κρέσσων³) ἀξυνέτων (ἀπάντων⁶). — Ἀληθομυθεύειν χρεῶν, ὁποῦ λῶιον³).

Παλαῖος αἶνος⁷) Ἔργα μὲν νεωτέρων, Βουλαὶ δ' ἐχουσι τῶν γεραιτέρων⁸) κράτος.

- 1) Ζῆα. III. 2. 5. 2) junge: οὐκ ἔστι, non est, non licet. λαβεῖν, λαμβάνω, d. ἀ. μεῖζον, Gr. §. 30. I. ἀρετῆς, IV. 4. 7. 3) Gr. § 30. I. ἥσσων χρημάτων, qui pecuniis facile vincitur. 4) οὐκ ἂν ποτε εἴη, nequaquam est. vide VII. c. 3. 2. κρέσσων, joniſſ Form for: κρέσσων, κρείττων. Same ment. Gr. Anb. III. 2. 5. Anm. βέλτερον, i q. βέλτιον af αγαθός. 5) Gr. § 13. c. 6) οἱ ἢ ἡ φιλ. ἄξυν. ἀπ. IV. 4. 7. 7) vetus dictum. 8) junge: βουλαὶ δὲ γερ. Gr. § 29. Anm. 2. ἐχ. κρ. præstant.

6. Ἐν τῷ βίῳ, καθάπερ ἐν δράματι, χρῆ¹) τὰ πρῶτα λέγειν²) οὐ τὸν πλουσιώτατον³), ἀλλὰ τὸν φρονιμώτατον³). — Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον,

τὰ ἐπιτερέσστατα⁴⁾ ἀτερέσστατα⁴⁾ ἀν γίγνοιτο⁵⁾ — Συμβουλευού μὴ τὰ ἥδι-
στα⁶⁾, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα⁷⁾ τοῖς πολι-
ταις. — Μικραὶ χάριτες ἐν καιρῷ μέγι-
σται⁷⁾ τοῖς λαμβάνουσιν⁸⁾. — Περιανδρὸς,
ἔρωτηθεῖς⁹⁾, τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ⁷⁾,
εἶπε· φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου. —
Πρεσβύτατον τῶν ὄντων θεὸς, ἀγέννη-
τον γὰρ· κάλλιστον⁷⁾ κόσμος, ποίημα
γὰρ θεοῦ· μέγιστον τόπος, ἅπαντα γὰρ
χωρεῖ· τάχιστον⁷⁾ νοῦς, διὰ παντός¹⁰⁾
γὰρ τρέχει· ἰσχυρότατον ἀνάγκη, κρατεῖ
γὰρ πάντων¹¹⁾· σοφώτατον χρόνος, εὐρί-
σκει γὰρ πάντα. — Οὔτε σῖτον ἄριστον⁷⁾
ἐκ τοῦ καλλίστου πεδίου¹²⁾ κρῖνομεν, ἀλ-
λὰ τὸν εὐθετον πρὸς τὴν τροφήν¹³⁾· οὔτε
ἄνδρα σπουδαῖον, ἢ Φίλον εὖνον, τὸν ἐξ ἐπι-
φανοῦς ὄντα γένους, ἀλλὰ τὸν ὑπάρχοντα τῷ
τρόπῳ κρεῖττονα¹⁴⁾.

- 1) oportet. 2) τὰ πρ. λεγ. primas dicendi partes ob-
tinere. 3) Gr. § 29. I. a. 4) Gr. § 29.
I. d. 5) εἴ τις ὑπερβ. τ. μ. si quis modum ex-
cedit. ἂν γην. fient, vid. VII. c. 3. 2. og III. 4. 5.
6) Gr. § 29. 2. 7) Gr. § 30. I. 8) τ.
λαμβ. for dem, som modtage. 9) ἐρωτάω. 10)
διὰ παντ. per omnia. 11) IV. 4. 6. 12) ἐκ
καλλ. πεδ. quod in agro pulcherrimo natum fuerit.

- 13) εὐθ. πρ. τ. τροφ. quod commode nutrit. 14)
ὕπ. τ. τρ. κρ. qui moribus est egregiis.

7. Ἀνάχαρσις κρεῖττον ἔλεγεν¹⁾, ἕνα²⁾
Φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον³⁾, ἢ πολλοῦς μηδε-
νός⁴⁾ ἀξίους³⁾.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν
δὲ γ' ἐκάστῳ
Κοῦραι⁵⁾ ἐξήκοντα, διάνδιχα εἶδος ἔχου-
σαι⁶⁾.

Αἱ μὲν⁷⁾ λευκαὶ ἔασιν¹⁾ ἰδεῖν²⁾, αἱ δ'⁷⁾
αὐτε μέλαιнай.

Ἀθάναται δὲ τ' εἰῶσαι⁸⁾ ἀποφθινύθουσι
ἀπασαι.

Ὁ Πλάτων ἐτελεύτησεν⁹⁾ τῷ πρώτῳ ἔτει
τῆς ὀγδόης¹⁰⁾ καὶ ἐκατοστῆς Ὀλυμ-
πιάδος, βιούς¹¹⁾ ἔτος ἐν πρὸς¹²⁾ τοῖς ὀγ-
δοήκοντα. — Ἀνθρωπίου βίου ἔτη ἐβδο-
μήκοντα. — Σιλουίου ἐνός δέοντα τριά-
κοντα¹³⁾ ἔτη βασιλεύσαντος¹⁴⁾, Αἰνείας,
υἱὸς αὐτοῦ, ἐνὶ πλείῳ τριάκοντα ἐτῶν τὴν
δυναστείαν εἶχεν¹⁵⁾. — Ἡ Φωκίανος γυνὴ
πρὸς τὴν ἐπιδεικνυμένην¹⁶⁾ αὐτῇ τὸν κόσμον,
χρυσοῦν ὄντα καὶ διάλιθον, Ἐμοὶ¹⁷⁾ δὲ,
ἔφη, κόσμος ὑπέρλαμπρός ἐστι Φωκίαν, πέ-

νης ὧν, καὶ εἰκοστὸν ἤδη τοῦτο ἔτος Ἀθη-
ναίων στρατηγῶν¹⁸⁾).

- 1) λέγω. 2) εἷς, μία, ἓν. Gr. §. 31. 3) V. 3. 5.
4) μηδεις ο: μηδὲ εἷς, ἴσθ: εἷς, Gr. § 32. 8.
5) κοῦραι, joniff form for: κόραι, Gr. and. Till. 2. I.
6) διάνδιχα, bifariam. δ. εἰδ. ἔχ. duplici s. varia
facie. 7) αἰ μὲν - αἰ δὲ. III. 4. 4. hine - Dagene,
diese - Rattérne. 8) εἶσαι, joniff, for: οἶσαι,
af ὧν, εἰμί. Gr. and. Till. 2. 3. 9) τελευτήω.
10) ὑγδοος, ἠγδοή, Gr. § 25. I. Anm. 1. undt.
11) βιώεις, quum vixisset. βίωω. 12) πρὸς μεθ
Dat. Gr. første Till. Anm. 9. 2. 13) ἔν δεον.
τριμκ. undtriginta. ἴφ. V. 3: 5. 14) quum
S. regnaslet. 15) ἔχω. 16) ἐπιδείκνυμι.
17) ἑγώ. 18) στρατηγέω, er στρατηγός, imperator.

VI.

Pronomen.

1. Ἀνάχαρσις, ὀνειδιζόμενος ὑπὸ Ἀττι-
κοῦ, ὅτι Σκύθης ἐστίν, ἔφη· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν
ὄνειδος ἢ πατρίς, σὺ δὲ τῇ πατρίδι. — Ἡ
γλῶσσά σου¹⁾ μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ²⁾. —
Ὁ ἐκ Φιλοσοφίας νοῦς³⁾ ἔοικεν ἡνιόχῳ· περι-
εστί γὰρ τῶν ἐν ἡμῖν ἐπιθυμιῶν²⁾, αἰεὶ με-
τάγων αὐτὰς⁴⁾ εἰς τὸ καλόν. — Τὰ μὲν
ξύλα, τὸ πῦρ αὔξοντα, ὑπ' αὐτοῦ⁴⁾ κα-
ταναλίσκεται· ὁ δὲ πλοῦτος, ἐκτρέφων τοὺς
κόλακας, ὑπ' αὐτῶν τούτων διαφθείρεται.

— Ἀρχὴ δὲ τοι ἡμισυ παντός· ἀπόφθεγμα
ἐστὶ Πυθαγόρου αὐτοῦ⁵⁾. — Τὸ νικᾶν αὐ-
τὸν ἑαυτὸν πασῶν νικᾶν πρώτη καὶ ἀρί-
στη⁶⁾· τὸ δὲ ἠττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ
αἰσχιστόν⁷⁾ τε καὶ κάκιστον.

- 1) Istedet for de possessive Pronomer, Gr. § 32. 2,
fattede de personlige, ibid. 1. i Genitiv, dog allene
enclitiff, Gr. § 11. 1. 2, og naar Pronomen er
uden Eftertryk. 2) IV. 4. 6. 3) ἴφ. IV. 2.
6. 4) Gr. § 32. b. 2. 5) ibid. b. 1. 6)
Den accusative Sætning: αὐτ. νικ. ἑαυτ. er ved
Hjælp af Artiklen Subject til det underforstaaede
ἐστίν. ἴφ. III. 2. 5. 7) Gr. § 30. 3. Anm.

2. Ὁ μὲν δειλὸς καθ' ἑαυτοῦ¹⁾ τὰ
ἄπλα, ὁ δὲ ἀνόητος τὰ χρήματα ἔχει —
Φίλοις ἀτυχοῦσιν²⁾ ὁ αὐτὸς³⁾ ἴσθι. —
Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν. —
Ταυτόν⁴⁾ ἐστίν, ἐπ' εὐτυχία μέγα φρονεῖν,
καὶ ἐπὶ ὀλισθηρᾷ ὁδοῦ σταδιοδρομεῖν. —
Μακάριος, ὃς οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει· χρῆται
γὰρ εἰς αὐτόν⁵⁾ δεῖ καλῶς. — Ἔστι ράδιον μὲν
ἐπαινεῖν, αὐτόν⁵⁾ μὴ χρῆ, καὶ ψέγειν· ἐκάτερον
δὲ πονηροῦ τινος ἤθους. — Ἀπερ⁶⁾ αὐτὸς
τοῖς γονεῦσι δράσεις, τὰ αὐτὰ προσδέχου⁷⁾
παθεῖν⁸⁾ καὶ αὐτός. — Ἀνάχαρσις ὁ Σκύ-
θης, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί ἐστὶ πολέμιον
ἀνθρώποις; αὐτοί, ἔφη, ἑαυτοῖς.

- 1) Καθ' ἑαυτοῦ, contra se ipsum. Gr. første Till. Anm. 2. I. b. 2) som ere uhyt. άτυχέω. 3) Gr. § 32. I. h. 3. 4) for τὸ αὐτὸ siges: ταὐτὸ og ταὐτὸν; ogsaa med ubeladelse af Coronis': jf. Gr. § 14. b. 3. 5) Foran Relativet ubeladets Demonstrativet, ligesom ofte i Latinen. Fuldstændige vilbe disse Sætninger hebe: κρήται γὰρ εἰς ταῦτα, εἰς δὲ δεῖ sc. κρήσθαι, jf. VI. 3. 6. ἐπαινεῖν ταῦτα, δὲ μὴ κρή ἐπαινεῖν. 6) Gr. § 32. 3. Anm. 7) προσδέχομαι. 8) sc. ὑπὸ τῶν τέκνων, eadem a liberis exspecta. πάσχα.

3. Ὅσα¹⁾ πάθη ψυχῆς, τοσοῦτοι¹⁾ οἱ ὠμοὶ δεσπύται. — Ὅσοι τινές²⁾ πρὸς³⁾ τὰς συμφορὰς γνώμη μὲν ἥκιστα λυποῦνται, ἔργῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν, οὔτοι²⁾ καὶ τῶν πόλεων καὶ ἰδιωτῶν κράτιστοι εἰσίν. — Σοφὸς ἀνθρώπος καὶ θεοφιλὴς, ὅς, ὅσα¹⁾ οἱ ἄλλοι⁴⁾ μοχθοῦσι τοῦ σώματος ἕνεκα, τοσαῦτα¹⁾ σπουδάζει αὐτὸς ὑπὲρ ψυχῆς πονεῖν. — Ζῆν οὐκ ἄξιος, ὅτῳ⁵⁾ μηδεὶς ἐστὶ χρηστὸς φίλος. — Εὐγνώμων ὁ μὴ λυπούμενος ἐφ' οἷσιν⁶⁾ οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷσιν⁶⁾ ἔχει. — Δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν⁶⁾ πράσσει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν⁶⁾ βούλεται. — Γοργὼν Λακεδαιμονία, Λεωνίδου γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐπὶ στρατείαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδοῦσα, εἶπε ἢ ταύταν⁷⁾ ἢ ἐπὶ ταύτῃ⁷⁾.

- 1) quot-tot: Gr. §. 33. I. 2. 2) Ogsaa ἴσοι τινές, quicunque, og οὔτοι, hi, ere Correlata. 3) πρὸς, ob, propter, Gr. f. Till. Anm. 9. 3. b. 4) οἱ ἄλλοι, cæteri. 5) Gr. §. 32. 6. Anm. 2. 6) Naar Relativum stulde af sit Verbum styres i Accusativ, saa lader Græffen det svare til det foregaaende Nomen ei allene i Genus og Numerus, men ogsaa i Casus. Derfor det foregaaende Nomen er et Demonstrativ, da ubeladets dette, og Relativet sættes i Demonstrativets Casus; altsaa staaer: ἐφ' ὧν - jonice f. ὧν-ἔχει for ἐπὶ ταῦτοις, δὲ ἔχει; ligeledes: ἐξ ὧν πρ. for ἐκ τούτων, δὲ πρ. 7) Dorisk for: ταύτην og ταύτη. Enten bring Skjolbet tilbage, eller kom, baaren derpaa, nemlig som falsden.

VII.

Regelmæssige Verber paa ω.

a. Activum.

1. Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπέεικει τῇ ἀρετῇ. — Ὅστις μὴ κολάζει τὰ πάθη, αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν κολάζεται. — Μύρω τὴν αὐτὴν¹⁾ δύναμιν ἔχει ὁ λόγος· κάμνοντάς²⁾ μὲν ἡμᾶς ἀφελεί, καλῶς δὲ πράσσοντάς³⁾ εὐφραίνει. — Σχεδὸν ταῖς ἀνωγαῖς διαφέρουσιν οἱ μὲν ἄνθρωποι τῶν θηρίων, οἱ δὲ Ἕλληνες τῶν Βαρβάρων, οἱ δὲ ἐλεύθεροι τῶν οἰκέτῶν, οἱ δὲ φιλόσοφοι τῶν

τυχόντων⁴⁾. — Ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες διαώκουσι.

1) ὁ αὐτός med Dativ, den samme, som. De Ord, som betegne Eighed, styre Dativ. 2) οἱ κέκνοντες, male affecti. κέκνω, Gr. verb. anom. 3) Καλῶς πράσσειν v. πράττειν, bene se habere. 4) οἱ τυχόντες, vulgus, plebei; ὁ τυχών, Particip. af τυχεῖν, Gr. Verb. anom.

2. Οὐδὲν τῆς εὐμορφίας ὄφελος¹⁾, ὅταν²⁾ τις μὴ φρένας ἔχη. — Ἦν³⁾ πιστεῦη³⁾ τις, θεοῦ ἐπισκοπεῖν πάντα, οὔτε λάθρη³⁾, οὔτε φανερώς ἀμαρτήσεται⁴⁾. — Οἱ ἀληθινοὶ φίλοι καὶ τὰς φιλίας ἠδείας, καὶ τὰς συμφορὰς ἐλαφροτέρας ποιῶσι, ὧν μὲν⁵⁾ συναπολαύοντες, ὧν δὲ⁵⁾ μεταλαμβάνοντες⁵⁾. — Μὴ σπεῦδε λαλῶν⁶⁾ τὴν ὑπόνοιαν ἄπεχε⁷⁾ εὐποίας⁷⁾, ἧς ἔτυχε⁸⁾, μνημόνευε⁸⁾ αἰσχροῦ φεῦγε. — Ἐν ἀλλοτρίοις παραδείγμασι παίδευε σεαυτὸν, καὶ ἀλλότριος τῶν κακῶν ἔση⁹⁾. — Μῆτε ἀρχέτω ὁ σφάδρα νέος, μῆτε συμβουλευέτω. — Κόλαζε κρίνων, ἀλλὰ μὴ θυμούμενος¹⁰⁾. — Ἡμερήσιοι ὕπνοι σώματος ὀχλητίν, ἢ ψυχῆς ἀδημοσύνην, ἢ ἀργίην, ἢ ἀπαιδευσίην σημαίνουσιν.

1) Gr. § 24. 3. 2) ὅταν f. ἔν. 3) Naar Efterfølgningen udtrykker et betinget Factum, som en nødvendig Følge af det foregaaende, saa gives

Forsætningen ved Betingelses-Conjunctionen: ἐάν, ἤν, ἔν med Coniunctiv: undertiden ogsaa ved εἰ med Indicativ, naar nemlig en endnu høiere Grad af Bestemtighed finder Sted. εἰ εἰσὶ βωμοί, εἰσὶ καὶ θεοί. . . see ogsaa nedenfor: No. 4. 3. 4) ἀμαρτάνω, Gr. V. anom. 5) ὧν μὲν - ὧν δέ. Eigesom Artiklen ὁ μὲν - ὁ δέ. Ill. 3. 3. saaledes bruges ogsaa Relativet ὅς μὲν - ὅς δέ, kjendt sjældnere, for Demonstrativum. μεταλαμβάνω, Gr. Verb. anom. Græskten sætter Genitiv, naar der tales allene om en Deel af det Hele; saaledes: ἀπολαύειν, μεταλαμβάνειν, τυχεῖν τινός, at nyde, deeltage i, erholde noget, neml. af et Heelt. 6) Ved Verba, som udtrykke en Omstændighed ved Handlingen, sættes denne i Participium, hvilket staaer i Nominativus, naar det har Subject tilfældes med det foregaaende Verbum. 7) Verba: at erindre, forglemme v. styre i Gr. Genitiv. 8) τυχεῖν. Om Genitivet see oven, Num. 5. 9) εἴμι. 10) θυμέομαι.

3. Ζήνων πρὸς τὸ Φλυαροῦν¹⁾ μειράκιον, διὰ τοῦτο, εἶπε, δύο ὄτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω²⁾ μὲν ἀκούωμεν³⁾, ἥττονα δὲ λέγωμεν³⁾. — Ἀριστοτέλης ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν προκόπτοιεν⁴⁾ οἱ μαθηταί, ἔφη, εἰὰν τοὺς προέχοντας διαώκοντες, τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμένωσιν⁵⁾. — Πυθαγόρας, ἐρωτηθεὶς τί ποιῶσιν⁶⁾ ἄνθρωποι θεῶ ὅμοιοι⁷⁾; ἔφη, εἰὰν ἀληθεύωσι⁸⁾. — Διογένης ἔφασκε⁹⁾, θεῶν μὲν ἴδιον εἶναι, μηδενὸς δεῖσθαι¹⁰⁾, τῶν δὲ θεῶν ὁμοίων,

τὸ ὀλίγων χρῆζειν. — Ἀρίστιππος, Κυρηνάιος φιλόσοφος, Θεασάμενος¹⁾ τινὰ ὀργιζόμενον, καὶ διὰ τῶν λόγων²⁾ χαλεπαίνοντα, ἔφη· μὴ τοὺς λόγους δι' ὀργῆς ἄγωμεν³⁾, ἀλλὰ τὴν ὀργὴν διὰ λόγων καταπαύωμεν³⁾.

- 1) φλυαρέω, nugor. 2) Gr. § 22. 3. 3) Efter *ἵνα* og andre Hensigts-Conjunctioner følger Coniunctiv, naar Præsens eller Futurum gaar foran; s. Gr. *πάρειμι*, *ἵνα ἴδω*; derimod følger Optativ efter Præterita; s. Gr. *παρῆν*, *ἵνα ἴδοιμι*. 4) Den afhængige Spørgsmaal-Sætning udtrykkes almindeligen efter Præterita ved Optativ; (Undtagelse herfra see nedenfor, Anm. 6.) men efter Præsens og Futurum udtrykkes den ved Coniunctiv. Regel om Brugten af Coniunctiv og Optativ: Eigesom Coniunctivet i alle dets Tempora antager Udgangene af Indicativets Hoved-Tempora, Gr. § 37. A. β. ff. § 34. 1. Anm. og Optativet derimod antager Udgangene af Indicativets historiske Tempora, Gr. § 37. A. γ; saaledes udtrykkes ogsaa det græske Coniunctiv det latinske Coniunctivs Præsens, Perfect. 2c. det græske Optativ derimod det lat. Coniunctivs Imperfect. 2c. Heraf følger, at hvad der i Latinen er Consecutio Temporum, Bab. Gram. § 162. bliver i Græssen Consecutio Modorum. 5) Om Coniunctivet see ovenfor 2. 3. 6) Den afhængige Spørgsmaal-Sætning og andre afhængige Sætninger, som Latinen udtrykker ved Coniunctiv, giver Græssen ofte ved Indicativ, i det den ligesom overseer deres Afhængighed af andre. 7) VII. a. 1. 1. 8) VII. a. 2. 3. 9) Om Augm.

Gr. § 36. 1. b. 10) V. 3. 5. *δέω*, *δέομαι*, Gr. Verb. anom. 11) *quum vidisset*, *θεόομαι*. 12) Gr. f. *Ξιλλ*. Anm. 1. 1. b. *διὰ λογ. χαλεπαίνειν*, *verbis indignari*. λογ. δ. ὄργ. *ἔχειν*, *verba per iram proferre*. ὄργ. δ. λ. *καταπαύειν*, *verbis iram compescere*. 13) Ved *Ἐμπυντρinger* bruges første Person Pluralis af Coniunctiv; det 2te og 3te Person af Optativ. *μή* svarer til Latiniens *ne* prohibitivum. ff. neden: 6. 2.

Βίων' τοὺς τὰ ἄτα κολακεύουσι παραδίδοντας¹⁾ ἀπείκαζε²⁾ τοῖς ἀμφορεῦσι, ὑπὸ τῶν ἄτων ραδίως μεταφερομένοις. — Οὐκ ἂν ἐκώλυον³⁾ οἱ νόμοι ζῆν⁴⁾ ἕκαστον κατ' ἰδίην ἔξουσίην, εἰ μὴ ἕτερος ἕτερον ἐλυμαίνετο³⁾. — Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὑποτέταχε⁵⁾ τῷ διοικοῦντι τὰ ὅλα, καθάπερ οἱ ἀγαθοὶ πολῖται τῷ νόμῳ τῆς πόλεως. — Ποίει⁶⁾, ἀ κρίνεις εἶναι καλά, καὶ ποιῶν μέλλης ἀδοξήσειν⁷⁾. Φαῦλος γὰρ κριτῆς καλοῦ πράγματος ὄχλος.

- 1) παραδίδωμι. 2) ο; ἀπο-εἰκ. Om Augmentets Udelbivelse: Gr. §. 36. 2. Anm. 1. Undt. 3) Toende forbígangne Handlinger, af hvilke den ene ikke vilde have fundet Sted uden den anden, udtrykkes ved to Indicativer i Imperfect eller Aorist, Bestingelsen med *εἰ*, og Følgen med *κν*. Latinen bruger her altid Coniunctiv. Med dette Sted kan sammenlignes det Danske: Lovene forbøde ikke. . . b. e. skulde ikke forbyde. . . 4) ζῆν κατ' ἰδ. ἐξ. vivere pro arbitrio, ζῆν af ζῶω. Gr. §. 38. Undt. 1.

5) ὑπο-τάσσά. Sm Augm. Gr. § 36. I. a. og 3. Sm Charakteren x. § 37. B. d. 6) for: ποίει, v. ποιέω. 7) Sm Futuri Dannelsen i Verba pura: Gr. § 37. B. a. b.

5. Ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ἑῶν¹⁾ ἀδίκως ἐπραξας²⁾, δις ἀδικήσεις. — Καλῶς Ἀντισθένης, ἀκούσας, ὅτι σπουδαῖός ἐστιν αὐλητῆς ὁ Ἴσμηνίας, ἀλλ' ἄνθρωπος, ἔφη, μοχθηρὸς, οὐ γὰρ ἄν³⁾ οὗτο σπουδαῖός ἦν αὐλητῆς. — Ἀρετὴν μὲν ἔχων, πάντα ἔξεις⁴⁾· κακίαν δέ, οὐδὲ σεαυτόν. — Κλεάνθης ἐρωτώμενος⁵⁾, διὰ τί παρὰ τοῖς ἀρχαίοις⁶⁾ οὐ πολλῶν φιλοσοφησάντων⁷⁾, ὅμως πλείους διέλαμψαν⁸⁾ ἢ νῦν; ὅτι, εἶπε, τότε μὲν ἔργον ἡσκέετο⁹⁾, νῦν δὲ ὁ λόγος. — Μὴ νοθεύετε γέροντα ἀμαρτάνοντα, δένδρον γὰρ παλαιὸν μεταφυτεῦσαι δύσκολόν ἐστι. — Ἀρίστιππος ἐρωτηθεὶς ποτε, τίνι διαφέρει ὁ σοφὸς τοῦ μὴ σοφοῦ; ἔφη· εἰς ἀγνώστας¹⁰⁾ τοὺς δύο γυμνοὺς ἀπόστειλον¹¹⁾, καὶ εἴσῃ¹²⁾. Ἡ Λάκαινα πρὸς τινὰ Ἴωνικὴν, δείξασαν αὐτῇ τὸν κόσμον, ἀνταπέδειξε τὰ τέκνα, εἰποῦσα· Ὁ ἐμὸς κόσμος τοιοῦτος. — Κράτης οὐ τῷ πλούτῳ εἶπεν ἑαυτὸν ἠυδοξικῆναι¹³⁾ μεγάλα, ἀλλὰ τῇ πενίᾳ.

1) VI. 3. 6. 2) πρῶστα. Sm Aor. Augm. Gr. § 36. I. b. Sm Charakteren ξ. Gr. § 37. B. I Aor. I. 3) οὐ γὰρ ἄν. . . alioqui non. . . σπουδ. αὐλ. . . insignis tibicen. 4) ἔχω, ἔξω. Sm Fut. I. Charakter σ. Gr. § 37. B. I. a. a. Sm Spiritus ff. Gr. § 13. c. unbt. 2. Ann. I. 5) ἐρωτῶ. 6) Første Till. Ann. 7. 2. 7) Φιλοσοφία. 3 Græffen svarer duo Genitivi til Latinens duo Ablativi. 8) δια-λάμπω. see oven; Ann. 2. og Gr. § 36. 3. 9) f. ἡσκέετο, V. ἀσκέω. Sm Augm. temp. Gr. § 36. 2. 10) εἰς ἀγν. ad eos, quibus ignoti sunt. ἄγνος Gr. § 27. 2. 11) ὑπο-στέλλω, Gr. §. 37. B. Aor. I. verba liq. 12) Gr. § 41. VIII. οἶδα. 13) ἑαυτ. ἠυδοξ. μεγ. gloriam sibi partam. εὐδοξέω.

6. Φαῦλον, κὰν μόνος ἦς¹⁾, μήτε λείξῃς²⁾, μήτε ἐργάσῃ²⁾. — Μηδεὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς²⁾· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιός³⁾ ἔση, εἰάν πρῶτον ἄρξῃς¹⁾ σαυτὸν αἰδεῖσθαι. — Δεῖ⁴⁾ τῶν ἐτέρων μέλλοντα ἄρξῃς⁵⁾ αὐτὸν ἑαυτοῦ πρῶτον ἄρχειν⁵⁾. — Βίων, ὁ σοφὸς, ἰδὼν⁶⁾ τινὰ φθορερὸν σφόδρα κεκυφότα⁷⁾, εἶπεν⁸⁾· ἢ τούτῳ μέγα κακὸν συμβέβηκεν⁹⁾, ἢ ἄλλῳ μέγα ἀγαθόν. — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥάδιον. — Διογάνης, ἡμέρας¹⁰⁾ ποτὲ λύχνον ἄψας, περιήει¹¹⁾· πυνθανομένων δὲ τινῶν¹²⁾· πρὸς τί τοῦτο; ἔλεγεν ἄνθρωπον ζητεῖν¹³⁾.

- 1) κἄν [καὶ ἔν med Conj. VII. a. 2. 2. εἰμί. 2) ἔρχω, λέγω, ἐργάζομαι, ἐνειδίω. Til at færaabe, forbyde, zc. bruger Gr. μή og dets Sammensætninger, enten med Præs. Imper. eller, ligesom her, med Aor. I. Conj. 3) V. 3. 4. 4) δεῖ oportet, V. anom. δέω. 5) IV 4. 6. 6) εἶδω, V. an. 7) κῶπτα. Om Perfecti Formation: Gr. § 37. B. i. d. 8) εἶπω V. an. 9) accidit, συμ- for: συν- Gr. § 13. c. 5. βένω. V. an. 10) Eiden sætter Gr. paa Spørgsmaalet: naar? i Genit., ligesom Lat. i Abstat. Derfra ogsaa Græffens duo Genitivi. 11) περί - εἰμι, Gr. § 41. II. εἰμί. 12) VII. a. 5. 7. πυνθάνομαι. 13) Det lat. Subject's Accus. se falder sædvanligen bort i Græffens.

7. Ἀφροσύνης¹⁾ ἐστὶ τὸ κρῖναι²⁾ κακῶς τὰ πράγματα. — Τὸ καλῶς ἀποθανεῖν³⁾ ἴδιον τοῖς ἀγαθοῖς ἢ φύσις ἀπένειμε²⁾. — Οὔτε πῦρ ἱματίῳ περιστεῖλαι²⁾ δυνατόν, οὔτε αἰσχρὸν ἀμάρτημα χρόνῳ. — Θεὸν μὲν νοῆσαι χαλεπὸν, φράσαι⁴⁾ δὲ ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀσώματον σώματι σημήναι²⁾ ἀδύνατον. — Μυστήριον ἐν Φιλίᾳ ἀκούσας, ὕστερον ἐχθρὸς γενόμενος⁵⁾ μὴ ἐκφάνης⁶⁾. ἀδικεῖς γὰρ οὐ τὸν ἐχθρὸν, ἀλλὰ τὴν Φιλίαν.

- 1) Egenskabens Genitiv, ligesom i Lat. 2) κρίνω, ἀπο- νέμω - περι-στέλλω, σημαίνω, Gr. §. 37. B. I. Aor. I. Verba liq. 3) ἀπο-θνήσκω. V. anom. πῦρ ἱμ. περιστ. ignem vestimento oculere. 4) φράζω. 5) γίνομαι, V. anom. 6) ἐκφαίνω, Gr. §. 37. B. I. c. Aor. II. verba liq.

b. Medium.*]

1. Οὐ τὸ πένεσθαι¹⁾ αἰσχρὸν, ἀλλὰ τὸ διὰ αἰσχρὰν αἰτίαν πένεσθαι, ὄνειδος. — Προβουλεύεσθαι κρῖσσον²⁾ πρὸ τῶν πράξεων, ἢ μετανοεῖν. — Γεράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος³⁾. — Μὴ διὰ φόβον, ἀλλὰ διὰ τὸ δέον ἀπέχεσθαι ἀμαρτημάτων⁴⁾ δεῖ. — Ἐν μὲν τῷ πλεῖν⁵⁾, πεῖθεσθαι δεῖ τῷ κυβερνήτῃ, ἐν δὲ τῷ ζῆν, τῷ λογίζεσθαι δυναμένῳ⁶⁾ βέλτιον. — Ὁ Πυθαγόρας τοῖς βουλομένοις συνδιατρίβειν αὐτῷ ἔφη, δεῖν τὰς οὐσίας κοινὰς εἶναι τῶν ἐντυγχανόντων⁷⁾ αὐτῷ. — Κράτιστον, μὴ μᾶλλον ὑπ' ἀγκυνοῖας⁸⁾, ἢ ἀρετῆς ἐγκαλλωπίζεσθαι⁹⁾.

*] Medium har stedsle Betydning; men denne kan tænkes paa 3 Maader: 1) Enten er Subjectet tillige Handlingens nærmeste Object. πάω τιθένος, avoco aliquem... παύομαι ο: παύω ἑμαυτόν, avoco me... cesfo. saaledes delector f. delecto me. Dette Medium kan derhos efter dets Bemærkelse ofte forbindes med et Accusativ. φοβέω, terreo, φοβέομαι τινα, timeo mihi ab aliquo. 2) Eller Subjectet handler med Hensyn paa sig selv, og et tillige Handlingens fjernere Object; hvilket Forhold andre Sprog ofte ville have underforstået, uden at udtrykke det: ἀφαιρεῖν, at borttage, ἀφαιρεῖσθαι... til eget Brug; ligesom: ἀφαιρεῖν

3. Θράσει μὲν οὐδὲς οὐδέπω¹⁾, πόνα δὲ, καὶ γενναιότητι, καὶ ἐπιεικείᾳ²⁾ τὴν ἀρετὴν ἐκτῆσατο³⁾. — Ζωὴν ἀμείψασθαι⁴⁾ χειρίστης⁵⁾ τὴν κρατίστην, ἐπιπονώτερον. — Πιπτακὸς, Κροίσου δίδοντος⁶⁾ χρήματα, οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν, ἔχειν⁷⁾ ὦν⁸⁾ ἐβούλετο⁹⁾ διπλάσια· ἄπαιδος γὰρ τὰ δελοφῶ¹⁰⁾ τελευτήσαντος κεκληρονομηκέναι⁷⁾. — Σολῶν, ἐρομένου¹¹⁾ τινὸς αὐτὸν, τί νομίζεις¹²⁾ τὸ γῆρας; ἀπεκρίνατο¹³⁾· τοῦ ζῆν χειμῶνα. — Διογένης, ἐρωτηθεὶς, ὅπως ἂν τις ἀμύναίτο¹⁴⁾ τὸν ἐχθρὸν, αὐτὸς, ἔφη, καλὸς καγαθὸς γενόμενος¹⁵⁾. — Διογένης πρὸς τὸν ἐντινάξαντα αὐτῷ τὴν δοκὸν, εἶτα εἰπόντα, Φύλαξαι· πάλιν γὰρ με, ἔφη, παίειν μέλλεις.

1) οὐδ. οὐδεπ. nemo unquam. 2) nægtende Sætninges tilføies almindelige Bestemmelser ved Negationer, hvilke allene forstærkte den første. 3) ἐπιεικ. modestia. 4) πλάσσει. 5) ἀμείψω ἢ ἀμείβομαι. 6) χειρ. sc. Ζωῆς, Βαρδιῆς Genitiv, som kan forklæres af det ubeladte ἄντι. 7) duo Genit. ἰδομαι. 8) Infinitivets Subject ubelades, naar det allerede indeholdes i det foregaaende Verbum. 9) VI. 3. 6. 10) βούλομαι, V. an. Augm. ἔβουλον ἢ βουλ. Gr. § 36. I. Anm. 3. 11) ο: τοῦ ἀδελφ. ved Ἐρασίᾳ. Gr. § 14. c. 12) ἔρομαι, V. anom. 13) VII. a. 3. 6. 14) ἀποκρίνομαι.

Om Augm. Gr. § 36. 3. 14) VII. a. 3. 4. 15) αὐτὸς γενομ. si ipse fiat. καλ. καλ. ο: καὶ ἀγαθ. quam optimus. 16) πάλιν γὰρ. μέλλεις. scilicet in eo es, ut. μέλλω, V. anom.

c. Passivum.

1. Ἡ μὲν τροφή τοῖς γυμναζομένοις, ἢ δὲ ἀρετὴ τοῖς πεπαιδευμένοις¹⁾ ἠδῆα φαίνεται. — Οὐκ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν, κὰν μὴ παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας ἢ ἀντίδοσις φαίνεται²⁾. — Εἰς κάτοπτρον ἐμβλέψας θεώρει, καὶ εἰ μὲν καλὸς φαίνεται³⁾, ἄξια τούτου πράττει, εἰ δὲ αἰσχρὸς, τὸ τῆς ὕψους ἐλλίπης⁴⁾ ἀραίρει καλοκαγαθίαις. — Ἐπὶ τῆς κολακείας, ὥσπερ ἐπὶ μνημάτος, αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα τῆς φιλίας ἐπιγέγραπται⁵⁾. — Τὸν πεπαιδευμένον, ὥσπερ ἐκ συμποσίου, ἐκ τοῦ βίου εὐσχημονοῦντα δεῖ ἀναλύειν⁶⁾. — Τὸν ἀρχοντα δεῖ ἔχειν πρὸς μὲν τοὺς καιροὺς λογισμὸν, πρὸς δὲ τοὺς ἐναντίους τόλμαν, πρὸς δὲ τοὺς ὑποτεταγμένους⁷⁾ εὐνοίαν. — Οἱ Πυθαγορικὸι ἔλεγον, ἐνδεδέσθαι⁸⁾ τῷ σώματι τὰς ἀνθρώπων ψυχὰς τιμωρίας χάριν.

1) παιδεύω, Gr. § 37. B. II. a. 1. 2) κὰν-φαίνεται, ff. VII. a. 3. 3. 3) φαίνω, contr. af φαίνωμαι, (3*)

Gr. § 37. A. β. Unm. Om Contractiōnen: κατὶ τῷ Gr. § 14. a. 4. 4) τὸ τῆς ὀψ. ἑλλ. quod in facie minus est. 5) ἐπι-γράφω, Gr. § 37. B. II. a. 2. 6) εὐσχημ. ἀναλ. modeste discedere. 7) ὑπο-τάσσω. Gr. § 37. B. II. a. 2. 8) ἐν-δέω - δέσω s. δήσω. Gr. § 37. B. I. undt. I.

2. Πυθαγόρας πρῶτον ἑαυτὸν φιλόσοφον ἐνόμασεν· οἱ δὲ παλαιότεροι σοφοὶ ὠνομάσθησαν¹⁾. — Τὰ καλὰ, καὶ φθόνῳ πρὸς ὀλίγον ἐπισκίασθη²⁾ χρόνον³⁾, ἐπὶ καιρῷ λυθέντα αὐτῷ ἀναλάμπει. — Τῆς τῶν παίδων τελευτῆς προσαγγελθείσης Ἀναξαγόρας, εἶπεν, ἦδειν⁴⁾ αὐτοὺς θνητοὺς γενιήτας⁵⁾. — Πόνου μεταλλαχθέντος, οἱ πόνοι γλυκεῖς. — Πιττακὸς, παρακαλούμενος υἱῷ καὶ πατρὶ διαιτῆσαι⁶⁾, εἶπε πρὸς τὸν υἱόν· εἰ μὲν ἀδικώτερα μέλλεις λέγειν τοῦ πατρὸς⁷⁾, κατακριθήσῃ· εἰ δὲ δικαιότερα, διὰ τοῦτο αὐτὸ ἄξιός ἐστι κατακριθῆναι. — Σπάνιον εἶσαγε σὸν πόδα πρὸς τὸν φίλον, ἵνα μὴ σοῦ πλησθεῖς⁸⁾ μισήσῃ σέ. — Αἰδοῦ⁹⁾ σαυτὸν, καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ¹⁰⁾.

1) ὀνομάζω, Gr. § 37. II. d. I. ἢ II. a. 2. b. 99 § 13. c. 2. 2) ἔν hos Partiklerne foran Aor. Conjunct. uttrykter Fat. Fut. exact. ἢ c. 3. 17. 3) πρ. ἑλ. χρ. ad tempus aliquod — ἐπὶ καιρῷ

suo tempore. 4) ὀδα. 5) γεννάω. Efter Verba sensuum sætter Graæken Particip. for Fat. Accus. c. Inf. ἢ VII. a. 2. 6. 6) παρὰ διαιτῆσαι, quum arbiter caperetur. 7) junge: εἰ μὲν μελλ. λεγ. ἀδικ. πατρ. si iniquior erit causa tua, quam patris. 8) see oven Ann. I. 9) αἰδέομαι. 10) αἰσχύνομαι. ἢ oven VII. b. Med.*

3. Παρὰ τῷ τύφῳ, καθάπερ παρὰ τῷ κακῷ πλάστῃ, διεστραμμένος¹⁾ τὰς τῶν πραγμάτων εἰκόνας ἰδεῖν ἔστιν. — Οὔτε ἵππος εὐγενῆς κρίνοιτ' ἀν²⁾ πολυτελεῖ σκευὴν ἔχων, ἀλλ' ὁ τῇ φύσει λαμπρὸς, οὔτε ἀνὴρ σπουδαῖος ὁ πολύτιμον οὐσίαν κεκτημένος³⁾, ἀλλ' ὁ τὴν ψυχὴν γενναῖος⁴⁾. — Οἷσιν τρόπος ἔστιν εὐτακτος⁵⁾, τούτοισι καὶ ὁ βίος συντέτακται⁶⁾. — Ἀντίσθενος ἀκούσας ποτὲ πονηροῦ⁷⁾ τὸν τρόπον⁸⁾, κακῶς λέγοντος Πλάτωνα⁹⁾, παῦσαι, ἔφη· οὔτε γὰρ κακῶς λέγων αὐτὸν πιστευθήσῃ¹⁰⁾, οὔτε ἐκεῖνος σέ ἐπαινᾷν. — Ἐπαινούμενος ὑπὸ πονηρῶν ἀνδράπων· ἀγωνιά¹¹⁾, ἔφη, μὴ τί κακὸν εἴργασταί μοι¹²⁾, ὅτι τοιούτοις ἀρέσκω. — Ἀρίστιππος ὀργισθεῖς¹³⁾ πρὸς Ἀισχίνην μετ' οὐ πολὺ, οὐ διαλλαχθεσόμεθα¹⁴⁾, οὐ παυσόμεθα¹⁵⁾, εἶπε, ληροῦντες¹⁶⁾, ἀλλ' ἀναμένεις,

ἕως ἂν τις ἡμᾶς ἐπὶ τῆς κύλικος Φλυαρῶν
 διαλλάξῃ¹⁷⁾; καὶ ὅς¹⁸⁾, ἀσμένως, ἔφη.
 Μνημόνευε τοίνυν, εἶπεν Ἀρίστιππος, ὅτι σοι
 πρότερος, πρεσβύτερος ὢν, προσῆλθον¹⁹⁾.
 Καὶ ὁ Αἰσχίνης, εὐγε νῆ τὴν Ἥραν, εὐλό-
 γως εἶπας· ἐπεὶ πολλῶ μου βελτίων ὑπάρ-
 χεις· ἐγὼ μὲν γὰρ ἐχθρὰς, σὺ δὲ Φιλίας
 ἄρχεις.

- 1) Gr. § 37. B. II. a. 2. og ibid. Anm. 2. 2) Or-
 tativ med ἄν giver Sætningen a) en blot Mæne-
 lighed; b) en fuldkommen Bestemthed, men saa
 en blid og besteben Maahe. Nærmest synes at
 komme vort: Man kunde jo ikke... junge: ἴππος
 ἔχ. σκ. πολοτ. — κρ. ἐνγ. 5) κτάμαι, Gr. § 37.
 II. a. Anm. 5. 4) III. I. 5. 5) τρόπος εὐτα-
 mores bene compositi. 6) συν-τάσσω, Graeco
 sften bruger ofte Perfect. Pass. med Dat. for Perf.
 Act. med Nom. καλῶς λέλειπται σοι. see neden 12.
 7) ἀκούω og nogle andre Verba sensuum, πυνθάνο-
 μαι, αἰσθάνομαι, συνίημι zc. sftne undertiden Genit.
 for Accus. 8) πονηρὸς τ. τροπῶν, homo perva-
 sis moribus. 9) κακῶς λέγειν τινὰ, Maledictia
 incessere aliquem. 10) πιστεύειν τινὶ τι, fidem
 addere alicui de aliqua re. Men ved en besyn-
 derlig Græcisme bliver Personens Dativ hos Ac-
 tivum til Subjects Nominat. hos Passivum, hvort-
 imod Accusativet bliver usforandret. Hermed kan
 sammentlignes vort: Man berøver mig noget. Jeg
 berøveres noget. 11) ἀγωνίζω, Gr. §. 37. B. I. a.
 Anm. 12) see oven: Anm. 6. 13) see oven
 VII. b. Med. * 14) διαλλάσσω, reconcilio —
 σμαι, in gratiam redeo. 15) παύομαι, cesso,

Hesino. 16) VII. a. 2. 6. 17) VII. c. 2. 2.
 18) καὶ ὅς sebbant. i Dialogen for: καὶ αὐτός.
 19) προσ-έρχομαι, Verb. anom.

VIII.

Verba contracta.

a. Activum.

1. Οἱ ἀζύνετοι¹⁾ δυστυχεῖοντες²⁾
 σωφρονέουσι. — Ἡ τῶν ἀγαθῶν ἔρις³⁾
 ὠφελεῖ τὸν ζηλοῦντα, μὴ βλάπτουσα
 τὸν ζηλούμενον⁴⁾. — Ἡ τύχη ἔοικε Φαύ-
 λῳ ἀγανοφίτῃ⁵⁾.· πολλάκις τὸν μηδὲν πρά-
 ξαντα στεφανοῖ⁶⁾. — Τὸ αἰεὶ μέλλον⁷⁾
 ἀτελείας ποιεῖ τὰς πράξεις⁸⁾. — Πολλοὶ,
 δοκῶντες⁹⁾ ἑαυτοὺς φιλέειν, οὐκ ἀλη-
 θῶς¹⁰⁾ φιλέουσιν. — Σωφροσύνη τὰ τερ-
 πνὰ ἀέξει, καὶ ἠδονὴν ἐπιμειζονα ποιεῖ. —
 Ἀνάξιον¹¹⁾ ἄνδρα μὴ ἐπαινεῖς¹²⁾ διὰ
 πλοῦτον. — Ἀργός¹³⁾ μὴ ἴσθι, μηδ' ἂν
 πλουτῆς. — Μάλιστα ἂν εὐδαιμονοί-
 ης¹⁴⁾, εἰ Φάινοιο¹⁵⁾ ταῦτα μὴ πράττων,
 ἀ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπιτιμῶης¹⁶⁾.
 — Ὁ τῶν περιστῶν ζῆλος εὐθὺς ἀκολου-
 θεῖ καὶ συνοικίζεται τῇ χρείᾳ τῶν ἀναγ-
 καίων.

3. Πατρὸς ἐπιτίμησις ἠδὲ Φάρμακον, πλείον¹⁾ γὰρ ἔχει τὸ ὠφέλοῦν τοῦ δάκνουτος. — Ὡσπερ οἱ ἐν εὐδα πλείοντες²⁾ καὶ τὰ πρὸς³⁾ τὸν χειμῶνα ἔχουσιν ἔτοιμα· οὕτως οἱ ἐν εὐτυχίαις φρονοῦντες καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀτυχίαν ἐτοιμάζουσι βοηθήματα. — Δυποῦντα τὸν πλησίον οὐ ρᾶδιον αὐτὸν ἄλυπον εἶναι. — Οἱ ἀδελφούς παριέντες⁴⁾, καὶ ἄλλους φίλους ζητοῦντες, παραπλήσιοι εἰσὶ τοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν ἐῶσι⁵⁾, τὴν δὲ ἀλλοτρίαν γεωργοῦσιν. — Μακαρίος ἐστὶν ὁ πλουτῶν καὶ ὢν ἐπιθυμεῖ ἀπολαύων, ὁ δὲ μὴ ἐπιθυμῶν μακαριώτερος. — Διογένης, ἰδὼν⁶⁾ ποτε μειράκιον ἐρυθριῶν, θάρρει, ἔφη, τοιοῦτόν ἐστι τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα. — Φιλονεικίη πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενοῦς βλαβερόν⁷⁾ θεωρεῖσασα⁸⁾, τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει. — Δημόκριτος, ἰδὼν νεανίαν φιλοπονοῦντα, ἔφη· κάλλιστον ὄψον τῷ γήρατι ἀρτύεις⁹⁾.

- 1) πλείον - τὸ ὠφέλοῦν, plus, quod juvet. (sed. πλέον-πολύς, Gr. § 30. 1. 2) Gr. 38. Undt. 2. Verb. anom. 3) πρὸς μεθ Accus. imob; Gr. f. Bill. Anm. 19. 3. b. 4) παρ-ίημι, Gr. § 41. III. 5) ἐῶ. 6) ἰδῶ, Verb. anom. 7) τὸ κατὰ τοῦ δυσμενοῦς βλαβερόν, quod hostem lædat. κατὰ

μεθ Gen. imob, Gr. f. Bill. Anm. 2. 1. 4 b. 8) f. θεωροῦσα, θεωρεῖν. 9) ὄψ. ἀρτύειν, obsonium condire.

4. Μηδέποτε φρονήσης¹⁾ ἐπὶ σεαυτῷ²⁾ μέγα, ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσης σεαυτοῦ³⁾. — Ἐπίκουρος, ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις πλουτήσῃεν⁴⁾; οὐ τοῖς οὐσι⁵⁾ προστιθεὶς⁶⁾, ἔφη, τῆς δὲ χρείας τὰ πολλά⁷⁾ περιτέμνων⁸⁾. — Εἰς μὲν τὸ εὐπλοῆσαι⁹⁾ — κηβερνήτου καὶ πνεύματος χρεία· εἰς δὲ τὸ εὐδαιμονῆσαι⁹⁾ λογισμοῦ καὶ τύχης. — Τὸ μὲν ἐγκαλέσαι⁹⁾ καὶ ἐπιτιμῆσαι⁹⁾ ρᾶδιον· τὸ δὲ, ὅπως τὰ παρόντα βελτίω¹⁰⁾ γίνηται, συμβουλεύσαι⁹⁾, τοῦτ' ἐμφρονος συμβούλου ἔργον. — Σιμωνίδης ἔλεγεν, ὅτι λαλήσας¹¹⁾ μὲν πολλάκις μετενόησεν, σιωπήσας¹¹⁾ δὲ οὐδέποτε. — Ἀντισθένης πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα τρυφήν, ἐχθρῶν παῖδες, ἔφη, τρυφήσειαν¹²⁾.

- 1) 3 nægtende Sætninger staaer ofte efter μή og de med μή sammensatte Adject. og Adverb. Aor. Conjunct. ifte Præsens, for Imperativ. 2) ἐπὶ μεθ Dat. udtrykker Hensigten, Betingelsen, Karfagen. 3) Verba composita styre Prepositionens Genitiv, naar den kan affondres fra Verbum og sættes umiddelbar foran dens Casus. κατηγορεῖν τινός τι ο: κατὰ τινος, imob, til Skade for . . . 4) VII. a. 3. 3. 5) τὰ ἔντα, facultates, εἰμ.

6) προστίθῃμι. 7) τὰ πολλά, plurima, superflua.
 8) περι-πέμνω, Gr. Verb. anom. 9) Aoristi
 Bemærkelse udenfor Indicat. Iader sig ikke altid
 let adskille fra Præsentis. Det første forestiller
 Handlingen som afbrudt, uden Hensyn til dens
 Varighed og Følger; det sidste som vedvarende, el-
 ler dog ikke bestemt ophørt. Dog synes dette Ao-
 rist for det meste at kunne omskrives ved det danske
 Fut. exact. jf. VIII. b. 2. 5. 10) Gr. § 22. 3.
 11) Verba, som udtrykke en Gemytsbevægelse,
 tage den virkende Xarctag til sig i Particip. jf. ogs-
 saa VII. c. 2. 5. 12) τρυφάν, delicate vivo, f.
 τρυφῆσαιεν, Gr. § 37. A. γ. Anm. 3.

b. Medium.

1. Ὁρκους, οὓς ποιοῦνται ἐν ἀνάγκαισιν¹⁾ ἔοντες, οὐ τηρέουσι οἱ Φλαῦροι, ἐπὴν διαφύγωσιν²⁾. — Οἱ μὲν ξένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐν τοῖς πράγμασιν διαπλανῶνται. — Ποθητὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ φοβερός κατὰ τὸν βίον³⁾ προαιρουῖ. ἐν γὰρ πάντες φοβοῦνται, πάντας φοβεῖται. — Ἦγοῦ παντὸς ἀνοήτου καὶ τὸν ἔπαινον καὶ τὸν ψόγον καταγέλαστον. — Τὰ ἀμαρτήματά σου πειρῶ μὴ λόγοις ἐπικαλύπτειν, ἀλλὰ θεραπεύειν ἐλέγχους. — Ἄ μὴ δὲ ποιῆν, μηδὲ ὑπονοοῦ ποιῆν. — Ἰσχύειν τῇ ψυχῇ αἰροῦ μᾶλλον, ἢ τῷ σώματι. — Ἐπὶ προγόνων εὐγενείᾳ⁴⁾ μηδεὶς

ἐγκαυχάσθω⁵⁾. πηλὸν γὰρ ἔχουσι πάντες τοῦ γένους προπάτορα, καὶ οἱ ἐν πορφύρᾳ τρεφόμενοι, καὶ οἱ ἐν πενίας ἀβύσσῳ δαπανώμενοι⁶⁾. — Οὐκ ἀντιλέγοντα⁷⁾ δὲ τὸν ἀντιλέγοντα παύειν, ἀλλὰ διδάσκειν οὐδὲ γὰρ τὸν μαινόμενον ἀντιμαϊνόμενός⁷⁾ τις ἴαται.

1) ἀνάγκαισιν, et gammelt attist Dativ, f. ἀνάγκαις, jon. κησι og κης, Gr. and. VIII. 3. 2) διαφύγω, Gr. § 37. B. c. Aor. II. 3) in vita, Gr. f. VIII. Anm. 2. 2. a. 4) ἐπί med Dat. VIII. a. 4. 2. 5) μηδ. ἐγκαυχῶ: ἐν-καυχ. . nemo gloriari debet. 6) δαπανώμενοι, som have tilstaf beres Giendom, opibus suis evoluti. 7) Maadens Particip, som svarer til Lat. Gerund. Abl. og detts Omfrevninger.

2. Τραχὺς¹⁾ ἂν, ἥσυχον σεαυτὸν πάρεχε, ὅπως σε αἰσχύωνται μᾶλλον, ἢ φοβῶνται. — Εὐλαβοῦ τὰς διαβολάς, καὶ ψευδεῖς ὤσιν. Οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι. — Εὐποροῦντα μὴ ὑπερήφανον εἶναι, ἀποροῦντα μὴ ταπεινοῦσθαι²⁾. — Χαριστικός³⁾ οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβὴν, ἀλλ' ὁ εὖ δρᾶν προσηρημένος⁴⁾. — Βουλευσάμενος⁵⁾ πολλὰ, ἤκε ἐπὶ τὸ λέγειν ἢ πράττειν· οὐ γὰρ ἔξεις ἐξουσίαν ἀνακα-

λέσασθαι⁵⁾ τὰ πραχθέντα ἢ λεχθέντα. — Ἄ κτησάμενος οὐ καθέξεις⁶⁾ μὴ αἰτοῦ παρὰ Θεοῦ· δῶρον γὰρ Θεοῦ ἀναφαίρετον⁷⁾· ὥστε οὐ δώσει, ἀ μὴ καθέξεις. — Οὕτως πειρῶ ζῆν, ὡς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον⁸⁾ βιωσόμενος⁹⁾.

- 1) robustus. 2) sc. δεῖ. Dette Accus. cum Infin. fan ombyttes med I. Pers. Conj. Plur. f. Gr. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βρωτεῖν. Naar detimod Infinit. staaer for Imperat. staaer Subjectet i Nominativ. 3) beneficus. 4) προμυρέω. Sm Augm. Gr. § 36. 3. ὁ εὖ δρ. προμρ. qui sponte beneficia praestat. 5) VIII. a. 4. 9. 6) κατέχω, καθέξω. 7) ἀναφαίρ. quod eripi non potest, af ἄ priv. VIII. a. I. II. ἀπό, foran Sp. asp. af Gr. § 13. c. I. og αἶρσει. 8) Zidens Accus. paa det Spørgsm. hvortilange? 9) βίωω, Gr. Verb. anom.

3. Τίς ἀν ἦττον φοβοῖτό τι, ἢ θρασυοίη¹⁾ μάλιστα²⁾, ἢ ὅστις αὐτῶ³⁾ μηδὲν συνειδείη⁴⁾ κακόν; — Διογένης ἐνεκάλει⁵⁾ τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῆς εὐχῆς, αἰτεῖσθαι λέγων αὐτοὺς ἀγαθὰ τὰ αὐτοῖς δοκοῦντα⁶⁾, καὶ οὐ τὰ κατὰ ἀλήθειαν⁷⁾. — Πρὸς τοὺς περὶ τὰ ὀνείρατα⁸⁾ ἐπτοημένους⁹⁾ ἔλεγεν, ὡς ὑπὲρ ὧν¹⁰⁾ μὲν πράττουσιν ὑπάρ¹¹⁾, οὐκ ἐπιστρέφονται· ὑπὲρ ὧν¹⁰⁾ δὲ καθεύδοντες φαντασιοῦνται, πολυπραγμοῦσιν. —

βίαν ἔλεγεν, ὥσπερ τὰ φαῦλα τῶν βαλαντίων¹²⁾, καὶ μηδενὸς ἢ ἄξια, τοσοῦτου ἐστὶν ἄξια, ὅσον ἐν ἑαυτοῖς νόμισμα ἔχουσιν· οὕτω καὶ τῶν πλουσίων τοὺς οὐδενὸς ἀξίους καρποῦσθαι¹³⁾ τὰς ἀξίας, ὧν κέκτηνται.

- 1) θρασέω, i. q. θρασύνομαι, ex θρασύς, animosus, Gr. § 37. A. γ. Anm. 3. 2) Gr. § 43. 3. 3) αὐτῶ ο: ἑαυτῶ, Gr. § 32. I. b. 4) § 41. VIII. οἶδα. 5) ἐγκαλέω. 6) τὰ αὐτοῖς δοκ. quæ ipsis videntur. . δοκέω, Gr. V. anom. 7) οὐ τὰ κατὰ ἀλθ. sc. ἀγαθὰ, non, quæ revera bona essent. 8) ὄνειρον, τὸ, danner Genitiv. ὀνείρατος, Plur. ὀνείρατα, tigeform af ὄνειρος. 9) πτοέω. Sm Augm. Gr. § 36. I. Anm. 1. 10) ὑπὲρ ὧν, f. ὑπὲρ τούτων, & . . VI. 3. 6. ὑπὲρ τίνος, i. q. περὶ τίνος ἐπιστρέφεται, de re aliqua esse sollicitus; Gr. f. XIII. Anm. I. c. 11) ὑπάρ ο: κατὰ ὑπάρ. Gr. § 24. 3. 12) τὰ φαῦλα τ. βαλ. vilia marsupia. 13) frui aestimatione divitiarum, quas possident.

c. Passivum.

1. Ἐκείνη ἀρίστα¹⁾ ἢ πολις οἰκεῖται, ἐν ἣ τούς ἀγαθούς ἀνδρας συμβαίνει τιμᾶσθαι²⁾, καὶ τὸ ἐναντίον³⁾ ἐν ἣ τούς κακοὺς ἀμύνεσθαι. — Ἄριστος κριτῆς ὑπονοεῖσθω ὁ ταχέως μὲν συνιείς⁴⁾, βραδέως δὲ κρίνων· θάτερον⁵⁾ μὲν οὖν εὐνοίας⁶⁾, θάτερον δὲ ἀκριβείας⁶⁾. — Σόλων, ἐρωτηθεὶς, πῶς τε ἤκιστα ἀδικοῖεν⁷⁾ οἱ ἄνθρωποι, εἰ

ὁμοίως, ἔφη, ἄχθονται⁸⁾ τοῖς ἀδικουμένοις οἱ μὴ ἀδικούμενοι. — Ἐρωτηθεῖς, πᾶς ἄριστα αἱ πόλεις οἰκοῦντο⁷⁾, εἶπεν, εἰ μὲν οἱ πολῖται τοῖς ἄρχουσι⁹⁾ πείθονται, οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις. — Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς — Διογένης πρὸς τὸν εἰπόντα, πολλοὶ σου καταγελῶσιν¹⁰⁾, ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, οὐ καταγελῶμαι¹¹⁾.

- 1) optime. Gr. 43. 2. 2) ἄνθ. συμβ. τιμ. viri solent honore affici. συμβαίνα. V. anom. 3) τὸ ἐναντ. οἴσθα ved Straff: τὸνναντ. et Accusat. som staær adverbialiter. 4) συν-ίμι, Gr. 41. III. 5) θάτερον f, τὸ ἕτερον, af det gamle: "αἵτερος. 6) sc. ἔστιν VII. a. 7. 1. 7) VII. a. 3. 4. 8) ei med Optativ udtrykker en blot Muellighed. 9) ei ἄρχοντες, magistratus. 10) Genitivet flyves af Verbets Præposition. VIII. a. 4. 3. 11) det Nomen, som hos Activet var Genit. eller Dat. kan hos Passivet blive Nominativ. jf. VII. c. 3. 10.

2. Ὅπερ ἂν σιωπᾶσθαι βούλη, μηδενὶ εἴπης¹⁾. ἢ πᾶς παρά τινος ἀπαιτήσεις τὸ πιστὸν τῆς σιωπῆς²⁾, ὃ μὴ παρέσχεος³⁾ σεαυτῷ. — Ὁ κατὰ φύσιν πλοῦτος⁴⁾ ἄρτω καὶ ὕδατι καὶ τῇ τυχοῦσῃ τοῦ σώματος σκέπη⁵⁾ συμπεπλήρωται. — Βλάπτει θεὸς οὐ χολωθεῖς⁶⁾, ἀλλ' ἀγνοηθεῖς. ὀργὴ γὰρ θεοῦ ἀλλότριον· ἐπ' ἀβουλήτοις⁷⁾

γὰρ ἡ ὀργή· θεῷ δὲ οὐδὲν ἀβούλητον. — Ἄριστον ἀνθρώπων τὸν βίον διαγεῖν ὡς πλεῖστα⁸⁾ εὐθυμηθέντι⁶⁾, καὶ ἐλάχιστα ἀνιηθέντι⁶⁾. τοῦτο δ' ἂν εἴη⁹⁾, εἴ τις μὴ ἐπὶ τοῖς θνητοῖς τὰς ἡδονὰς ποιοῖτο¹⁰⁾. — Φατὶ¹¹⁾ δὲ τινες, ὅτι κοσμήσας ἑαυτὸν ὁ Κροῖσος παντοδαπᾶς, καὶ καθίσας¹²⁾ εἰς τὸν θρόνον, ἤρετο τὸν Σόλονα, εἴ τι θάμα κἀλλιον τεθέεται¹³⁾. ὁ δὲ ἀλεκτρυόνας, εἶπε, Φασιανούς, καὶ ταῶς¹⁴⁾. Φυσικῶ γὰρ ἄνθει κεκόσμηται, καὶ μυρῖω καλλιόνι¹⁵⁾.

- 1) VIII. a. 4. 1. 2) τὸ πιστ. τῆς σιωπ. fides silentii. 3) παρ-έχω. Verb. an. 4) ὁ κατὰ φύσ. πλουτ. divitiæ naturales. 5) σκέπη τύχουσα, tegumentum parabile, let at erhøbbe. 6) Aor. Pass. har ofte Bemærkelsen af Medium. 7) ἐπ' ἀβουλ. ... in rebus, quæ contra voluntatem accidunt, ira locum habet. Vi vredeð paa de Ting, som gaae imod vore Ønsker og Planer. 8) ὡς ved superlativus, ligel. ἔπως, ἔτι, ἢ forstærkt, ligesom Est, ut og quam. 9) verte: quod fieri poterit. VII. c. 3. 2. 10) VIII. c. 1. 8. ἐπὶ τ. θνητ. τὰς ἡδ. ποιῆσθαι, in rebus perituris voluptates locare. 11) φημί. 12) καθίζω, see: ἴω. Gr. V. an. 13) θεάομαι. Afhængige Sætninger gives ofte tvertimod Latinens Brug i Indicativo, besynderliggen, naar en forbigangen Fandelinges Tøilger tænkes som vedvarende. 14) ὁ ταῶς, Gen. ταῶ, οἴσθα ταῶν, ταῶνος. 15) Comp. af καλός, Gr. § 30. 1. μυρῖω, Μααlets Dativ ved Comparativ.

3. Δεῖ, ὡσπερ εὐνομούμενης¹⁾ τῆς πόλεως φυγαδεύειν²⁾ στασιαστὴν ἄνθρωπον³⁾, οὕτως ἐκ τῆς σωθησομένης⁴⁾ ψυχῆς τὸν πρὸς τὰ φαῦλα κεκλικότα⁵⁾ νοῦν. — Τῆς ἀλαζονείας, καθάπερ τῶν κεχρυσωμένων ὄπλων, οὐχ ὁμοία ἐστὶν τὰ ἐντὸς⁶⁾ τοῖς ἐκτὸς. — Καὶ ὁδοῦ καὶ ἀλήθειας⁷⁾ χαλεπὸν ἀποπλανηθῆναι⁸⁾. — Βασιλεὺς ὢν, σκόπει, ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἔξουσιν⁹⁾, οἱ δὲ ἄλλοι μηδὲν ἀδικηθήσονται⁹⁾. — Διογένης εἰς Ολυμπίαν ἐλθὼν¹⁰⁾, καὶ θεασάμενος ἐν τῇ πανηγυρεῖ, Ῥοδιακοὺς τινὰς νεανίσκους, πολυτελεῶς ἠσθημένους¹¹⁾, γελάσας¹²⁾ ἔφη, τύφος τοῦτό ἐστιν. Εἶτα περιτυχῶν¹³⁾ Λακεδαιμονίοις ἐν ἐξωμίσι¹⁴⁾ φαύλαις καὶ ρυπώσαις, ἄλλος, εἶπεν, οὗτος τύφος.

1) πόλις εὐνομούμενη, civitas, quam bonis administratur legibus. 2) φυγαδεύω, h. l. gjer til flykt, in exilium ejicio; ogsaa: er flykt, exulo. 3) στασιαστὴς ἄνθρωπος, civis seditiosus, en sædvanslig Omstribning for: στ. 4) σώζω danner Aor. I. Pass. af den aldre Form σώσι. 5) κλικώ, Gr. § 37. B. d. Undf. I. 6) τὰ ἐντὸς, interna; Artikklen giver Adverbier og Præpos. med deres Casus Betydning af Adjectiver. 7) Genitivet styres af Verbets Præpos. VIII. a. 4. 3. 8) VIII. c. 2. 6. 9) VIII. c. 2. 13. 10) ἔρχο-

μαι. V. an. 11) ἐσθῆς, vestio, af ἔω, ἐνωμι, Gr. § 41. V. 12) γελάω, Gr. § 37. B. I. a. b. 13) περι-τυχῶν, med Dativ, formelbest Præpositionalen. 14) ἐξωμίς, tunica brevior. ὄμος, humerus.

IX.

Noгле verbale Adjectiver.

Οὔτε χρυσοῦ¹⁾ νομιστέον²⁾ ἰὸν, οὔτε ἀρετῆς αἰσχος ἀπτεσθαι. — Οὔτε ναῦν ἐξ ἐνὸς ἀγκυρίου, οὔτε βίον ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ὀρμιστέον³⁾. — Οὔτε ἐξ ἰεροῦ βωμὸν, οὔτε ἐξ ἀνθρωπίνης φύσεως ἀφαιρετέον⁴⁾ τὸν ἔλεον. — Λαγῶ μὲν κύνα, Φίλῳ δὲ κόλακα φύσει πολέμιον ἡγητέον. — Κοσμητέον ἱερὸν μὲν ἀναθήμασι, τὴν δὲ ψυχὴν μαθήμασι. — Φαύλων ἔργων καὶ τοὺς λόγους παραιτητέον⁵⁾. — Ἐλεγον οἱ Πυθαγορεῖοι, μὴ εἶναι πρὸς πάντας πάντα ῥητα. — Οὔτε ἐκ τοῦ κόσμου τὸν ἥλιον, οὔτε ἐκ τῆς παιδείας ἀρτέον⁶⁾ τὴν παρρησίαν. — Κρεῖττον μετὰ πενίας ἀρετὴν ὑποληπτέον⁷⁾, ἢ πλοῦτον μετὰ κακίας, ὀλιγοσιτίαν μετὰ ὑγιείας, ἢ πολυφαγίαν μετὰ νόσου. — Ἦδονας τὰς μετὰ τοὺς πόνους διωκτέον, ἀλλ'

οὐχὶ τὰς πρὸ τῶν πόνων. — Εἰ εὐκτόν⁸⁾
ἢ εὐαισθησία⁹⁾, μᾶλλον σπουδαστὸν⁹⁾
ἢ φρόνησις.

- 1) χρυσοῦ — ἔπιτεσθαι, auro adhærescere. Verba, som udtrykke Deltagelse, Anbeet, o. s. v. isærbeles-
hed saadanne Media styre Genit. jf. VII. a. 2. 5.
2) Om de verbale Adjectiver see Gr. Pag. 70, 71.
De dannes lettest af 3 Pers. Perfect. Pass. dog,
hvør Aor. i Pass. i Stammen afsigter bersta, see:
Gr. Pag. 68. Anm. 1. og 2. og Verb. anom. αἰ-
μέω, der tetter Verbalet sig efter Aoristus. 3)
οὔτε ναῦν — ὀρμιστέον — neque navem — sultam
esse oportet. Iøvrigt maa det bemærkes, at li-
gesom Neutr. verbale svarer til Latinsens Gerun-
dium, kan det ogsaa construeres ligesom Lat. Fut.
Partic. Pass. f. Gr. ἀφελγητέα σοι ἢ πόλις ἐστίν.
4) see oven: Anm. 2. 5) καὶ τοὺς λογ. παραιτ.
sermones quoque vitandi sunt. 6) af αἴρω.
7) af ὑπολαμβάνω. 8) af εὐχομαι, som Prædicat
fættes Adjectivet i Neutr. 9), sensuum inte-
gritas.

X.

Verber paa μι.

a. Activum.

1. Ὁ λόγος, ὡςπερ πλάστης ἀγαθός,
καλὸν τῇ ψυχῇ περιτίθησι¹⁾ σχῆμα. —
Τράπεζαν πολυτελέα²⁾ μὲν τύχη παρατί-
θησι¹⁾, αὐταρκέα²⁾ δὲ σωφροσύνη. —
Τοὺς μὲν κενούς ἀσκούς τὸ πνεῦμα διίστη-

σι¹⁾, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀνθρώπους τὸ οἴη-
μα. ³⁾ — Ὀν τρόπον⁴⁾ ἐπὶ τῶν φυτῶν, καὶ
ἐπὶ τῶν νέων ἢ πρώτῃ Φυῇ⁵⁾ προδείκνυ-
σι¹⁾ τὸν μέλλοντα καρπὸν τῆς ἀρετῆς. —
Χίλων ἐρωτηθεὶς, τί χαλεπώτατον; τὸ γι-
γνώσκειν ἑαυτὸν, ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλ-
αυτίας⁶⁾ ἕκαστον ἑαυτῷ προστιθέναι¹⁾.
— Μικρὰ διδόναι¹⁾ βούλου μᾶλλον, ἢ
μεγάλα ἐγγυᾶν⁷⁾. ὁ τε γὰρ κίνδυνος⁸⁾ ἀπε-
στι, καὶ ὁ λαβὼν⁹⁾ ἔργων οὐ λόγου χρεῖαν
ἔχει. — Ἐν λιθίναῖς ἀκόναῖς¹⁰⁾ ὁ χρυσὸς
ἐξετάζεται, διδοὺς¹⁾ βάσανον φανεράν, ἐν δὲ
χρυσῷ ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε¹¹⁾ κακῶν τε¹²⁾
νοῦς ἔδωκ¹²⁾ ἔλεγχον.

- 1) Om Verber paa μι Gr. §§ 39. 40. τίθησι, Paradigma,
Pag. 99. ff. og § 39. 2. A. 2. 2) πολυτελής,
αὐταρκής, som ἀληθής. 3) τὸ οἴημα sc. πίστησι,
opinio distendit, inflat. 4) ο: καθ' ἐν τρ. et abs
verbiatq̄ Accusativ, ut, quemadmodum, ligesom.
5) πρ. φ. prima indoles. 6) ὑπὸ φιλαυτ. πρῶ-
sui amore. 7) egentl. at forpligte ved Pānt,
Caution, her: at tilfige, love. 8) ἔαρον,
neml. at Løftet skal blive uopfyldt. 9) λαμ-
βάνω. V. an. 10) ἀκὸνη λείνη, cotícula. 11)
τέ-τέ, det latinske que-que, ogsaa τέ-καί. 12)
ἔδωκ ἔλεγχον, exploratur. — δίδωμι, τίθημι og ἔθημι
danne Aor. i. paa κα, ἔδωκα, ἔθηκα, ἔθηκα; men som
mangle de øvrige Modi. Dog habes Aor. i Med-
ἔδωκάμην τε, med Participia. jf. Gr. Pag. 105, Anm.

Hertfil kan endnu seies det under V. an. φέρω anførte A. i. ένεγκα.

2. Τοῦτον τὸν νόμον ὁ Θεὸς τέθεικεν· εἴ τι ἀγαθὸν θέλεις¹⁾, παρὰ σεαυτοῦ λάβε. — Μὴ ονειδίσῃς²⁾ τῷ φίλῳ σου χάριτας· ἔση γὰρ, ὡς οὐ δεδωκώς. — Πᾶν, ὃ τιμῆς³⁾ τε καὶ τιμωρίας³⁾ κατὰ τὸ ἴσον⁴⁾ ἀφέστηκεν⁵⁾, οὕτω ἀρετῆ. — Παρακαταθήκας ἀπόδος⁶⁾. — Χάριτας δέχεσθαι χρεῶν⁷⁾ προσκοπευόμενον⁸⁾, κρῆσσοντας αὐτῶν ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι⁹⁾. — Μὴ κατόκει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τὸ χρήσιμον ἐπαγγελλόμενους· αἰσχρὸν γὰρ, τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶν ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν¹⁰⁾, τοὺς δὲ νεωτέρους μὴδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν, ἐπὶ τὸ βελτίω καταστῆσαι τὴν ἑαυτῶν διάνοιαν¹¹⁾. — Περὶανδρος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί τυραννῆ¹²⁾, ἔφη, ὅτι καὶ τὸ ἐκουσίως ἀποστῆναι¹³⁾, καὶ τὸ ἀφαιρεθῆναι, κίνδυνον φέρει.

1) θέλω og ἐθέλω, Gr. V. anom. 2) VII. a. 6. 2. 3) VIII. a. 4. 3. τε-και, X. a. I. II. 4) κατὰ τὸ ἴσον, eodem intervallo. 5) ἀφ-ίστημι, see neden Anm. 13. 6) παρακαταθήκη, depositum, ἀπο-δίδομι. δός f. δόβι. Gr. Paradigm, Pag. 103.

7) καρ. δεχ. beneficia admittere. χρεῶν; VII. a. 2. 6. verte: beneficia ita sunt admittenda, ut... 8) προσκοπέω it.. εἶω. dispicio. 9) γνωμοδοπεῖσθαι. 10) τὴν ὑπαρχ. οὐσ. πλείω ποιεῖν, rem familiarem augere. 11) βελτίω καθιστάναι τὴν διάνοιαν, ingenium excolere. 12) VII. a. 3. 6. 13) Af Verbum ἴσθημι have Perfect., Plusqnpf. og Aor. 2. Act. den intransitive Betydning: stare; de øvrige Tempora berimod have den transitive Betydning: statuere. Desuden har Perf. Bemærkelse af Præsens, see Anm. 5. ἐκουσ. ἀποστῆναι, sponte desistere. ἀφαιρεθῆναι, vi removeri, sc. a tyrannide.

b. Medium.

1. Δημόκριτος καὶ Πλάτων κοινῶς ἐν τῇ ψυχῇ τὴν εὐδαιμονίαν τίθενται. — Δυνάμενος¹⁾ χαρίζεσθαι, μὴ βράδυνε, ἀλλὰ δίδου, ἐπιστάμενος²⁾, μὴ εἶναι τὰ πράγματα μόνιμα. — Ξένοις μεταδίδου καὶ τοῖς δεομένοις ἐκ τῶν ἐόντων· ὁ γὰρ μὴ διδούς³⁾ δεομένῳ, οὐδὲ αὐτὸς λήψεται⁴⁾ δεόμενος. — Χίλων πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσφοροῦντα, ὅτι μὴ ἔφορος ἐγένετο⁵⁾, αὐτοῦ ὄντος, ἔφη· ἐπίσταμαι²⁾ ἀδικεῖσθαι, σὺ δὲ οὐ. — Πεττεῖα τινὲς ἔοικεν⁶⁾ ὁ βίος· καὶ δεῖ ὥσπερ ψῆφόν τινα τίθεσθαι τὸ συμβαῖνον· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄνωθεν βαλεῖν⁷⁾, οὐδὲ ἀναθίσθαι τὴν ψῆφον.⁸⁾ — Ἄσε-

βῆς, ὃς οὐκ ἐπησχύνθη πρόσωπον ἐντίμου, οὐδὲ εἶδε⁹⁾ τιμὴν θίσσθαι¹⁰⁾ τούτῳ.

- 1) δυνάμενος, si potes.. δύναμαι V. an. 2) ἐπίσταμαι synes at vate et joniff Medium af ἐπίστημι, liges som ἐπίστημι τὸν νοῦν, animadverto, intelligo. 3) ὁ-διδούς... Particip. med Artiffen oplæses ved: is, qui... 4) λαμβάνω, V. an. 5) γίνομαι, V. an. 6) εἶπω, V. an. 7) βάλω, V. an. 8) ἀναθ. τ. ψηφ. tesseram aliter ponere. 9) εἶδω. ubt. V. an. 10) τιμὴν θίσσθαι, honorem, habere.

2. Χρῆ τὴν μὲν εὐσέβειαν φανερώς ἐνδείκνυσθαι¹⁾, τῆς δὲ ἀληθείας θάρρυντως προΐστασθαι²⁾. — Ἄ μὴ ἔθου, μὴ ἀνέλου³⁾. — Χίλων ἐρωτηθεὶς, τί δύσκολον, ἔφη· τὰ τὰ ἀπόρρητα⁴⁾ σιωπῆσαι, καὶ σχολὴν εὖ διαθίσσθαι, καὶ ἀδικούμενον δύνασθαι φέρειν. — Ταυτόν⁵⁾ ἐστὶν ἀρρώστοῦντι φορτίον ἀναθίσσθαι, καὶ ἀπαιδέυτοις εὐτυχίαν. — Ξενοφῶντι θύαντι ἤκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων, τὸν υἱὸν αὐταῦ, τὸν Γρύλλον, τεθνήσκει⁶⁾. καὶ κείνος ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων⁷⁾. ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέφηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἀπέθετο τὸν στέφανον. — Ἄρχεσθαι μαθῶν⁸⁾ ἀρχεῖν ἐπιστήσῃ⁹⁾.

- 1) φαν. ἐνδείκν. aperte declarare. 2) θαρρ. προστ. constanter defendere. ἴφ. VIII. a. 4, 3. θαρρύντως, Adv. danner af Genit. Particip. Præs. af θαρρῶν. 3) ἀν-αιρέω, Gr. V. anom. 4) ἀπορρ. arcana. 5) ταῦτό οὐ ταυτόν, af ὁ αὐτός, den samme. 6) θνήσκω, Verb. anom. Om Perfectets Syncope: Gr. § 42. II. 3. 7) Om Participiet, VIII. a. 1. 2. 8) μαθῶν. V. an. 9) ἐπίσταμαι.

c. Passivum.

Ἦγοῦ μάλιστα ἀγαθὸν εἶναι, ὃ, καὶ ἐτέρῳ μεταδιδόμενον, σοὶ μᾶλλον αὖξεται¹⁾. — Ἀρχὴ ἐστὶν ἡ περὶ τὸν οἶκον δικαία διάθεσις²⁾ τῆς ὅλης ἐν ταῖς πόλεσιν εὐταξίας· ἀπὸ γὰρ τῶν οἰκωναὶ πόλεις συνίστανται³⁾. — Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν⁴⁾ τοῖς ἀνθρώποις δεδόνσθαι κάλλιστα, τὸ τε ἀληθεύειν, καὶ τὸ εὐεργετεῖν. — Ταῖς Μούσαις λέγουσι παρὰ Διὸς⁵⁾ τὴν γραμμάτων εὔρεσιν δοθῆναι. — Εἰς ἀρχὴν⁶⁾ κατασταθεὶς, μηδενὶ χρεῶ πόνηρῳ πρὸς τὰς διοικήσεις· ὧν γὰρ ἀν' ἐκεῖνος ἀμάρτη⁷⁾, σοὶ τὰς αἰτίας τῷ ἀρχοντι⁸⁾, ἐπιθήσουσιν.

- 1) αὖξομαι, V. an. 2) junge: ἡ-διάθεσις ἐστὶν ἀρχὴ τῆς — εὐταξίας. 3) συνιστ. constituuntur, ἀπὸ, Materiens Præpos. i. q. ἐκ. 4) ἐκ τ. θ. ἐκ brus ges undertiden for ὅπ, som nærmest svarer til Lat. a, ab, Gram. f. Ell. Num. 10. c. 5) Gr.

f. Till. Ann. 7. I. 6) ἀρχή, magistratus. 7) ἀμαρτάνω, V. an. 8) τῷ ἀρχ. Naar et Particip. eller Objectiv tilføies som nærmere Bestemmelse af et foregaaende Nomen, saa har det sæd-
vantiigen Artifflen.

XI.

Regle defective og anomale Verber paa μι.

1. "Όσα¹⁾ μὲν ἐπὶ τῇ φύσει²⁾, πάν-
τες ἐσμὲν³⁾ πλούσιοι· ὅσα¹⁾ δὲ ἐφ' ἡμῖν²⁾,
πάντες ἐσμὲν πένητες. — Ἐὰν ᾗς³⁾ φιλο-
μαθής⁴⁾, ἔση³⁾ πολυμαθής⁴⁾. — Ἄλυπος
ἴσθι³⁾, μὴ τὴν ἀπάθειαν⁵⁾, ὡς τὰ ἄλογα
τῶν ζῶων, μηδὲ τὴν ἀλογίαν⁵⁾, ὡς οἱ ἄφρο-
νες, ἀλλ', ὡς ἐνάρετος⁶⁾, τὸν λόγον τῆς λυ-
πῆς ἔχων παραμύθιον⁷⁾. — Σώματος κάλ-
λος ζωῶδες⁸⁾, εἰ μὴ νοῦς ὑπεῖη. — Πολλοὶ
δοκῶντες φίλοι εἶναι οὐκ εἰσὶ, καὶ οὐ δοκῶν-
τες εἰσὶ. — Τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς γεν-
ναίως πειρᾷ φέρειν, καὶ μῆτε εὐτυχῶν ὑπερ-
ήφανος ἔσο³⁾, μῆτε ἀπορῶν ταπεινός· ἀλλὰ
γίνου μέτριος ἐφ' ἑκατέρας τῆς τύχης⁹⁾ —
Ὁ ἀργὸς ὑπεύθυνος ἔστω³⁾ παντὶ τῷ βου-
λομένῳ γράφεσθαι¹⁰⁾ — Ἡ μὲν ὄντως ἔν-

των³⁾ κτῆσις διὰ βραστάνης οὐ περιγίνε-
ται¹¹⁾. — Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων
μῆμνητο²⁾.

1) ὅσα... kan vel forklæres ved et accusativisſt Abver-
bium, eller ved en Ellipse af ἐσμέν s. ἔχομεν —
quantum sumus s. habemus; dog, see neden Ann.
5. 2) Gr. f. Till. Ann. 5. 2. e. 3) εἰμι
Gr. § 41. 4) φιλομ. discendi cupidus — πο-
λύμ. qui multa discit s. novit. 5) Naar et
Verbum eller Objectivum i Græſſen noiēre be-
stemmes ved et Substantivum, saaledes at man
i Danſken kan indſe: "i Henſeende til" da ſæt-
tes et ſaadant beſtemmende Substantivum i Accu-
ſativus. Man kan her ſupplere κατά. jf. III. I. 5.
saaledes: πόδας διὰς, κἀμνειν τοὺς οφθαλμούς. 2c.
(Forleedes Latinen efterligner denne Forbindelse,
ſee: Babens lat. Gr. § 156. Rg. I. Mærf 4.)
ἄλυπος τὴν ἀπάθειαν i. q. ἀναισθησίαν, qui dolore
vacat, ut omnino affectionibus careat — τὴν ἀλο-
γίαν, ut insipiens. 6) ἐνάρετος, af ἀρετή, virtu-
tis cultor. 7) τὸν λογ. τῆς λυπ. ἔχειν παραμ. ra-
tionem pro remedio doloris habere. 8) ζωῶ-
δες (ζῶων, εἶδος) dyrtiſt, animantium proprium. 9)
ἐφ' ἑκατερ. τύχης, in utraqve fortuna. Gr. f. Till.
Ann. 5. I. a. 10) ὑπεύθυνος βουλομ. γραφ. ac-
cusare volenti obstrictus. 11) περι-γίνεσθαι, ac-
quiri, parari, διὰ βραστάνης, otio et ignavia. 12)
μῆμνησο, memento. μιμνήσκω, Gr. Verb. anom.

2. "Όταν τις ἐξίη¹⁾ τῆς οἰκίας, ζητεῖται
πρότερον, τί μέλλει²⁾ πράσσειν· καὶ ὅταν
εἰσέλθῃ³⁾ πάλιν, τί ἔπραξε²⁾. — Πυθα-
γόρας εἶπεν⁴⁾, εἰσιέναι¹⁾ εἰς τὰς πόλεις πρῶ-

τον τρυφήν, ἔπειτα κόρον, εἶτα ὕβριν, μετὰ δὲ ταῦτα ἄλεθρον. — Πιπτακὸς, ἀδικηθεῖς ὑπὸ τινος, καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν⁵⁾, εἰπὼν⁴⁾: συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων· τὸ μὲν⁶⁾ γὰρ ἡμέρου φύσεως ἐστί, τὸ δὲ⁶⁾ θηριάδους. — Ἀδικουμένοισι τιμωρεῖν⁷⁾ κατὰ δύναμιν χρῆ, καὶ μὴ παριέναι⁸⁾· τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον⁹⁾ δίκαιον καὶ ἀγαθόν, τὸ δὲ μὴ τοιοῦτον⁹⁾ ἀδίκον καὶ κακόν. — Τιμαὶ παρὰ τοῖς εὐφρονέουσι μέγα δύνανται, οἱ ξυνίασι¹⁰⁾ τιμώμενοι¹¹⁾.

- 1) ἔμμ. Gr. § 41. II. 2) VII. a. 3. 6. μέλλω, V. an. bruges med Infinitiv periphrastisk, og svarer til det lat. Fut. paa rus med sum. 3) εἰσ-έρχομαι. V. an. 4) εἶπω, V. an. 5) ἀφ-ίημι, Gr. § 41. III. Om Aor. I. see: X. a. I. 12. 6) τὸ μὲν sc. συγγνώμην s. συγγνώμη, veniam dare, som ligger i συγγνώμη; τὸ δὲ, sc. τιμωρεῖσθαι, poenam repetere, som ligger i τιμωρία. 7) τιμωρεῖν τινι, aliquem defendere. 8) sc. τὸ τιμωρεῖν. παρ-ίημι. 9) τὸ μὲν τ... τὸ δὲ μὴ τ... Paa begge Steder maa underforstaaes: τὸ ἀδικουμένοις τιμωρεῖν. 10) ξυν-συν-ίημι sc. τὸν νοῦν, ligesom attendo sc. mentem, intelligo. 11) if. VII. c. 2. 5. og VII. a. 2. 6.

3. Ἀπραγῶντα μὴ ἐνείδιζε¹⁾· ἐπὶ γὰρ τοῦτοις νήμεσις θεῶν καθηται²⁾. — Τοῖς μὲν σταδιοδρομοῦσι ἐπὶ τῷ τέρματι τὸ βρα-

βεῖον τῆς νίκης, τοῖς δὲ φιλοπονήσασιν ἐπὶ τοῦ γέρους³⁾ τὸ πρωτεῖον τῆς φρονήσεως⁴⁾ ἀπόκειται⁵⁾. — Ζῆν κρεῖττόν ἐστιν ἐπὶ στίβადος κατακείμενον, καὶ φαρρεῖν, ἢ ταράττεσθαι χρυσῆν ἔχοντα κλίνην. — Βλαβερὰ μάλιστα τρυφῆς μὲν ἀφρονία τῷ σώματι, κτήσεων δὲ τῷ τὴν ψυχὴν διακειμένῳ κακῶς⁶⁾. — Ὑγιεῖν εὐχαῖς παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι, τὴν δὲ ταύτης δύναμιν παρ' ἑαυτοῖς ἔχοντες οὐκ ἴσασι⁷⁾· ἀπρασίη δὲ τὰναντία πρῆσσοντες αὐτοὶ προδότηι τῆς ὑγιείης τῆσι ἐπιθυμίησι γίνονται.

- 1) ἀπραγ. ἐνείδιζεν, fortunam adversam alicui exprobrare. 2) Gr. § 41. IV. ἤμαι, κἀνήμαι. νεμ. καθ. vindicta imminet. 3) τὸ γῆρος (ædv. γῆρας. 4) τὸ πρωτεῖον τῆς φρον. proventiæ palma. 5) ἀπόκειμαι, Gr. § 41. VII. 6) τὴν ψυχ. διακειμένος κακῶς, homo improbis moribus. XI. I. 5. 7) οἶδα, Gr. § 41. VIII. Dette Verbum er egentligen et jonisk Perfect. af εἶδω, Gr. V. an. for εἶδα, is gesom οἶκα for εἶοκα af εἶκω, Gr. Verb. an. Dette Dual, Plural. og Imperat. γοσι kan afledes af det doriske ἴσασμι, men ogsaa ved syncope af οἶδα, da δ og σ ofte ombyrle, f. Gr. ἐδμή og ὀσμή; ogsaa høves ἴδμεν for ἴσμεν.

4. Ἰσθί¹⁾, ὡς²⁾ οὐδεμία πρόσποισις πολλῷ χρόνῳ λανθάνει³⁾. — Ἀρίστιππος ἔρωτηθεῖς ποτε, τινὶ διαφέρει ὁ σοφὸς τοῦ μὴ

σοφοῦ, ἔφη· εἰς ἀγνώτας τοὺς δύο⁴⁾ γυμνοὺς ἀπόστειλον⁵⁾, καὶ εἴη⁶⁾. — Δημοσθένης πρὸς κλέπτην εἰπόντα, οὐκ ἤδειν⁷⁾, ὅτι σὸν ἔστιν, ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν οὐκ ἔστιν, ἤδεις⁷⁾. — Ἀντισθένης ἐρωτηθεὶς, τί δὴ ποτε οὐχ οἱ πλούσιοι πρὸς τοὺς σοφοὺς ἀπί-
ασι⁸⁾, ἀλλ' ἀνάπαλιν; εἶπεν· ὅτι οἱ σοφοὶ μὲν ἴσασι, ὧν ἔστιν αὐτοῖς χρεία πρὸς τὸν βίον· οἱ δὲ οὐκ ἴσασιν· ἐπεὶ μᾶλλον σοφίας ἢ χρημάτων ἐπεμελοῦντο⁹⁾.

1) οἶδα, see foregaaende Anm. 2) ὡς bruges for ὅτι efter Verba εἶδέναι, νοεῖν ἢ med Verb. finit. og Partic. for Est. Accus. cum Inf. 3) Gr. V. an. 4) εἰς ἀγν. τοὺς δύο, ad eos, quibus ignoti sunt, ambos... dem begge... 5) ἀποστέλλω, Gr. Pag. 61. Aor. 1. 6) οἶδα. 7) dette Plusqpf. ἤδειν og Igelebes Participleum εἰδώς forudsætte et Perf. Ind. εἶδα, ligesom man for ἕοικα finder εἶκα. 8) ἀπ-επι, Gr. § 41. II. 9) ἐπεὶ μᾶλλον — Aliter enim magis... ἐπιμελεῖσθαι τινος curam gerere rei alicujus. Verba, som betegne Omfarg ἢ styre Genitiv. Imperfectum betegner en Handling, som vedvarende.

XII.

Anomale og defective Verber.

1. Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν¹⁾. — Ἐλοῦ βίον ἄριστον²⁾· ἡδὺν

δ' αὐτὸν ἢ συνήθεια ποιήσει. — Ὡς ἡ τύχη κυρία³⁾ δοῦναι καὶ ἀφελέσθαι⁴⁾ οὐ δεήσῃ⁵⁾ οὐδενός. — Ἐκ μὲν τοῦ ποδὸς τὴν ἀκανθαν, ἐκ δὲ τῆς ἀλόγου ψυχῆς τὴν ἀγνοίαν ὑπεξελέσθαι δεῖ⁵⁾. — Βίαις, συμπλέων⁶⁾ ποτὲ ἀσεβείαι, χειμαζομένης τῆς νεώς⁷⁾, κακείνων τοὺς θεοὺς ἐπικαλουμένων, σιγαῖτε, ἔφη, μὴ αἰσθωνταί⁸⁾ ὑμᾶς ἐνθάδε πλεόντας. — Λόγῳ ἡγεμόνι ἐν παντὶ κρώμενος οὐχ ἀμαρτήσεις. — Οἶδα καὶ Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην ἐν συμποσίῳ, γελοποιοῶν εἰσαχθέντων⁹⁾, ἀγέλαστον διαμείναντα¹⁰⁾· πιθήκου δὲ ἐπεισαχθέντος, γελάσαντα φάναι, ὡς οὗτος μὲν φύσει γελοῖός ἐστιν, ὁ δ' ἄνθρωπος ἐπιτηδεύσει. — Τοσοῦτον εἰς ἀρετὴν προσθήσεις, ὅσον ἂν ὑφέλης τῶν ἡδονῶν¹¹⁾.

1) ἔγω, Gr. V. an. ff. § 36. I. Anm. 4. 2) β. ἀρ. genus vitæ optimum. αἰρέω, Gr. V. an. 3) κέρμιος εἰμί... penes me est. 4) ἀφ-αίρω. 5) δέω, Gr. V. an. Om Genit. see: V. 3. 5. 6) συμ-συν-πλέω, V. an. med Dat. VII. b. 2. II. 7) ναῖς, Gr. § 23. 4. χειμ. τ. νεώς, quum navis adversa tempestate jactaretur. 8) αἰσθάνομαι, Gr. V. anom. Verba paa ανω og ανω, med tre eller flere Etaveller, udgaae fra en Grundform paa ω, hvoraf dannes Aor. 2. Andre Tempora dannes ved at udvide denne Grundform til εω,

facilebes af det ubr. αἰσθημαι, et Aor. 2. ἠσθήμην, af det ubr. αἰσθήσομαι, et Fut. αἰσθήσομαι. 9) εἰσ-
 ἄγω. 10) δια-μένο. 11) VIII. a. 4. 3.

2. Ἐξεστι, οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀνα-
 λώσαντας¹⁾, παιδεύσαι τε τοὺς παῖδας,
 καὶ τεῖχος τε καὶ σωτηρίην περιβαλέ-
 σθαι²⁾ τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασι
 αὐτῶν. — Εἰ βούλει³⁾ ἄλυπον βίον ζῆν,
 τὰ μέλλοντα συμβαίνειν⁴⁾, ὡς ἤδη συμ-
 βεβηκότα⁵⁾ λογίζου. — Ὅτι πλῶ ἔοι-
 κε τῷ⁶⁾ παρὰ γῆν ὁ τῶν πενήτων βίος, ὁ
 δὲ τῶν πλουσίων τῷ⁶⁾ διὰ πελάγους· τοῖς
 μὲν γὰρ ράδιόν ἐστι καὶ πείσμα βαλεῖν⁷⁾,
 καὶ προσχεῖν⁸⁾ καὶ νεωλιῆσαι⁹⁾, τοῖς δ'
 οὐ. — Τὸ μὴ δύνασθαι, βοηθεῖν τοῖς φίλοις,
 ἀπορίας, τὸ δὲ μὴ βούλεσθαι κακίας τεκμή-
 ριον. — Ψίθυρον ἄνδρα ἔκβαλε τῆς οἰ-
 κίας. — Διογένης ἀφῆ παλαιστὴν θεασά-
 μενος ἰατρεύοντα, ἔφη· τί τοῦτο; ἢ ἵνα τοὺς
 ποτέ σε νικήσαντας νῦν καταβάλης. —
 Ὁ διαβαλὼν φίλον μὴ εὐδοκιμεῖτω, καὶ
 ἀληθῆ λέγη.

1) ἀναλίσκω, Gr. V. an. οὐ πολλ. — ἀναλ. non magno
 sumtu, 2) περι-βάλλω, Gr. V. an. 3) εἰ βούλη
 Gr. § 37. A. a. ἕκμ. 3. undt. βούλομαι, Gr. V.
 an. 4) τὰ μελλ. συμβ. γνᾶ futura sunt. 5)

συμ-βαίω, Gr. V. an. 6) Ἀρτίφην foran Prä-
 posit. med Subst. og foran Adverbier giver dem
 omtrent Betydning af Adjectiver. 7) πείσμα βάλ-
 lunem ejicere. 8) προσχεῖν appellere. προσ-έχω,
 V. an. 9) νεωλι. navem extrahere.

3. Δημοσθένης ἐρωτηθεὶς πῶς τῆς ῥη-
 τορικῆς¹⁾ περιεγένουσι πλέον, ἔφη, ἔλαιον
 οἴνου δαπανήσας²⁾. — Συνετῶν ἀνδρῶν,
 πρὶν³⁾ γενέσθαι τὰ δυσχερῆ, προνοῆσαι,
 ὅπως μὴ γένηται, ἀνδρείων δὲ, γενόμενα
 εὖ θεῖσθαι⁴⁾. — Τὸ μὲν ἰσχυρὸν γενέ-
 σθαι⁵⁾ τῆς φύσεως ἔργον· τὸ δὲ λέγειν
 δύνασθαι τὰ συμφέροντα τῇ πόλει, ψυ-
 χῆς ἴδιον καὶ φρονήσεως. Εὐπορία δὲ χρη-
 μάτων πολλοῖς καὶ διὰ τύχην περιγίνε-
 ται⁶⁾. — Γνωθῆ⁷⁾ σαυτόν. — Θαλῆς ἐρω-
 τηθεὶς, τί δύσκολον, ἔφη· τὸ ἑαυτὸν γινῶ-
 ναι⁷⁾· τί δὲ εὐκολον; τὸ ἄλλω ὑποτίθε-
 σθαι⁸⁾. — Ἀμαρτάνων μετανοεῖ· γνοὺς
 πρᾶττε. — Δημῶναξ ἐρωτηθεὶς, πότε ἤρξα-
 το φιλοσοφεῖν, ὅτε καταγιγνώσκειν, ἔφη,
 ἑμαυτοῦ ἤρξάμην.

1) sc. τέχνης. De Verber, hvori ligger Begrebet af et
 Comparativ, f. Gr. περιγίνεσθαι, ἡτῶσθαι, supe-
 rior, inferior esse, styre Genitiv. jf. IV. 4. 6.
 2) Ribbelets Partic. 3) πρὶν, i. q. πρὶν ἢ, med
 Acc. c. Inf. 4) εὖ θέσθαι, æqui bonique con-

sulere, πύθμι. 5) nasci corpore robusto; οὐδὲ
 Hjælp af Artiffler er Ischyrôn γενέσθαι Subjectet til
 het underforstaaede ἐστίν. 6) περιγίνεσθαι τινί, con-
 tingere alicui. 7) γνώθι, ἀφ' γνώμης; br. γυγνώσκω,
 Gr. V. an. 8) alteri dare consilium.

4. Ὁ μὲν εὐθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμε-
 νος¹⁾ δίκαια καὶ νόμιμα, καὶ ὑπαρ καὶ ὄναρ
 χαίρει· τε καὶ ἔβρωστα²⁾, καὶ πανακή-
 δης³⁾ ἐστίν· ὃς δ' ἂν δίκης ἀλογή, καὶ τὰ
 χρέοντα μὴ ἔρδη⁴⁾, τούτῳ πάντα τὰ τοιάδε
 ἀτερπέα εἴη⁵⁾, ὅταν τευ⁶⁾ ἀναμνησθῆ⁷⁾,
 καὶ δέδοικε⁸⁾, καὶ τούτῳ κακίζει. — Εὐ-
 रिπίδης εὐδοκίμησεν⁹⁾ ἐν Θεάτρῳ εἰπών·

Τί δ' αἰσχρὸν, ἂν μὴ τοῖσι χρωμένοις
 δοκῆ¹⁰⁾;

καὶ Πλάτων, ἐν τυχαῶν¹⁰⁾ αὐτῷ, Ὡ Εὐ-
 रिπίδη, ἔφη

Αἰσχρὸν τὸ γ' αἰσχρὸν, κὰν δοκῆ, κὰν
 μὴ δοκῆ. —

Βουλεύου μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως
 τὰ δόξαντα¹¹⁾. — Τιῶ τρέφειν¹²⁾ τὸν
 πατέρα, μὴ διδάξάμενον¹³⁾ τέχνην, ἐπά-
 ναγκες μὴ ἔστω.

1) εὐθ. εἰς ἔργ. ἐπιφ. qui alacri animo operi se accingit.

2) βῶννυμι ἢ βῶννυσα, V. an. ἔβρωμαι, et statim, subito
 ἀφ' ἄποδ, exsulto. 3) πανακ. παν-ἀκηδής, sine

ulla molestia. 4) ἔρδη ἢ ἔρδω, Gr. V. an.
 5) sunt, VII. a. 3. 2. τευ f. τοῦ, τινός, Gr. § 32.
 6. Anm. I. 7) ἀνα-μνηστικῶ, Gr. Verb. an.
 Δm Χριστῆς σ see: Gr. Pag. 68. Aor. I. Anm. 2.
 8) δέδοικα, Gr. V. an. 9) celebratus est, ffr
 Bifaldb, gjorbe Dpfigt. 10) δοκῶ, V. an. 11)
 ἐν-τυχαῶν, V. an. 12) τρέφω, V. an. 13)
 qui nullam ipsum artem docuit, διδάσκω, V. an.

5. Διζημένοισι¹⁾ τάγαθὰ μόλις πα-
 ραγίνεται, τὰ δὲ κακὰ μὴ διζημένοισι. —
 Μεγάλην παιδείαν νόμιζε, δι' ἣν δυνήσῃ²⁾
 φέρειν ἀγνοούντων ἀπαιδευσίαν. — Γύμναζε
 σεαυτὸν πόνοις ἐκουσίοις, ὅπως ἂν δύναιο
 καὶ τοὺς ἀκουσίους ὑπομένειν. — Ὑπενδύε-
 σθαι³⁾ δεῖ τῷ μὲν θώρακι χιτῶνα, τῇ δὲ
 λυπῇ νοῦν. — Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ,
 ὀλίγος ἔσῃ⁴⁾ ἐφ' ἃ δεῖ. — Μηδέποτε ὀρε-
 χθῆς κτήσασθαι φίλον, τὸν μήτε ψυχὴν,
 μήτε σῶμα εὖ ποιῆσαι δυνάμενον. — Πίν-
 δαρος ἐρωτηθεῖς, διὰ τί εὖ πράττοντι τὴν
 θυγατέρα οὐ δίδωσι, οὐ μόνον δεῖσθαι
 φησιν εὖ πράττοντος⁵⁾, ἀλλὰ καὶ πράξοντος
 εὖ.⁵⁾ — Διογένης, ἀποδράντος⁶⁾ τοῦ οἰ-
 κίου, οὐκ ἐφρόντιζε· δεινὸν⁷⁾ εἶναι λέγων,
 εἰ Διογένης χωρὶς αὐτοῦ ζῆν οὐ δύναται, αὐ-
 τοῦ δ' ἐκεῖνος χωρὶς δύναται.

- 1) *διζήμι*, *quæro*, V. an. 2) *δύναμαι*, V. an. 3) *ὄπ-εν-δύω*, V. an. 4) *δαπανῶμαι*, *si sumtus facias* — *δλγ. ἔση*, *destitueris sumtibus*... 5) *εὖ πράττειν*, *divitiis affluere*; *πράττειν εὖ*, *virtute excellere*. 6) *quum-aufugisset*, *ἀπο-διδράσκω*, V. an. 7) *absurdum*.

6. Χάριεν ἀληθῶς τὸ παρὰ Διογένους εἰρημένον¹⁾ πρὸς τὸν ἐρόμενον· πῶς ἀμυνούμαι τὸν ἐχθρόν; αὐτὸς καλὸς κάγαθός γενόμενος. Εἰ γὰρ ἵππους ἐχθρῶν ὀρῶντες εὐδοκιμοῦντας ἀνιῶνται, καὶ χωρίον ἐκπεπονημένον, καὶ κύνας ἐπαινουμένους, τί ἀνὸς οἷ τούτους παθ εἶν²⁾; εἰ ἑαυτὸν³⁾ ἐπιδείξει ἀνδρα δίκαιον καὶ χρηστὸν; — Ἐάν τις μὴ τρέφῃ τοὺς γονεάς, ἀτιμος ἔστω· ἀλλὰ καὶ ὁ τὰ πατρῶα κατεδηδοκῶς⁴⁾ ἐμοίως. — Βίων πρὸς τὸν τὰ χωρία κατεδηδοκῶτα, τὸν μὲν Ἀμφιάραιον, ἔφη, ἡ γῆ κατέπιε⁵⁾, σὺ δὲ τὴν γῆν. — Διογένης εἰσελθὼν⁶⁾ εἰς διδασκάλου⁷⁾, καὶ Μούσας μὲν ἰδὼν⁸⁾ πολλὰς, μαθητὰς δὲ ὀλίγους, σὺν Θεοῖς, ἔφη, διδάσκαλε, πολλοὺς μαθητὰς ἔχεις.

- 1) af det ubr. *ἔσω*. see Gr. *εἶπω*, V. an., om Augm. Gr. § 36. 1. Anm. 2. 2) *πάσχω*. 3) Pronomen reflex. *ἑαυτοῦ* ic. kan ogsaa bruges iftedet for de med *αὐτός* sammensatte Pronomen af første og anden Pers. 4) af det gamle *ἔδω* bruges *ἐδῶ*, Gr. V. an. —

Perf. *ἔδενκ*, *ἐδήθενκ*, *ἐδήδοκα*, synes at komme af *ét* Fut. *ἔσω*, og at forandre sig til *ο*. Paa samme Maade er *ἀγίωχα* dannet af *ἄγω* med Forandring af *κ* til *χ*. Om Augm. see Gr. § 36. 2. Anm. 6. 5) *καταπίνω*, Gr. V. an. 6) *εἰσ-έρχομαι*, V. an. 7) ubertiben ubelædes det Dtb, som styrer Genitiv, besynderligen *οἶος*: *Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος*, og *οἶκος εἰς τὴν δῶμα*. 8) af det ubr. *εἶδω*. see: Gr. *ὄραω*.

7. Σωκράτης, ἰδὼν¹⁾ πλούσιον ἀπαίδευτον, ἔφη· ἰδοῦ²⁾ καὶ τὸ χρυσοῦν ἀνδράποδον. — Ὁ κόσμος σκηπῆ, ὁ βίος πάροδος³⁾ ἤλθεις²⁾, ἴδες³⁾, ἀπῆλθεις²⁾. — Μὴ πάντα ἐπίσταςθαι⁴⁾ προθύμω, μὴ πάντων ἀμαθῆς γένου⁵⁾ — Ζήνων ὁ Στωϊκὸς φιλόσοφος, ὀρῶν τινα τῶν γνωρίμων ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ περισπώμενον⁶⁾, εἶπεν· ἐάν μὴ σὺ τούτον ἀπολέσης⁷⁾, οὕτως σε ἀπολέσει⁷⁾. — Τίς πονηρὸς, καὶ τίνοι τούτων τίποτε πέπρηκται, μὴ μέλοιμι⁸⁾, εἰδείην⁹⁾ δὲ τοὺς ἀγαθούς, καὶ τούτους μεταδιώκοιμι. — Βουλευόμενος παραδείγματα ποιῶν τὰ παρεληλυθότα¹⁰⁾ τῶν μελλόντων· τὸ γὰρ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανεροῦ ταχίστην ἔχει τὴν διάγνωσιν. — Κατανάλισκε¹¹⁾ τὴν τοῦ βίου σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοίαν¹²⁾. οὕτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις χαλεπῶς εὐρημένα¹³⁾ συμβήσεται¹⁴⁾ σοι.

ῥαδίως μανθάνειν. — Ἔοικεν¹⁵) ὁ βίος θε-
άτρῳ. — Ἐλπίς ἐρηγορότος¹⁶) ἐνούπιον.

- 1) see foregaaende Anm. 8. 2) ἔρχομαι, Gr. V. an.
3) ἴδες, en sjaalden Form for εἶδες. σκηνή, scena,
s. tabernaculum. 4) ἐπιστάμαι, X. b. I. 2.
5) γίνομαι. 6) περί—ἔπω—ἐπομαι, Gr. V. an.
Aor. 2. ἔσπον, ἐσπόμην har denne Egenhed, at det
uden for Indicat. bortkaster s, som om det var
et Augment. Det samme ssee med ἔσπον, ἐσχό-
μην af ἔχω, see folg. No. Anm. 8. ὑπὸ τ. ἀγρ. πε-
ρισπ. curis et negotiis agri nimis intentum, om-
trent vort: medtagen af... 7) ἀπόλλυμι, Gr.
Verb. an. 8) μὴ μέλομι, ne curem, Gr. V.
an. 9) εἰδείην, dannet ligesom af εἶδημι, Gr.
§ 41. VIII. 10) παρ—έρχομαι. 11) κατ—ανα-
λίσσω, V. an. consumo. 12) εἰς τ. τ. λογ. φι-
ληκ. in doctrina studioso audienda. 13) εὐρι-
σσω, Gr. V. an. 14) συμ—βαίνομαι. 15) εἶλω,
Gr. V. an. 16) ἐγείρω, Gr. V. an.

8. Γνώμης ἀνδρὸς ἀρίστου ἀπόδεξις¹)
ἤδε· μὴ ἐπὶ τὸ σιτέεσθαι ἐαυτὸν νομίζειν
γεγονέναι²), μηδὲ ἐν τούτῳ τὴν ζωὴν ἠγέε-
σθαι, μόνου δὲ αὐτοῦ τοῦ ζῶειν³) ἕνεκα
ἀνθρώποις τροφὴν νομίζειν εὐρῆσθαι⁴). —
Ἐν εὐτυχίᾳ φίλον εὐρεῖν⁴) εὐπορον, ἐν δὲ
δυστυχίᾳ πάντων ἀπορώτατον. — Μήκοτε⁵)
συγγνοίην⁶) ἐμαυτῷ κακοῦ τευ⁷) τινὶ αἰ-
τίαν παρασχόντι⁸) — Τὸν τεθνηκό-
τα⁹) μηδεὶς κακῶς ἀγορευέτω. — Ζῶν μὲν
ἐπαινοῦ, ἀποθανῶν⁹) δὲ μακαρίζου. —

Ταυτὸν ἐστίν, ἐν γυμνικῷ ἀγῶνι ἠττηθέντα
ὑβρεως δίκην τῷ ἀνταγωνιστῇ λαχεῖν¹⁰),
καὶ ἐν τῷ ζῆν, νικώμενον ὑπὸ τῆς τύχης, ἐγ-
καλεῖν αὐτῇ, ἀγνοοῦντα, ἐφ' οἷς δικαίοις¹¹)
εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ ζῆν συγκαταβεβήκαμεν.
— Πραῖττε τὰ μεγάλα, μὴ ὑπισχνού-
μενος¹²) μεγάλα.

- 1) jon. f. ἀποδείξω, Gr. and. Bill. 5. Anm. 2) γεγο-
νέναι natum esse, γίνομαι 3) ζῶω, en sjaaldnere
Form f. ζῶω. 4) εὐρίσκει. Hermed kan sam-
mentlignes det latinske: esse (edere) oportet, ut
vivas, vivere non ut edas. 5) f. μήποτε, Gr.
and. Bill. 5. 6) συγγνωσκω, Gr. V. an. 7)
f. τινός. 8) παρ—έχω. Om formationen see
foreg. No. Anm. 7. — κακοῦ αἰτίαν τινὶ παρέχειν, oc-
casionem mali alicui praeberere. 9) θνήσκω, Gr.
V. an. 10) λαγχάνω, Gr. V. an. ὑβρεως δίκην
τῷ λαχεῖν, contumeliās actionem alicui intendere.
11) qvo jure, quibus legibus. 12) Gr. see:
έχω. nihil magni promittens.

9. Κριτῆς μὴ κάθισο¹)· εἰ δὲ μὴ, τῷ
ληφθέντι²) ἐχθρὸς ἔση. — Ὁ γέραν νέος
ἐγένετο· ὁ δὲ νέος ἀδελον εἰ ἐς γῆρας ἀφί-
ξεται³). — Βίῳν κατεγίνασκε τῶν τοὺς
ἀνθρώπους κατακαόντων⁴) μὲν, ὡς ἀναι-
σθήτους, παρακαόντων⁵) δὲ, ὡς αἰσθα-
νομένοισι. — Οἱ Λάκωνες, οἱ ἐπὶ τὸ ὑπο-
σχεῖν⁶) δίκας ὑπὲρ τῶν κηρύκων ὡς τὸν

Πέρσῃν⁷⁾ ἐλθόντες, ἀφείθησάν⁸⁾ τε, καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν ἡξίου⁹⁾, αὐτοὺς παρ' αὐτῶ μείνειν. Καὶ πῶς, ἔφασαν, ἂν δυναίμεθα ταύτην τὴν πατρίδα καταλιπεῖν¹⁰⁾, ὑπὲρ ἧς τοσαύτην ἔδον ἤλθομεν ἀποθανούμενοι. — Τὸν σπουδαῖον Φίλον πρὸς μὲν τὰς εὐφροσύνας κληθέντα¹¹⁾ δεῖ παρεῖναι· πρὸς δὲ τὰς περιστάσεις αὐτόκλητον δεῖ συμπαρεῖναι.

- 1) ἴζω, καθίζω, V. anom. 2) λαμβάνω, V. an. verte: damnato odio eris. 3) ἐνέομαι, ἀφικνέομαι, V. an. 4) κατα-καίω, V. an. ἀνθρ. homines sc. vita functos. ὡς ἀναισθ. tanquam sensu carentes. 5) subintell. αὐτοῖς ἄλλα. 6) ὑπ-έχω, verte: ut poenas darent, ὑπέρ, propter. 7) ὡς τ. Π. ad regem Persarum. ὡς brugēs for eis og πρὸς meest foran levende Wäfenen. 8) ἀφ-ίημι. 9) voluit, rogavit, sc. ὁ Πέρσης, ἡξίου. 10) καταλείπω. 11) καλέω, V. an. περιστάσεις, casus adversi. αὐτόκλη. sponte.

10. Πέρσαις νόμος ἦν, ὅποτε βασιλεὺς ἀποθάνοι, ἀνομίαν εἶναι πέντε ἡμερῶν, ἵν' αἰσθοῖντο, ἔσου ἄξιός ἐστι βασιλεὺς καὶ ὁ νόμος. — Ἀνακρέων ὁ μελοποιὸς, λαβῶν¹⁾ τάλαντον χρυσίου παρὰ Πολυκράτους τοῦ τυράννου, ἀπέδωκεν, εἰπὼν· μισῶ δωρεὰν, ἣτις ἂν ἀναγκάζῃ ἀγρυπνεῖν. — Εἰ δὲ τις ὑπεείληφε²⁾, βεβαίως ἔχειν τὸν

πλοῦτον, καὶ οὐδέποτε προλείψειν, οὗτος εἰοκε³⁾ τύχης καὶ παραδόξων πραγμάτων καταπεφρονηκῆναι, καὶ οὐκ εἰδέναι, ὅτι πεπλανημένον τὸ εὖ πράττειν⁴⁾, καὶ οὐκ αἰεὶ παρὰ τοῖς αὐτοῖς⁵⁾. — Ἀρχὴν λαβῶν μὴ ἐπαίρειο, αὐτός⁶⁾ δὲ διατέλλε· οὕτω γὰρ καὶ ἀποθνήσκεις⁷⁾ οὐκ ἀφῆρησθαι τοῦ σεμνύνοντός σε νομισθήσεται. — Μηδέποτε μηδὲν⁸⁾ αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν⁹⁾· καὶ γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς⁹⁾, σαυτῶ γε συνειδήσεις. — Ἄπαντα δόκει ποιεῖν, ὡς μηδένα λήσαν· καὶ γὰρ ἂν παραυτίκα κρύψῃς, ὕστερον ὀφθήσῃ¹⁰⁾.

- 1) λαμβάνω. 2) si quis opinetur; om. Augmentet esse Gr. § 36. I. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

11. Ὅστις δὲ ἐτέρους δέδοικε¹⁾, δοῦλος ἂν λέληθεν ἑαυτὸν. — Δημόκριτος, θεασάμενος τινὰ, πολλὰ μὲν, ἀπαίδευτα δὲ διαλεγόμενον· οὗτος, ἔφη, οὐ λέγειν μοι δοκεῖ δυνατός, ἀλλὰ σιωπᾶν ἀδύνατος. — Ἐπεὶ ὁ Ἀντισθένης πολλοὺς προὔτρεπεν²⁾

ἐπὶ φιλοσοφίαν, οἱ δὲ οὐδὲν αὐτῷ προσεΐ-
χον, τέλος³⁾ ἀγανακτήσας οὐδένα προσίε-
το⁴⁾. Καὶ Διογένην οὖν ἤλαυεν⁵⁾ ἀπὸ
τῆς συνοουσίας αὐτοῦ. Ἐπεὶ δὲ ἦν λιπαρὲ-
στερος⁶⁾ ὁ Διογένης, καὶ ἐνέκειτο⁷⁾, ἐνταῦ-
θα ἤδε καὶ τῇ βακτηρίᾳ καθίξασθαι⁸⁾ αὐ-
τοῦ ἠπειλεῖ⁹⁾, καὶ ποτε καὶ ἔπαισε¹⁰⁾
κατὰ τῆς κεφαλῆς. Ὁ δὲ οὐκ ἀπηλλάτ-
τετο, ἀλλ' ἐτι μᾶλλον ἐνέκειτο φιλοπόνως,
ἀκούειν αὐτοῦ διψῶν, καὶ ἔλεγε· Σὺ μὲν
παῖε, εἰ βούλει¹¹⁾, ἐγὼ δὲ ὑποθήσω τὴν
κεφαλὴν· καὶ οὐκ ἂν οὕτως ἐξεύροις βα-
κτηρίαν σκληρὰν, ὥστε με ἀπελάσαι¹²⁾
τῶν διατριβῶν τῶν σῶν. Ὁ δὲ ὑπερησπά-
σατο¹³⁾ αὐτόν.

- 1) δαῖμα, V. an. 2) f. προέτρεπε ved Graßis, af προ-
τρέπω. 3) tandem, Tidsebegreber staae ofte i
Accusativ, som Adverbier. 4) προσ-ίεμαι, ad-
mitto, af προσ-ίημι. 5) ἤλαύνω, V. an. 6)
λιπαρὸς εἶναι, assiduus adesse alicui, eg. Esabende,
som Fedt, λίπος. 7) ἔγκειμαι. 8) καθικνεῖσθαι
τινὸς βακτηρίᾳ, baculo aliquem percutere. 9)
ἀπ-ειλέω. 10) παῖω, V. an. 11) βούλομαι,
Gr. § 37. A. 2. a. 3m. 3. Unbt. 12) ἀπ-
ελάσω, V. an. 13) maximo eum amore com-
plexus est.

12. Πλάτων, λοιδορούμενος ὑπὸ τινος,
λέγει, ἔφη, κακῶς, ἐπεὶ καλῶς οὐ μεμά-

θηκας¹⁾. — Οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐφι-
κτὸν²⁾, εἰ μὴ μάθη³⁾ τις. — Βίαις τοὺς αἰ-
τουμένους παρὰ τῶν θεῶν φρένας ἀγαθὰς,
καὶ μὴ ἑαυτοὺς παιδεύοντας³⁾, ἀναισθήτους
ἔφασκεν εἶναι. Οὔτε γὰρ ζωγράφον εὐχό-
μενον τοῖς θεοῖς, δοῦναι αὐτῷ γραμμὴν καὶ
εὐχρῶσιαν λαβεῖν ἂν, εἰ μὴ μάθοι¹⁾ τέχ-
νην, οὔτε μουσικὸν γενέσθαι ποτ' ἂν ἔνεκεν
εὐχῆς, εἰ μὴ τὰ μουσικὰ μάθοι· τὸν δὲ
αὐτὸν τρόπον⁴⁾ οὐτ' ἂν φρόνιμον τινὰ γε-
νέσθαι εὐχόμενον, εἰ μὴ τούτων τὴν μάθη-
σιν λάβοι. — Τὸ εἰμαρμένον⁵⁾ διαφω-
γεῖν⁶⁾ ἀδύνατον. — Δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα
μεμνήσθαι⁷⁾ μὲν τῶν γεγενημένων, πράτ-
τειν δὲ τὰ ἐνεστῶτα⁸⁾, περὶ δὲ τῶν μελ-
λόντων ἀσφαλιζέσθαι⁹⁾. — Ἀντισθένης, ἐρω-
τηθεὶς, τί τῶν μαθημάτων ἀναγκαιότατον,
ἔφη· τὰ κακὰ ἀπομαθεῖν.

- 1) μαθῆναι, V. an. 2) ἔφικτος, Verbale af ἐφ-ίκε-
μαι, qui potest acquiri. 3) qui se ipsos non
erudiunt. 4) Maabens Accusativ, if. fore-
gaaende No. 3m. 3. 5) μείρομαι — μέρος —
pars — εἴμαρται, fatale est. εἴμαρμενον, fatum.
6) δια-φύγω. 7) μιμήσθαι. 8) ἐν-ίστημι.
9) cautionem adhibere.

13. Τότε τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι
συμβαίνει¹⁾, ὅταν μὴ δύνωνται οἱ κρατοῦν-

τες τοὺς Φαύλους ἐκ τῶν σπουδαίων διακρί-
νειν. — Ζήνων δούλον ἐπὶ κλοπῇ ἑμαστίγου.
Τοῦ δὲ εἰπόντος, εἴμαρτό²⁾ μοι κλέψαι,
καὶ δαρῆναι,³⁾ ἔφη. — Βίων, πλέων με-
τὰ πονηρῶν, λησταῖς περιέπεσε⁴⁾· τῶν δὲ,
ἀπολώλαμεν⁵⁾, εἰπόντων, εἰ γνωσθῶ-
μεν⁶⁾, ἐγὼ δὲ, Φησὶν, ἐὰν μὴ γνωσθῶ-
μεν⁶⁾. — Ἀντισθένης, γνωρίμου ποτὲ πρὸς
αὐτὸν ἀποδυρομένου, ὡς εἶη τὰ ὑπομνήματα
ἀπολωλεκῶς⁷⁾, ἔδει γὰρ, ἔφη, ἐν τῇ
ψυχῇ αὐτὰ καὶ μὴ ἐν τοῖς χάρταις γρά-
φειν. — Κακοῖσι μὴ προσομίλει ἀνδράσιν,
ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχου· Θεοὺς δείδι-
θι⁸⁾· ἐπίορκον μὴ ἐπόμνυθι⁹⁾. — Ἐν
συλλόγῳ πρῶτος λέγειν μὴ ἐπιτήδευε, μετὰ
γὰρ πλείονας λέγων, ὄψει¹⁰⁾ μᾶλλον τὰ
συμφέροντα.

- 1) ἀπόλλυσθαι συμβαίνει, interire solent. ἀπόλλυμι, V. an.
2) εἴμαρτο, [see: XII. 12. 5. 3) ἔρω. 4)
περι-πίπτω, V. an. 5) ἀπ-όλλυμι, V. an. 6)
γινώσκω. 7) Particium μεθ ἑμι [attes ofte
om[st]rivende, for det egentlige Verbum. 8) δεί-
διθι, [adnanl. δέιδθι af δεῖδω, V. an. 9) ἐπ-όμνυ-
μι, V. an. 10) [see Gt. V. an. ἔραω.

14. Ἄρχουσι ἢ ὀφειλομένη¹⁾ αἰδῶς
καὶ τιμῇ φυλασσομένη κόσμον σώζει πόλει

καὶ διατηρεῖ. — Ὀφείλομι¹⁾ μηδενὶ μη-
δέν²⁾· εἰ δὲ ποτε ὑπ' ἀνάγκης μεγάλης εἰς
τοῦτο κατασταίην³⁾, γηνοτό μοι τάχιστα
ἐλευθέρῳ γενέσθαι δυνηθῆναι. — Οἱ πεπαι-
δευμένοι, καθάπερ οἱ ἐκ παλαιστρας, κὰν
πέσωσι⁴⁾, τάχως καὶ ἐπιδεδξίως ἐκ τῆς αὐτο-
χίας ἐξανίστανται. — Ἐκτρέπονται⁵⁾ πολ-
λοὶ τοὺς φίλους, ἐπὶν ἐξ εὐπορίας εἰς πενίην
μεταπέσωσι⁴⁾. — Ἀνηροῦ τευ⁶⁾ προσπεσόν-
τος⁴⁾, εἴ τι τοῦ παρεστῶτος ἐστὶν εὐρεῖν
μείζον⁷⁾, ἐπιλέγεο, καὶ εὐρῶν, ὅτι μὴ ἐκεί-
νο, ἀλλὰ τὸ μείον⁸⁾ ἔχεις, ἀσπάζεο.

- 1) ὀφείλω, V. an. 2) né cui quid debeam. ff. VII.
b. 3. 1. 3) εἰ-εἰς τ. κατασταίην, si — eo adi-
gar... καθ-ίστημι. 4) πίπτω, V. an. 5)
devitant. 6) jon. f. ἀνιροῦ τινος προσπ. si quid
adversi acciderit. 7) num quid aliud præ-
senti molestia gravius appareat. 8) μικρότερον.

15. Ἀντισθένης ἐρωτηθεὶς, διὰ τί πι-
κρῶς τοῖς μαθηταῖς ἐπιπλήττει¹⁾, καὶ οἱ
ιατροὶ, Φησὶ, τοῖς κάμνουσι²⁾. — Διογέ-
νης, ἰδὼν τοξότην ἀΦυῆ, παρὰ τὸν σκοπὸν
ἐκάθισεν, εἰπῶν· ἵνα μὴ πληγῶ³⁾. —
Βίας ἐρωτηθεὶς ὑπ' ἀσεβοῦς ἀνθρώπου, τί
ποτὲ ἐστὶν εὐσέβεια; εἰπὼν· τοῦ δὲ τὴν αἰ-
τίαν τῆς σιγῆς πυθομένου³⁾, σιωπῶ, ἔφη.

ὅτι περὶ τῶν οὐδὲν σοι προσηκόντων πυν-
θάνη. — Παντὶ λαβεῖν δίκην ὑπὲρ τοῦ κα-
κῶς πεπονθότος⁴⁾ ἐξέστω. — Σόλων
προσπύσαντος αὐτῷ τινός, ἠνέσχετο⁵⁾.
μεμφαμένου δὲ αὐτῷ ἑτέρου ἐπὶ τούτῳ, εἶ-
τα⁶⁾ οἱ μὲν αἰλιεῖς, εἶπεν, ὑπομένουσι ραί-
νεσθαι τῇ θαλάσῃ, ἵνα κάβιον θηράσωσιν.
ἐγὼ δὲ ἀνάσχωμαι⁵⁾ τὸ αὐτὸ παθεῖν⁴⁾,
ἵνα ἄνθρωπον αἰλιεύσω. — Ἰσοκράτης ὁ ῥή-
τωρ, νεανίου τινός λάλου σχολάζειν αὐτῷ⁷⁾
βουλομένου, διττοὺς ἤτησε μισθοὺς. Τοῦ
δὲ αἰτίαν πυθομένου³⁾· ἕνα, ἔφη, μὲν,
ἵνα λαλεῖν μάθῃς, τὸν δ' ἕτερον, ἵνα σιγαῖν.

1) *πικρῶς τινι ἐπιπλήττειν*, acriter in aliquem invehi.
πλήττω, V. an. 2) *κάμνω*, V. an. *οἱ κάμνοντες*,
ægroti, languidi. 3) *πυνθάνομαι*, V. an. 4)
πάσχω, κακῶς πάσχειν, injuria affici 5) *ἀνέχο-*
μαι Gr. § 36. 3. Anm. 2. 6) *εἶτα βίγχεσ μεθ*
ἄffect; certe... 7) *σχολάζειν τινί*, aliquo ma-
gistro uti.

16. Νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος, Ζή-
νων ἔφη, τὰ ὠτά σου εἰς τὴν γλαῶσσαν συν-
εῤῥύηκεν¹⁾. — Ποτὸν μὲν ἔσβεσε²⁾
τὴν ποτοῦ ὄρεξιν, καὶ τροφὴ τὴν τροφῆς ἐπι-
θυμίαν ἠέσατο³⁾, φιλαργυρίαν δὲ οὐ σβέν-
νυσι ἀργύριον ἢ χρύσιον. — Διογένης πρὸς
τοὺς εἰπόντας· γέρων εἶ, καὶ λοιπὸν ἄνες⁴⁾.

τί δέ, ἔφη, εἰ δολιχὸν ἔδραμον⁵⁾, πρὸς τῷ
τέλει ἔδει με ἀνείναι⁴⁾, καὶ μὴ μάλλον ἐπι-
τεῖναι; — Ὁ μέλλεις ποιεῖν, μὴ λέγε' ἀπο-
τυχῶν γὰρ καταγελασθήσῃ. — Τί δὲ καὶ
θαυμαστὸν, εἰ ὁ μῦς, φησὶν ὁ Βίων, τὸν
θύλακον διέτραπευεν⁶⁾, οὐχ εὐρῶν ὅ, τι
φάγη; τοῦτο γὰρ ἦν θαυμαστὸν, εἰ τὸν μῦν
ὁ θύλακος κατέφαγεν⁷⁾.

1) *σῦρρειν*, Gr. V. an. 2) *σβέννυμι*, Gr. V. an. 3)
ἀπέομαι, medeor. 4) *jam quiesce a labore*,
ἀν-ίημι. 5) *τρέχω*, Gr. V. an. *δολιχὸν τρ.* in
stadio currere. 6) *δια-τράγω*, Gr. V. anom.
7) *κατα-φάγω*, Gr. V. an. *see ogsaa ἐσθίω*.

17. Πολλάκις ὁ Κράτης ἐκεῖνος ὁ πα-
λαιὸς ἔλεγεν, ὅτι εἶπερ ἄρα δυνατόν ἦν, ἀνα-
βάντα¹⁾ ἐπὶ μετεωρότατον τῆς πόλεως ἀνα-
κραγεῖν²⁾ μέρος· Ὡ ἄνθρωποι, ποῖ φέ-
ρεσθε; οἱ τινες χρημάτων μὲν κτήσεως περὶ
πᾶσαν ποιεῖσθε σπουδὴν³⁾, τῶν δ' υἱῶν, οἷς
ταῦτα καταλείψετε, μικρὰ φρονίζετε. —
Ἄπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ. —
Τὸν εὐτυχοῦντα χρῆ σφὸν πεφυκέναι.
— Βίας ἐρωτηθεῖς, τί δυσχερὲς, τὸ ἐπὶ χεῖ-
ρον, ἔφη, μεταβολὴν εὐγενῶς ἐνεγχεῖν⁴⁾.
— Καὶ μήποτε μὲν διενεχθεῖν⁵⁾ πρὸς
τοὺς οἰκειοτάτους, διενεχθεῖς δὲ διαλλα-

χρείην⁶) ὡς τάχιστα. — Τῷ γελοίῳ, καθάπερ ἄλι, πεφεισμένως δεῖ χρῆσθαι⁷).

1) ἀπο-βαίνω, verte: consenso altissimo urbis loco.

2) ἀνα-κράζω, Gr. V. an. ff. § 35. I. Anm. d.

3) χρεμ. κτήσεως περι πάσ. ποιῆσθαι σπουδῆν, rei faciundæ omnē impendere studium. μικρὰ φροντίζειν, parum curare.

4) εὐγ. ἐνεργεῖν, fortiter ferre. φέρω.

5) nunquam dissidere me velim.

6) διαλλάττεσθαι, reconciliari.

7) κράσμι, Gr. V. an.

18. Διογένης πρὸς τὸν φιλόσοφον εἶναι φήσαντα¹), ἐρωτῶντα δὲ ἐριστικῶς²), κακοδαιμων, ἔφη, τὸ βέλτιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ τοῦ φιλοσόφου λυμαινόμενος³), τῷ λόγῳ φιλοσοφεῖν φής. — Ἄ μὲν ἐπίστασαι, διαφύλαττε ταῖς μελέταις⁴), ἀ δὲ μὴ μεμάθηκας, προσλάβανε ταῖς ἐπιστήμασι⁵). Ὅμοίως γὰρ αἰσχρὸν, ἀκούσαντα χρησίμον λόγον μὴ μαρθάνειν, καὶ διδόμενόν τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων μὴ λαμβάνειν. — Γνωμῶν τῶνδε εἴ τις ἐπαίῳι ξὺν νόῳ⁶), πολλὰ μὲν ἐρξεί ἄνδρος ἀγαθοῦ ἄξια, πολλὰ δὲ φαῦλα οὐχ ἔξει.

1) φιλοσ. εἶν. φησ. qui se philosophum profitebatur. 2) ἐριστικῶς ἐρωτῆν, litigiose interrogare. 3) λυμαινόμενος, qui perdis. 4) exercitatione fac conserves. 5) studio fac acquiras. 6) sententiis hisce si quis aures animumque adverterit.

Græsk-Dansk Fortegnelse

over

alle i Læsebogen forekommende Ord.

Gr. betyder, at Ordet formodtlig nogen Egenhed eller Anomalie særskilt er omhandlet i Grammatikken, og at denne altsaa er at citersee. At et Ord er sammensat, tilkjendegives sædvanligen ved en Tværfreg, hvor Ordet uden videre Forandring lader sig opløse i flere. Ved derivata er Stammen ofte tilføjet. n. pr. bet. nomen proprium.

A.

ἀ-βέβαιος, ὁ, ἡ. usikker.	ἀγνώως, ὄτος. ubekjendt; som ikke kjendes.
ἀβούλητος, ὁ, ἡ. uden, eller imod vor Villie.	ἀγορεύω. siger, taler.
ἀβουλία, ἰας, ἡ. Ubestidighed.	ἀγρός, οὔ, ὁ. Ager, Jord.
ἀβυσσος, ου, ὁ. Svælg, Afgrund.	ἀγροπνέω. vaager.
ἀγαθός, ἡ, ὄν. Gr. god, brav.	ἀρχινοια, ας, ἡ. Snildhed.
ἀγανακτέω. er uvillig, vres des.	ἀργω, ομαι. Gr. fører, leder.
ἀγγελος, ου, ὁ. et Sendebud.	ἀρών, ἄνος, ὁ. Kamp, Vedbestrid.
ἀ-γέλαστος, ὁ, ἡ. som ikke leer, alvorlig.	ἀγωνίζομαι. kæmper.
ἀ-γέννητος, ο, ἡ. (γεννάω) ikke født.	ἀγωναζέτης, ου, ὁ. som antiller Kamplege.
ἀγκύριον, ου, τό. et libet Anker.	ἀδελφός, οὔ, ὁ. en Broder.
ἀγνοέω, (νοέω) veed ikke.	ἀδημοσύνη, ης, ἡ (ἀδος. τει-dium) Redfomhed.
ἀγνοια, ας, ἡ. Uvidenbed.	ἀδικέω. (δικη) gjør Uret.
	ἀδικία, ας, ἡ. Uretfærdighed.
	ἀδικος, ὁ, ἡ. uretfærdig.
	ἀδούμιος, ὁ, ἡ. uprøvet, uægte, flet.
	ἀδύλεσκος, ὁ, ἡ. som sladdrer, mundblaad.

ἀδοξέω. er uberømt.
 ἀ-δύνατος, ὁ, ἢ. umuelig.
 αἰεί. altid
 ἀέξω for αὔξω, Gr. forøger.
 ἀνδία, ἢ. Ulyst, Lede.
 ἀ-δανάτος, ὁ, ἢ. ubødelig.
 Ἄθηνᾶ, ἄς, og Ἄθηνη.
 Athene, Minerva.
 Ἄθηνάϊος, αἴα, αἴον. Athe-
 niensiff; en Atheniensfer.
 ἀθλητής, οὔ, ὁ. en Kæm-
 per, en Athlet.
 αἰδέομαι. agter, har Und-
 seelse for.
 αἰδώς, οὖς, ἢ. Erbarhed,
 Undseelse.
 Αἰνέας, οὔ. n. pr.
 αἶνος, ου, ὁ. Tale, Sagn.
 αἰρετός, ἢ, ὄν. søffværdig,
 god.
 αἰρέω. Gr. fanger. αἰρέο-
 μαι. vælger, vil.
 αἰσθάνομαι. Gr. mærker,
 føler.
 αἰσθήσις, εως, ἢ. Følelse,
 Fornemmelse.
 αἰσχρός, εως, τό. Hæslighed.
 αἰσχυρός, ἄ, ὄν. hæslig.
 αἰσχυρόμαι. skammer mig.
 αἰτέω, εἶμαι (τινά τι) be-
 der om.
 αἰτία, ας, ἢ. Karfag.
 ἀκαιρος, ὁ, ἢ. Udn. ἀκαιρώς.
 (καιρός) utidig.
 ἄκανθα, ης, ἢ. en Torn.
 ἀκέομαι. (ἀκή) flikker, hel-
 breder.
 ἀκολουθῶ. følger.
 ἀκόννη, ης, ἢ. en Stibesteem.

ἄ-κοσμος, ὁ, ἢ. uordentlig,
 forvirret.
 ἀκούσιος, ὁ, ἢ. ufrivillig.
 ἀκούω, (pf. ἀκήκοα) hører.
 ἀκροσία (κράσις) Uorden.
 Umaaadelighed.
 ἀκράτεια (κράτος) Umaaade-
 lighed.
 ἀκρατής, εως, ὁ, ἢ. (κράτος)
 tøileløs, uden Maade-
 hold.
 ἀκρίβεια, ας, ἢ. Nøiagtighed.
 ἀλαζονεία, ας, ἢ. Pralerie.
 ἀλεκτρούων, ὄνος. en Hane.
 ἀληθεία, ας, ἢ. Sandhed.
 ἀληθεύω. taler Sandhed.
 ἀληθής, εως, ὁ, ἢ. adv. ἀλη-
 θῶς. sand.
 ἀληθινός, ἢ, ὄν. sandfærdig.
 ἀληθομυθεύω. taler Sand-
 hed.
 ἀλιεύς, εως, ὁ. (άλς) en
 Fiske.
 ἀλιεύω. fanger Fisk.
 ἀλίσκομαι. Gr. fanger.
 ἀλκή, ης, ἢ. Stykke.
 ἀλλά. men, dog.
 ἄλλος, η, ὁ. en anden.
 ἀλλότριος, ια, ιον. fremmed;
 upasfende.
 ἀλογέω. er ufornuftig.
 ἀλογία, ἢ. Ufornuft.
 ἀ-λογος, ὁ, ἢ. ufornuftig.
 ἄλς, ἄλός, ὁ. Salt; ἢ. Havet.
 ἄλυπος, ὁ, ἢ. adv. ὡς (λύπη)
 uden Kummer, Smerte.
 ἀλώπηξ. εκος, ἢ. en Ræv.
 ἄμα. tillige, derhos.
 ἀμαθής, εως, ὁ, ἢ. (μαθῶ-
 να) uvildende.

ἀμαθία, ιας, ἢ. Uvidenhed.
 ἀμαρτάνω. Gr. synd.
 ἀμαρτήμα, ατος, τό. Synd,
 Brøde.
 ἀμαρτία, ας, ἢ. Feil, For-
 seelse.
 ἀμείβομαι. svarer; gjen-
 gjælder.
 ἀμελέω. er ubekymret.
 ἀ-μεμπτος, ὁ, ἢ. (μέμφομαι)
 utastelig.
 ἀ-μετακίνητος, ὁ, ἢ. (μετα-
 κινέω) ubevægelig.
 ἀμέτρως. uden Maade.
 ἀ-μισθος, ὁ, ἢ. (μισθός) ube-
 lønnet.
 ἀμοιβή, ης, ἢ. Gjengjæld.
 ἀμπελος, ου, ἢ. en Viinstof.
 ἀμύνω. afværger, ομαι. for-
 svarer el. hævner mig.
 Ἄμφιάρκος, ου. n. pr.
 ἀμφορεύς, εως, ὁ. (ἀμφί-
 φέρω) en Skuffe.
 ἄν for ἐάν el. ἤν. naar, ber-
 som.
 ἄν giver Taler Uvidhed,
 hvor vi sige: jeg skulde,
 kunde, ic.
 ἀνᾶ. c. accus. i, paa, over;
 i Sammensætninger ofte
 det lat. re.
 ἀνα-βαίνω. Gr. bestiger.
 ἀναγκάζω. nøder.
 ἀναγκαῖος, αλα, αἴον. nød-
 vendig.
 ἀνάγκη, ης, ἢ. Nødvendig-
 hed.
 ἀνάθημα, ατος, τό. (τιθῆ-
 μι) en paa et heiligt Sted
 hensat Gave,

ἀν-αιρέω. Gr. hæver i Wei-
 ret; modtager.
 ἀναίσθητος, ὁ, ἢ. ufølsom,
 dum.
 ἀνα-καλέω. kalder tilbage.
 ἀνα-κράζω. skriger høit.
 Ἀνακρέων, οντος. n. pr.
 ἀνα-λάμπω. fremffinner.
 ἀν-αλλίσκω. Gr. fortærer.
 ἀνα-λύω. opløser; afreiser.
 ἀνα-μένω. venter, bier paa.
 ἀνα-μιμνήσκω. erindrer om,
 ομαι. huffer paa.
 ἀν-άξιος, ὁ, ἢ. uværdig.
 ἀνά-παλιν. omvendt, paa
 den anden Side.
 ἀνα-τίθμι. hensætter, ind-
 vier.
 ἀναφαίρετος, ὁ, ἢ. (ἀφαι-
 ρέω) som ej kan fratages.
 Ἀνάχαρσις, ιος. n. pr.
 ἀνδραπόδον, ου, τό. en Slave.
 ἀνδρεία, ας, ἢ. Mandighed,
 Tapperhed.
 ἀνδρεῖος, εια, εἶον. mandig,
 tapper.
 ἀνδρίας, άντος. (άνηρ) Vil-
 lede, Statue.
 ἀνᾶ. c. accus. i, paa, over;
 ἀν-επιπής, εως, ὁ, ἢ. (ἐπι-
 λείπω) uastabelig.
 ἀνεμος, ου, ὁ. Winden.
 ἀνεσις, εως, ἢ. (ἀν-ίημι)
 Slappelse, Hvile.
 ἀνευ. c. gen. uden.
 ἀν-έχω. Gr. hæver, løfter;
 ομαι. udholder, taaler.
 ἀνήρ, άνδρός, ὁ. en Mand.
 άνθος, εως, τό. en Blomst.
 άνθράπινος, ινη, ινον. men-
 neskelig.

ἀνθρώπος, ου, δ. et Men-
 neske.
 ἀνιστόρος, α, δν. sørgelig, smer-
 telig.
 ἀνίαω. (ἀνία) volber For-
 træd.
 ἀνίμημι. Gr. løslader, slap-
 per.
 Ἀντίβας, α. n. pr.
 ἀνόητος, δ, ή. (νοέω) ufor-
 standig.
 ἀνομία, ας, ή. (νόμος) Lov-
 løshed.
 ἀνταγωνιστής, ου, δ. en Mod-
 stander.
 Ἀνταλκιδας, α. n. pr.
 ἀνταποδίδωμι. Gr. viser
 til Gjengjæld; fører Mod-
 beviis.
 ἀντήχω, ἀντήξω. holder
 imod, modstaar; ομαι
 τινος. holder fast ved no-
 get.
 ἀντιδοσις, εως, ή. Gjen-
 gjæld; Modgift.
 ἀντιμαίνομαι. raser imod.
 ἀντιλέγω. modstiger.
 Ἀντισηνης, ους. n. pr.
 ἀνωγή, ής, ή. Raad, Op-
 muntring, Underviis-
 ning.
 ἀνωθεν. ovenfra, forfra.
 ἀξιος, ια, ιου. værdig.
 ἀξιόω. værdiger; forlanger,
 vil.
 ἀξύνετος, δ, ή. uforstandig.
 ἀδραστος, δ, ή. (δράω) usynlig.
 ἀπαίδεια, ας, ή. (παίδος)
 Felesløshed.

ἀπαίδευσία, ας, ή. Uvidens-
 hed, Raahed.
 ἀπαίδευτος, δ, ή. (παίδευα)
 uvidende, som intet har
 lært.
 ἀπαις, δος, δ, ή. barnløs.
 ἀπαίτέω. fordrer, fordrer
 tilbage.
 ἀπαλλάττω. (σο) bortfjer-
 ner. ομαι. drager bort.
 ἀπας, ασα, αν. al, heel.
 ἀπειμάζω. sammentignet.
 ἀπειλέω. truer.
 ἀπειμι. Gr. gaar bort.
 ἀπειμι. Gr. er borte, fra-
 værende. οι ἀπόντες. de
 Fraværende.
 ἀπελάυνω. Gr. driver bort.
 ἀπερχομαι. Gr. gaar bort.
 ἀπέχω. Gr. holder borte;
 et fjern fra. ομαι. c. gen.
 afholder mig fra.
 ἀπιστος, δ, ή. troløs; utro-
 lig.
 ἀπλός, ους, ή, ουν. enkelt,
 oprigtig.
 ἀπό, c. gen. af, udaf.
 ἀποβάλλω. Gr. bortkaster,
 taber.
 ἀποβλέπω. seer hen til.
 ἀποδειξις, εως, ή. et Beviis.
 ἀποδιδράσκω. Gr. løber
 bort.
 ἀποδίδωμι. tilbagegiver,
 gjengjælder.
 ἀποδύρομαι. begræder.
 ἀπόθνησκω. Gr. døer.
 ἀπόκειμαι. Gr. ligger hen,
 er opbevaret.

ἀποκρίνομαι. svarer.
 ἀπολαύω. c. gen. nyder,
 har Forbeel.
 ἀπολλυμι. Gr. forbærter,
 υμμι, omkommer.
 Ἀπόλλων, ουος. Guden
 Apol
 ἀπομανθάνω. Gr. glem-
 mer, vænner mig af med.
 ἀπονέμω. Gr. tilbeier.
 ἀποπλανάω. forleder, αο-
 μμαι. fører vild.
 ἀπορέω. (πόρος) er i Nød,
 har Mangel.
 ἀπορία, ας, ή. Hjælpeløshed,
 forladt Tilstand.
 ἀπορος, δ, ή. uden Vej, hjæl-
 peløs; vanskelig.
 ἀπόρρητος, δ, ή. forbuden,
 τὰ ἀπόρρητα. Hemmelig-
 heder.
 ἀποστέλλω. bortsender.
 ἀποτίθημι. aflægger.
 ἀποτυγχάνω. Gr. gaar
 glip af, erholder ikke.
 ἀπόφθεγμα, ατος, τό. klog
 Tale, Wittighed.
 ἀποφθίνω. i. q. ἀποφθί-
 νω. fortærer, Neutr. om-
 kommer.
 ἀπραγέω. er ledig; er utyl-
 felig, har Uheld.
 ἀπτω. antænder, ομαι. c.
 gen. tværer ved, tager fat
 paa.
 ἀρα og ἄρα. altsaa, dog.
 (oversættes sædvanligen
 ikke, naar det spørges li-
 gestrem)
 ἀργία, ας, ή. Uvirkelighed,
 Dorffhed.
 ἀργός, ή, δν. (f. ἀεργος)
 uvirkelig, ledig.
 ἀργύριον, ου, τό. Sølv.
 ἀρέσκω. behager.
 ἀρετή, ής, ή. Dyd, Dyd-
 tighed.
 Ἀριστιππος, ου. n. p.
 ἄριστος, η, ου. Gr. (ἀγαθός)
 ypperlig, bedst.
 Ἀριστοτέλης, εως. n. pr.
 ἀριμύζω. passer, lempet;
 ομαι. feier mig efter.
 ἀρρωστέω. (ῥώνυμι) er svag,
 sygelig.
 ἀρρωστία, ας, ή. Svagheit,
 Sygdom.
 ἀρρωστος, δ, ή. syg.
 ἀρτάω. knytter, sætter til.
 ἄρτος, ου, δ. Brød.
 ἀρχαίος, αία, αίων. gammel.
 οι ἀρχαίοι. de Gamle.
 ἀρχή, ής, ή. Begyndelse;
 Regjering.
 ἀρχω. begynder. ομαι. fo-
 restaaer, regjerer.
 ἀρχων, οντος. Regent, Her-
 sker.
 Ἀσδρούβας, α. n. pr.
 ἀσεβής, εως, δ, ή. ugudelig.
 ἀσηνής, εως, δ, ή. svag.
 ἀσκέω. øver, behandler.
 ἀσκος, ου, δ. Pose, Læderpose.
 ἀσμένως. gierne, villigen.
 ἀσπάζομαι. griber, omar-
 mer, gjør af.
 ἀσπίς, ἰδος, ή. et Skjold.
 ἀσυνεσία, ας, ή. Uforstand,
 Daarlighed.

ἀσφάλεια, ας, ἡ. (σφάλω) Sikkerhed.
 ἀσφαλής, έος, ό, ἡ. adv. ἀσφαλώς. sikker.
 ἀσφαλίζω. gjør sikker. ομαι. sikker mig noget.
 ἀσώματος, ό, ἡ. ulegemlig.
 ἀτελής, έος, ό, ἡ. (τέλος) uden Ende, ufuldbragt.
 ἀτερπής, έος, ό, ἡ. (τέρπω) ubehagelig.
 ἀτιμος, ό, ἡ. (τιμή) arelös.
 Ἀττικός, ἡ, όν. atheniensisk, en Athenienser.
 ἀτυχέω. er ulykkelig.
 ἀτυχία, ας, ἡ. Ulykke.
 αὐδής. igjen, paa ny.
 αὐξω. Gr. voxer.
 αὐταρκής, έος, ό, ἡ. tilstrækkelig.
 αὐταρκία og αὐταρκεία. Nøisomhed; Udkomme, αὐτε. videre.
 αὐτόκλητος, ό, ἡ. selvobuden.
 αὐτός, ἡ, ό, Gr. selv, i casibus obliquis ham, hende. ό αὐτός. den samme.
 ἀφαιρέω, ομαι. Gr. borttager.
 ἀφανής, έος, ό, ἡ. (φαίνω) usynlig; ubesomt.
 ἀφονία, ας, ἡ. Mængde, Dvæstlod.
 ἀφίημι. Gr. loslader.
 ἀφικνεόμαι. Gr. kommer.
 ἀφιστημι bortstjerner. αμαι c. gen. aflader fra noget.
 ἀφροσύνη, ης, ἡ. Uforstand, Dumhed.
 ἀφρων, ονος, ό, ἡ. uforstandig.

ἀφύης, έος, ό, ἡ. (Φυή) uffikket, uden Antæg.
 ἀχθόμαι. Gr. trykkes af en Bægt (ἀχθος) er vred.
 ἀχρεός, εια, ειον. ubrugbar, unyttig.

B.

βαδίζω, ομαι. gaar.
 βαίος, ά, όν. adv. βαίον. li-den, libet, ikke langt.
 βακτηρία, ας, ἡ. en Stok.
 βαλλάντιον, ου, τό. Pøse, Pengepøse.
 βάλλω. Gr. kaster.
 Βάρκας, α. n. pr.
 βαρός, έος, τό. Tyngde, Bægt.
 βάσανος, ου, ἡ. en Prøvesteen.
 βασιλεύς, έος, ό, en Konge.
 βάσις, εως, ἡ. Gang; et Fodstykke.
 βάσις, η, όν. fremkommelig.
 βέβαιος, ό, ἡ. adv. ως. varig, sikker.
 βέλτερος, έρα, ερον. i. q. βελτίων, ιονος; ό, ἡ. bedre. s. αγαθός.
 βέλτιστος, η, ου. bedst. s. αγαθός.
 Βίος, ντος. n. pr.
 βιβλίον, ου, τό. en Bog.
 βίος, ου, ό. Livet.
 βίωω. Gr. lever.
 βίωω, ντος; n. pr.
 βλαβερός, ά, όν. skadelig.
 βλάπτω. skader.

βλάσφημος, ό, ἡ. dablesig, βλέπω. seer paa, betragter.
 βοηθέω. hjælper, iler til Hjælp.
 βοήθημα, ατος, τό. Hjælp.
 βότρυς, υος, ό. en Drue.
 βουλή, ης, ἡ. Villien.
 βούλομαι. Gr. vil.
 βραβείον, ου, τό. Kamppriis.
 βραδέως. langsomt.
 βραδύνοος, υος, ό, ἡ. seen til at fatte.
 βραχύς, εια, ύ. kort, ringe.
 βωμός, ου, ό. et Altar.

Γ.

γελῶω. leet.
 γελοῖος, οια, οτον. latterlig.
 γελοποποιός, ου, ό. en Harelequin, som moret Gjaesterne.
 γενναῖος, αια, αιον. adv. ως. ædel, ypperlig.
 γενναϊότης, ητος, ἡ. Dygtighed, Fortræffelighed.
 γένος, εος, τό. Slægt.
 γεραίτερος. eg. Comparat. af γεραίός, men bruges ogsaa for γεραίός, ά, όν, gammel.
 γέρον, ντος, ό. en Ddbing.
 γεωργέω. (γῆ, έργον) dyrker Jorden.
 γεωργός, ου, ό. en Jordbruger, Landmand.
 γῆ, ης, ἡ. Jorden.
 γῆρας, ατος, τό; sjaelven: γῆρος, υος, τό. Alderdom, Ælder.

γράσκω og γηράω. bliver gammel, ældes.
 γίγνομαι og γίνομαι. Gr. bliver; nedstammer.
 γιγνώσκω og γινώσκω. Gr. kjender, lærer at kjende.
 γλυκύς, εια, ύ. sød, behagelig.
 γλώττα, (σσ) ης, ἡ. Tungen.
 γνώμη, ης, ἡ. Mening, Forstand, Klogskab.
 γνώριμος, ό, ἡ. bekendt.
 γονεύς, έος, ό. Fader. οι γονεῖς. Forældre.
 Γοργώ, ους. n. pr.
 γράμμα, ατος, τό. (γράφω) det Skrevere, et Skrift.
 τὰ γράμματα. Videnskaberne.
 γραμμή, ης, ἡ. en Linie.
 γράφω. skriver. ομαι. anklager.
 Γρύλλος, ου. n. pr.
 γυμνάζω. øvet.
 γυμνασίον, ου, τό. en Dvæsteskole.
 γυμνικός, ἡ, όν, som hører til Legemsøvelser.
 γυμνός, ἡ, όν. nøgen.
 γυνή, αιός, ἡ. en Kone, et Fruentimmer.

Δ.

δάκνω. Gr. biber.
 δαπάνωω. gjør Udgiot.
 δαπάνη, ης, ἡ. (δάπτω) Udgiot.
 δέ. men; naar δέ sættes efter.

ter μέν, udtrykke begge
 Sætningernes Forhold.
 δεί. Gr. man bør, maå.
 δειδῶ. Gr. frygter.
 δεικνυμι. viser, fremstiller.
 δειλός, ή, ον. feig, frygtfom.
 δένδρον, ου, τό. et Træe.
 δέομαι. Gr. c. gen. behø-
 ver, trænger til noget.
 δεινός, ή, ον. frygtelig, stem.
 δέον, οντος. (δεί) det Ved-
 børlige, Nødvendige.
 δεσπότης, ου, δ. en Herre.
 δεύτερος, α, ου. den anden.
 δέχομαι. modtager, vedta-
 ger.
 δέω. binder.
 Δημόκριτος, ου. n. pr.
 Δημοσθένης, ους. n. pr.
 Δημόναξ, ακτος. n. pr.
 διά. c. gen. formedelst, ved,
 igjennem. c. accus. for-
 medelst, paa Grund af.
 διά τί. hvorfor?
 διαβάλλω. Gr. omtaler
 ilde, bagvasker.
 διαβιβάζω. (βέβαιος) gjør
 fast, fæster. ομαι. forsik-
 ker, lover.
 διαβολή, ής, ή. Bagtale,
 Beføelse.
 διάγνωσις, εως, ή. Under-
 søgelse.
 διάγω. Gr. tilbringer Ti-
 den.
 διάδοσις, εως, ή. Beskaf-
 senhed.
 διαίρεσις, ομαι. Gr. deler,
 sondertemmer.

διαίτιος. er Voldgietsmand.
 διάκειμαι. Gr. c. adv. er
 i en vis Tilstand.
 διακρίνω. adskiller; afgjør.
 διαλάμπω. skinner igjen-
 nem.
 διαλέγω. udvælger. ομαι.
 taler med.
 διάλιθος, δ, ή. besat med
 Edelstene.
 διαλλάσσω. (τρ) forandrer.
 ομαι. udsøner med.
 διαλύω. opløser.
 διαμένω. Gr. vedbliver.
 διάνδιχα, adv. paa to Maa-
 der.
 διάνοιια, ας, ή. Erfertænkning,
 Tanke.
 διαπεράω. gaaer eller sæt-
 ter over.
 διαπλανάω. fører vild.
 διαρκής, εος, δ, ή. (άρκείω)
 tilstrækkelig.
 διαστρέφω. omvender, om-
 dreier.
 διατελέω. fuldbringer. c.
 partic. vedbliver at være,
 gjøre, κ.
 διατήρῶ. iagttager, be-
 varer.
 διατίθημι. ordner, anord-
 ner.
 διατρέγω. Gr. æder eller
 gnaver paa noget.
 διαφέρω. Gr. fører hid og
 did. c. gen. er forskjellig.
 ομαι. er uenig.
 διαφύγω. Gr. undflyer.
 διαφθείρω. fordærver.

διαφυλάττω. vedligeholder.
 διδάσκαλος, ου, δ. en Lærer.
 διδάσκω. Gr. underviser.
 διδαχή, ής, ή. Underviis-
 ning.
 δίδωμι. giver.
 δίημαι. søger, leder om.
 δίκαιος, αια, αιον. retfærdig.
 δικαιοσύνη, ής, ή. Retfær-
 dighed.
 δίκη, ής, ή. Ret; Straf.
 διό. hvorfor.
 Διογένης, εος. n. pr.
 διαίκεω. anordner.
 διπλάσιος, ια, ιον. dobbelt.
 δις. tagange
 διττός (σο) ή, ον. (δις, bis)
 dobbelt.
 διψάω. tørster.
 διάκω. forfølger.
 δοκέω. Gr. troer; synes.
 δόκιμος, δ, ή. som har Vi-
 fald, god, dygtig.
 δοκός, ού, ή. en Bjalke.
 δόλιχος, ου, δ. Veddeløbs-
 banen.
 δόξα, ής, ή. Berømmelse;
 Mening.
 δουλεύω. træller, er Slave.
 δούλος, ου, δ. en Slave.
 δράω. gjør.
 δράμα, ατος, τό. Skuespil.
 δριμύς, εια, ύ. skarp, barff.
 δρόμος, ου, δ. Løb, Veddeløb.
 δύναμαι. Gr. kan.
 δύναμις, εως, ή. Magt Evne.
 δυναστεία, ας, ή. Herredøm-
 me, Regjering.
 δυνατός, ή, ον. mægtig, som
 kan.

δύο og δύο. to.
 δυσ-θεράπευτος, δ, ή. vans-
 kelig at helbrede.
 δύσκολος, δ, ή. utilfreds.
 δυστυχία. er ulykkelig.
 δυσφορέω. er fortrydelig
 over.
 δυσχερής, εος, δ, ή. ubeha-
 gelig, besværlig.
 δύο. Gr. indhyller. ομαι.
 ifører mig.
 δωδεκα og δωδεκα. tolv.
 δωρεά, ας, ή. en Gjent,
 Gave.
 δωρον, ου, τό. en Gave.

E.

εάν. naar, dersom.
 εαρ, ος, τό. Foraaet.
 εαυτού, ής, ού. sin, sit.
 εάω, λader, tillader.
 εβδομήκοντα. 70.
 εγγυάω. overgiver; tilfiger.
 εγείρω. Gr. vækker.
 εγ-καλέω. dakter, bestynder.
 εγ-καλλωπιζομαι. gjør mig
 til af noget.
 εγ-καυχάομαι. hoverer, bry-
 ster mig.
 εγ-κειμαι. Gr. ligger paa.
 εγκρατής, εος, δ, ή. afholden.
 εγχειρέω. lægger Haand paa,
 begynder.
 εγώ. jeg.
 εδέλω og δέλω. Gr. vil.
 είδος, εος, τό. Gestalt.
 είδα. Gr. jeg veb.
 είδωλον, ου, τό. Willede, Af-
 bildning.

εικῆ. adv. temere. uden
Orden, ubesindigen.
εἰκοσι. 20.
εἰκοστός, ἡ, οὐ. den tyvende.
εἰκω. Gr. signer; εἰκοα.
εἰκω. viger, giver efter.
εἰκόν, όνος, ἡ. et Billede.
εἰμί. Gr. jeg er.
εἶμι. Gr. jeg gaaer.
εἰπεῖν. Gr. at sige.
εἰρήνη, ης, ἡ. Fred.
εἰς, jon. ἐς. c. accus. i, til.
εἷς, μία, ἔν. een, eet.
εἰσ-άγω. Gr. fører ind.
εἰσ-εἰμι. Gr. gaaer ind.
εἰσ-έρχομαι. Gr. gaaer ind.
εἶτα. derpaa.
ἐκ og ἐξ. c. gen. af, udaf.
ἐκαστος, η, οὐ. enhver.
ἐκαστός, ἡ, οὐ. den hun-
drede.
ἐκότερος, α, οὐ. een af begge,
hver af begge.
ἐκ-βάλλω. Gr. kaster ud.
ἐκεῖ. der.
ἐκείνος, ο, ο. hin, hint.
ἐκ-καίω. Gr. brænder, af-
brænder.
ἐκ-λέγω. udvælger.
ἐκούσιος, ός, ἡ. adv. ως. fri-
villig.
ἐκτός. ubentil. τὰ ἐκτός. det
Udvendige.
ἐκ-τρέπω. bortvender. ομαι.
vender mig fra noget.
ἐκ-τρέφω. opføder, ernærer.
ἐκ-φαίνω. fremviser.
ἐλαιον, ου, τό. Olie.
ἐλαύνω. Gr. driver.
ἐλαφρῶς, ά, οὐ. let, hurtig.

ελάχιστος, η, οὐ. (μικρός)
den mindste.

ἐλεγχος, ου, ό. et Bevist.

ἐλέγχο. dadler; beviser.

ἐλεεα. søter Medlidenshed.

ἐλεος, ου, ό. Medlidenshed.

ἐλευθερία, ας, ἡ. Frihed.

ἐλεύθερος, α, οὐ. fri.

ἐλλειψίς, εως, ἡ. som efter-

lade, det Manglende.

Ἐλληνες, οί. Grækerne.

ἐλλιπής, έός, ό, ἡ. som har

Mangler.

ἐλπís. Ides, ἡ. Haabet.

ἐμ-βλέπω. seer paa. *for sig*

ἐμποδίζω. (πούς) forhindrer. *for sig*

ἐμπορος, ου, ό. en Ristmand.

ἐμφρων, ό, ἡ. adv. óτως.

ἔλογ. forstandig.

ἐν. c. dat. i, ved, paa.

ἐναντίος, ία, ίον. modsat. ό

ἐναντίος. Fienden.

ἐνάρτεος, ό, ἡ. (ἀρετή) dyg-

dig, god.

ἐνδεής, έός, ό, ἡ. som mang-

ler noget.

ἐνδεια, ας, ἡ. Mangel.

ἐν-δείκνυμι. Gr. fremsætter,

beviser.

ἐν-δέω. binder i, til.

ἐν-δέω og ομαι. Gr. mang-

ler, behøver.

ἐνεκα, c. gen. formebelst.

ἐνθάδε. herhen.

ἐνωτός, οὔ, ό. Næret.

ἐν-ίστημι. Gr. stiller ved, i.

ἐνέστην. stod i, ved. τδ

ἐνεστώς. det Nærvæ-

tende.

ἐνταῦθα. her, der.

ἐντιμος, ό, ἡ. (τιμή) æret.

ἐν-τινάττω. (σώ) støder mod,

paa.

ἐντός. intus. inden. τὰ ἐν-

τός. det Indvendige.

ἐν-τυγχάνω. (τεύχω) træf-

fer paa, omgaaes med.

ἐνύπνιον, ου, τό. (ύπνος) en

Drøm.

ἐξ see ἐκ.

ἐξ-αν-ίστημι. Gr. opstiller.

ἐξάνεστην. stod op.

ἐξ-εἰμι. Gr. gaaer ud.

ἐξ-εστί. (εἰμί) det er tilladt.

ἐξ-ετάζω. prøver. ομαι. vi-

ser mig.

ἐξ-ερισκω. Gr. udfinder.

ἐξήκοντα. 60.

ἐξουσία, ας, ἡ. Magt.

ἐξωμís, ός, ἡ. et slags Troie

uden Værmer.

ἐπ-αγγέλλω. forkynnder.

ἐπ-αινέτός, ἡ, οὐ. som roses,

rosværdig.

ἐπ-ανέω, έσω og ήσω. roser,

billiger.

ἐπ-αινος, ου, ό og ἡ. Ros, Bi-

sald.

ἐπ-αίρω. hæver, opløfter.

ομαι. er stolt.

ἐπ-αισχύνομαι. undseer mig

ved noget.

ἐπ-αίω. hører; forstaaer.

ἐπ-ανάγκης. (egentl. Neutr.

af ἐπανάγκης) nødven-

digen.

ἐπ-αν-ορθώω. gjenopretter,

forbedrer.

ἐπεί. da, efter som.

ἐπειξίς, εως, ἡ. Skynding,

Hastværk.

ἐπεισ-άγω. Gr. indfører,

ἐπειτα. derefter, derpaa.

ἐπίην. (ἐπ-αέν) efter som.

ἐπί. c. gen. paa, under.

(ἐπί Κύρου) c. dat. ved,

hos, paa. c. acc. imod,

til.

ἐπι-γράφω. skriver paa, sæt-

ter Indskrift.

ἐπι-δείκνυμι. Gr. viser, gjør.

(reddo)

ἐπι-δέξιως. behændigen.

ἐπι-δίδωμι. giver dertil.

ἐπιείκεια, ας, ἡ. Willighed,

Maaehold.

ἐπιεικώς. eftergivende, vil-

ligen.

ἐπιζήμιος, ό, ἡ. (ζημία) ska-

delig.

ἐπι-θυμέω. (θυμός) attraaer.

ἐπι-θυμία, ας, ἡ. Begjer-

lighed.

ἐπι-καλύπτω. bedækker.

Ἐπίκουρος, ου; n. pr.

ἐπι-λέγω. jeg vælger til.

ἐπι-μέζων. i. q. μέζων, ό, ἡ.

(Gr. μέγας) større.

ἐπιμελεία, ας, ἡ. Omforg,

Stib.

ἐπι-μελέομαι. sørger for.

ἐπί-ορκος, ό, ἡ. menedig; og

saar subst. ου, ό. Mened,

ἐπι-πλήττω. (σώ) Gr. dad-

ler, bruger Strængbed.

ἐπί-πυρος, ό, ἡ. adv. ως.

meissommelig.

ἐπίσημος, ὁ, ἡ. (σῆμα) med
Tegn, udmærket.
ἐπι-σκιάζω. fordunkler.
ἐπι-σκοπέω. beseer
ἐπισκοπέω. (σκότος) formær-
ker.
ἐπι-σκώπτω. spotter.
ἐπίσταμαι. Gr. veed, har
Kundskab om.
ἐπιστήμη, ης, ἡ. Videnskab,
Kundskab.
ἐπι-στρέφω. ombender. οἶμαι.
er opmærksom paa.
ἐπισφαλής, ἑος, ὁ, ἡ. (σφάλ-
λῳ) slibrig, farlig.
ἐπίτασις, εως, ἡ. (τείνω)
Spænding, Forstærkelse.
ἐπι-τείνω. spænder, anstæn-
ger.
ἐπι-τελέω. fuldbringer.
ἐπιτερπής, ἑος, ὁ, ἡ. som for-
noier, behagelig.
ἐπιτηδευσις, εως, ἡ. Ibræt,
Beskæftigelse.
ἐπιτηδεύω. foretager noget,
behandler.
ἐπι-τίθμι. paalægger, sæt-
ter paa. εἶμαι. angriber.
ἐπι-τιμάω. c. dat. inrette-
sætter.
ἐπιτιμησις, εως, ἡ. Trette-
sættelse, Straf.
ἐπι-τροπος, ὁ, ἡ. (τρέπω) Dr-
synsmand, Formynder.
ἐπιφανής, ἑος, ὁ, ἡ. (φαίνω)
adv. ὤς. synlig, tydelig;
udmærket.
ἐπι-φέρω. Gr. fører, bærer
til; οἶμαι. er ibrig for.

ἐπ-όμνυμι. Gr. sværger paa
noget.
ἔπος, σος, τό. et Ord.
ἔρανος, ου, ὁ. symbola.
Bidrag, Sammenfud;
Gjengjæld.
ἐργάζομαι. gjør, udvirker.
ἔργον, ου, τό. Værk, Gjer-
ning, Virkning.
ἔρδω. Gr. (βέζω) gjør.
ἔρέω. Gr. (εἶπω) τὸ εἰρημέ-
νον. det Sagte.
ἐρίζω. strider, trættes.
ἔρις, ιδος, ἡ. Trætte.
ἐριστικῶς, med Trætte, flam-
rende.
ἔρωμι. Gr. spørger.
ἔρωθρῶμαι. rødmer.
ἔρχομαι. Gr. kommer.
ἔρως, ωτος, ὁ. Kjerlighed.
ἔρωτάω. spørger.
ἔσθῆν. (vestio) iklæder.
ἔσθής, ἦτος, ἡ. Klædning.
ἔσθια. Gr. æder, spiser.
ἔτερος, α, ου. den ene (af to)
den anden.
ἐτοιμάζω. bereder.
ἐτόιμος, ὁ, ἡ. beredt.
ἔτος, εος, τό. Aaret.
εὖ. vel. εὖγε. vel i Sands-
hed!
εὐαισθησία, ας, ἡ. (αἰσθά-
νομαι) stærke og gode
Sandset.
εὐανδρία, ας, ἡ. Tapperhed.
εὐγένεια, ας, ἡ. ædel Byrd;
ædel Tænkemaade.
εὐγενής, ἑος, ὁ, ἡ. fornem,
ædel.

εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ. venfla-
belig, billig.
εὐδαιμονέω. er lykkelig.
εὐδαιμονία, ας, ἡ. Lykke,
Lyktsalighed.
εὐδία, ας, ἡ. klar Luft, godt
Veir.
εὐδοιμέω. faaer Bisalb.
εὐδοξέω. er berømt.
εὐ-ἐλπίς, ιδος, ὁ, ἡ. som har
godt Haab.
εὐεργεσία, ας, ἡ. Velgjør-
renhed.
εὐεργετέω. er velgjørende.
εὐθετος, ὁ, ἡ. passende, tjen-
lig.
εὐθυμέω, ἑομαι. er vel til-
modé.
εὐ-θυμος, ὁ, ἡ. vel tilmode/
velsindet.
εὐκολος, ὁ, ἡ. let, bequem.
εὐκτός, ἡ, ον. (εὐχομαι) an-
sker.
εὐλαβέομαι. er forfigtig,
handler forfigtigelt.
εὐλαβής, ἑος, ὁ, ἡ. betænk-
som, forfigtig.
εὐ-λογος, ὁ, ἡ. adv. ὤς. for-
standig.
εὐμορφος, ὁ, ἡ. (μορφή) som
har smuk Skabning.
εὐ-νοέω. jeg er velsindet, hens-
given.
εὐνοία, ας, ἡ. Velwillie.
εὐνομέομαι. (νόμος) har go-
de Love.
εὐνοος og εὐνοος, ὁ, ἡ. som
har Velwillie.
εὐπλοέω. har heldig Seilads.

εὐποία, ας, ἡ. Velgjørenhed.
εὐπορέω, ἑομαι. c. gen. har
Oversflodighed af, er lyk-
kelig.
εὐπορία, ας, ἡ. Rigdom,
Oversflod.
εὐρεσις, εως, ἡ. Opfindelse.
Εὐρίπιδης, ου. n. pr.
εὐρίσκω. Gr. finder.
εὐσέβεια, ας, ἡ. Gudsfrugt.
εὐ-συνετος, ὁ, ἡ. (συν-ίημι)
som let indseer, letnæm.
εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ. af godt
Udseende.
εὐτακτος, ὁ, ἡ. (τάσσω) vel
ordnet.
εὐταξία, ας, ἡ. (τάττω) god
Orden.
εὐτυχία, ας, ἡ. Held, Lykke.
εὐφραίνω (Φρην) glæder, op-
muntrer.
εὐφρονέω. er velsindet.
εὐφροσύνη, ης, ἡ. Munter-
hed, Glæde.
εὐφυής, ἑος, ὁ, ἡ. (Φυή) med
god Natur, gode Anlæg.
εὐχῆ, ἡς, ἡ. Løfte, Bøn.
εὐχομαι. ønsker; lover.
εὐχροία, ας, ἡ. (χρῶα) Far-
vens Godhed, smuk Farve.
ἐφικτός, ὁ, ἡ. som kan er-
holdes.
ἐφθδιον, ου, τό. (ἰσθός) via-
ticum. Rejsepenge, hvad
der behøves til en Rejse.
ἐφορος, ου, ὁ. (εράω) en Dr-
synsmand; οἱ ἐφοροι. vis-
se Drighedspersoner.
ἐχθρα, ας, ἡ. Fiendskab,

ἐχθρός, ἄ, ὄν. fiendſk. δ
ἐχθρός. Fienden.
ἔχω. Gr. har. εἶ ἔχει. bene
est.
ἔως. indtil, saalænge.

Z.

ζάω. Gr. lever.
Ζεύς, Διός og Ζηνός. Ju-
piter.
Ζηλόω. eftertigner, kappes
med.
Ζημία, ας, ἡ. Tab.
Ζηνών, ὄνος. n. pr.
Ζητέω. Søger.
Ζωγράφος, ου, ὁ. en Maler.
Ζωή, ἡς, ἡ. Livet.
ζάω. i. q. ζάω. lever.
ζωάδης, εος, ὁ, ἡ. dyriff.

H.

ἡ. eller, (efter comp.) end;
ἡ — ἡ. enten — eller.
ἡβάω og ἡβάσκα, (ἡβη) bli-
ver Mand ell. mandbar.
ἡγεμῶν, ὄνος, ὁ. en Føret,
Føder.
ἡγεύομαι. ansøger; holder
for, mener.
ἡδη. allerede.
ἡδονή, ἡς, ἡ. Wellst; For-
nøielse.
ἡδύς, εἶα, ὕ. sød, behagelig.
ἡδός, εος, τό. Elsk; Sæder;
Dyholdsbstød.
ἡμιστά. mindst, saare lidet.
ἡκω. Fommer.
ἡλικία, ας, ἡ. ætas. Alder.

ἡλιος, ου, ὁ. Solen.
ἡμέρα, ας, ἡ. en Dag.
ἡμερήσιος, α, ου og ὁ, ἡ. dag-
lig, som er om Dagen.
ἡμερος, ὁ, ἡ. tam; forældet.
ἡμισύς, εἶα, ὕ. halv.
ἡνιοχος, ου, ὁ. (ἡνία. ἔχω)
en Rudſk.
Ἥρα, ας. Juno.
Ἡράκλειτος, ου. n. pr.
ἡσυχία, ας, ἡ. Rolighed.
ἡσυχος, ὁ, ἡ. adv. ως. rolig.
ἡττάω. overvinder.
ἡττων. (σσ) Gr. κακός. sva-
gere, ringere.
Ἡφαιστος, ου. Guden Vul-
can.

Θ.

θάλασσα, ἡς, ἡ. Havet.
Θαλῆς, οὔ. n. pr.
θάνατος, ου, ὁ. Døden.
θαῖρέω. har Mod.
θαῖρόντως. med Tillid, mo-
digen.
θάτερον ο: το ἕτερον. det
enē af begge, det andet.
θαυμαστός, ἡ, ὄν. undertlig,
beundringsværdig.
θεάμα, ατος, τό. Syn;
Skuespil.
θεάομαι. seer, skuer.
θεάτρον, ου, τό. Skueplads.
θέλω. s. ἐθέλω.
θεός, οὔ, ὁ. Gud. ἡ θεός.
Gudinde.
θεοφίλης, εος, ὁ, ἡ. elsket af
Gud; som elsker Gud.

θεραπεύω. opvarter, pleiet;
helbreder.
θέρος, εος, τό. Sommer.
θεωρέω. seer, betragter.
θηράω, ἀομαι. jager efter,
attraer.
θηρεύω. jager.
θηρίον, ου, τό. et Dyr.
θηριάδης, εος, ὁ, ἡ. dyriff.
θησκω. Gr. døer.
θηγτός, ἡ, ὄν. dødelig.
θρασέω s. θαρσέω og θαρ-
ρέω. er modig.
θράσος, εος, τό. Dristighed.
θρόνος, ου, ὁ. et Sæde; et
Throne.
θυγάτηρ. τερος og προς, ἡ.
en Datter.
θύλακος, ου, ὁ. en Sæk,
Pose, især af Læder.

θυμέομαι. vredes.
θύμός, οὔ, ὁ. Sind, Bredde.
θύω. offerer.
θύραξ, ακος, ὁ. Brynie,
Harnisk.

I.

ιάομαι. læger, helbreder.
ιατρέω. er Læge, driver Læ-
gekonsten.
ιατρός, οὔ, ὁ. en Læge.
ἰδιός, ἰα, ἰον. egen; privat.
ιδιώτης, ου; ὁ. en privat
Mand; usærb, uvidende.
ιδρώς, ἄτος, ὁ. Svød.
ἱερόν, οὔ, τό. et Tempel.
ἱκανός, ἡ, ὄν. passende, til-
strækkelig.
ικέτης, ου, ὁ. en Bedende.

ἱμάτιον, ἰου, τό. en Klæde-
ning.
ἰνα. forat; hvor.
ἰός, οὔ, ὁ. Gift.
ἵππος, ου, ὁ. en Hest.
ἱσμήνιαι, ἰου. n. pr.
ἴσος, ἡ, ὄν. lige, lige stor.
τὸ ἴσον. Billighed, Ret-
færd.
ἴστημι. Gr. opstiller, oprei-
ser. ἔστηκα, ἔστην. jeg
stod.
ἰσχυρός, ἄ, ὄν. stærk.
ἰσχύς, ὄος, ἡ. Styrke.
ἰσχύω. er stærk.
Ἰσοκράτης, ους. n. pr.
Ἰωνικός, ἡ, ὄν. jonisk.

K.

καθάπερ. ligesom.
καθ'εἰδῶ. Gr. sover.
καθ'ημαι. Gr. sidder.
καθ'ἑἶω. Gr. sætter. ομαι.
sætter mig.
καθ'ικνεύομαι. Gr. slaer,
bugger.
καθ'ίστημι. Gr. indsætter,
sætter i en vis Tilstand.
καί. og; καί — καί. saavel —
som.
καιρός, οὔ, ὁ. Tid, den be-
qvemme Tid; Omstændig-
heder.
κακία, ας, ἡ. Ubuelighed,
Feighed, Ondskab.
κακίῳ. dadler nogen. ομαι.
er feig; er misfornøiet.
κακοδαιμόν, ὄνος, ὁ, ἡ. uheld-
felig.

κακός, ή, όν. adv. -ώς. Ilet;
feig; ond.

κάλλος, εος, τό. Skjønhed.
καλοκαγαθία, ας, ή. Skjøn
og ædel Tænkemaade.

καλός, ή, όν. adv. -ώς. smuk,
ædel, god.

κάμνω. Gr. arbejder; lider.
κάν. (καί εάν) og om, om
end.

καπηλεύω. høfter, søger
Fordeel.

καρπός, ού, δ. en Frugt.
καρπός. sætterFrugt. δόμαι.

καρπός. høfterFrugt, faaer, nyder.
Καρχηδών, ονος, ή. Car-
thago.

κατά. c. gen. ned ad;
imod. c. accus. efter,
ifølge, overeensstemmen-
de med, ic.

καταβάλλω. Gr. nedkaster,
omstyrter.

καταγέλαστος, δ, ή. lats
teftig.

καταγελᾶω. c. gen. ubleer.

καταγιγνώσκω. Gr. lærer
at kjende.

κατακαίω. Gr. forbrænder.

κατάκειμαι. Gr. ligger.

κατακρίνω. fordommer,
domsfælder.

καταλείπω, ομαι. forlader,
tilbagelader.

καταναλίσκω. Gr. fortæ-
ter, øder.

καταπαύω. lader ophøre.
ομαι. ophører.

καταπίνω. Gr. nedsluger.

κατασκευάζω, ομαι. anord-
ner, bereder.

καταφαίνω. viser.

καταφρονέω. c. gen. for-
agter, overfeer.

καταφυγή, ής, ή. Tilflugt.

κατ'έδω. Gr. (εσθίω) for-
tæter.

κατ'εὐδύνω og κατ'ιδύνω.
styrer, leder.

κατ'έχω. Gr. holder fast,
besidder.

κατ'οκνέω. efterlader, for-
sømmer.

κάτοπτρον, ου, τό. et Speil.

κελεύω. befaler.

κενός, ή, όν. tom.

κέντρον, ου, τό. en Braad.

κέρας, ατος, τό. et Horn.

κέρδος, εος, τό. en Gevinst,
Fordeel.

κεφαλή, ής, ή. et Hoved.

κήρυξ, υκος, δ. en Udtaaber,
en Herold.

κιβωτός, ού, ή. en Kiste, en
Kasse.

κίνδυνος, ου, δ. Fare.

κλαίω. Gr. græder.

Κλεάνδης, ου. n. pr.

κλέπτης, ου, δ. en Tyv.

κλέπτω. stjæler.

κληρονομέω. faaer ved Løb;
arver.

κλίω, ής, ή. en Seng.

κλίω. høier.

κλοπή, ής, ή. Tyverie.

κοιλίαινα. udhuler.

κοινός, ή, όν. adv. -ώς. fæl-
leds, almindelig.

κολάζω. straffer.

κολακεία, ας, ή. Hyflerie.

κόλαξ, ακος, δι. en Hyfler.

κόπος, ου, δ. Udmattelse.

κόρη, ής, ή. en Pige.

κόρος, ου, δ. Mattelse.

κοσμέω. udsmykker.

κόσμιος, ια, ιον og δ, ή. vel
ordnet, prydet.

κοσμιότης, ητος, ή. Anstand.

κόσμος, ου, δ. Prydelse;
Verden.

κούφος, ή, ον. let; letfindig.

κρατέω. c. gen. har Magt
over, behersker.

Κράτης, ητος. n. pr.

κράτιστος, η, ον; Gr. (άγα-
θός) den bedste, bueligste.

κράτος, εος, τό. Styrke.

κρείστων (τι) Gr. (άγαθός)
bedre, stærkere.

κρίνω. dømmet, vælger.

κριτής, ού, δ. en Dommer.

Κροίσιος, ου. n. pr.

κρύπτω. skjuler, dølger.

κτάομαι. erhverver. κερτη-
μένος. som besidder.

κτῆμα, ατος, τό. Eiendom,
det som eies.

κτῆσις, εως, ή. Eiendom, Bes-
iddelse.

κτίσμα, ατος, τό. Anlæg,
Colonie.

κυβερνήτης, ου, δ. en Styr-
mand.

κύλιξ, ικος, ή. et Bæger.

κυνηγός, ού, δ. en Jæger.

κυνώδης, εος, δ, ή. hundaga-
tig, uforstammet.

κύπτω. buffer mig.

Κυρηνάιος. af Cyrene.

κύριος, ιου, δ. Herre, som
har Magt over.

κύων, κυνός, δ, ή. en Hund.

καβίός, ού, δ. et slag Søfise
eller Svabbe.

καλύω. hindrer.

Λ.

λαγχάνα. Gr. kaster Løb
om, erholder ved Løb.

λαγώς, ώ og λαγός, ού, δ.
en Hare.

λάδρα. hemmeligen.

Λάκαινα, ής, ή. en Lacedæ-
monierinde.

Λακεδαιμόνιος. en Lacedæ-
monier.

λαλέω. taler, snakker.

λαλία, ιας, ή. Tale, Snak.

λάλος, δ, ή. snaksfom.

λαμβάνω. Gr. faaer, tager.

λαμπρός, ά, εν. glimrende,
ubmærket.

λανθάνω. Gr. er skjult, ube-
mærket; mærker ikke.

λέγω. siger, taler.

λευκός, ή, όν. hvid.

λέων, οντος, δ. en Løve.

Λεωνίδας, ου. n. pr.

ληρέω, ogsaa ληραίνω. (λή-
ρος. πιγᾶω) taler, hand-
let, som en Daare.

ληστής, ού. δ. en Røver.

λιαν. overmaade, i en faare
høi Grad.

λιβανωτός, ού, δ. Røgelse.

λίθινος, η, ου ογσαα δ, ή. af Steen.
 λιμός, ου, δ. (sjælden) Hunger.
 λιπαρός, ά, όν. klæbende; vedholdende.
 λογίζομαι. betænker, overlægger.
 λογισμός, ου, δ. Fornuft.
 λόγος, ου, δ. Ord, Tale, Fornuft.
 λοιδορέω, ομαι. c. dat. udskjelder.
 λυμαινών, ομαι. gjør Skade, forðærver.
 λυπέω. bedrøver, krænker.
 λύπη, ης, ή. Kummer, Sorg.
 λυπερώς. sørgeligen.
 λυσitteλής, έος, δ, ή. nyttig, gavnlig.
 λύχνος, ου, δ. en Lysestige; et Lyd.
 λύω. løser, ophæver.
 λώϊων. Gr. (άγαθος) bedre.

M.

μάθημα, ατος, τό. Undervisning, Lærdom.
 μάθησις, εως, ή. Lærdom, Studeren.
 μαθητής, ου, δ. en Discipel.
 μαινομαι. vaser.
 μακαρίζω. priser lykkelig, salig.
 Μακεδονία, ας, ή. Macedonien.
 μακρός, ά, όν. Gr. lang.
 μάλα. meget, høiligen.

Comp. μάλλον. sup. μάλιστα.
 μαγδάνω. Gr. lærer, faaer Kundskab om.
 Μαντινεία, ας, ή. en Bye i Arcadien.
 μαστιγών. pibffer.
 μαχθμαι. Gr. strider.
 μεγαλόδαρος, δ, ή. som gjør store Foræringer.
 μεγαλοφυχία, ας, ή. Stort modighed, høi Sjæl.
 μέγας, άλη, α. Gr. stor.
 μέγιστος. Gr. (μέγας) størst.
 μέση, ης, ή. Druffenskab.
 μείζων. Gr. (μέγας) større.
 μείραχιον, ου, τό. en Ungling.
 μέιρομαι. Gr. (μέρος) har Andeel i; είμαρται. det er bestemt; είμαρμένον. Skjæbne.

μέλας, αινα, αν. sort.
 μελετάω. øver mig.
 μελέτη, ης, ή. Dvælse, Forberedelse.
 μέλιττα, (σο) ης, ή. en Bie.
 μέλλω. Gr. nøler; c. infinitiv: er isfærd med, har i Sinde.
 μέλομαι. sædn. επιμελόμαι og επιμελέομαι. sørger for, draget Omforg for.
 μελοποιός, ου, δ, ή. en Digter, en Sangdigter.
 μέμφομαι. vredeδ.
 μέν. vel, vistnok (viser til et følgende δέ).
 μέρος, εος, τό. en Deel.
 μέσος, η, ου. som er i Midten; midaldrende.

μεσότης, τητος, ή. Middelmaadighed.
 μετá. c. gen. med, iblandt.
 c. dat. (sjælden) med, imellem.
 μεταβολή, ης, ή. Forandring.
 μετ'άγω. fører andetsteds hen, forandrer.
 μετα-διδάμι. meddeleer, gjør deelagtig i.
 μετα-διώκω. forfølger; søger ibrigen.
 μετα-λαμβάνω. Gr. c. gen. tager Deel i.
 μετ-αλλάσσω. (πτ) forandrer, ombytter.
 μετα-νοέω. forandrer Mening; fortryder.
 μετα-πίπτω. falder anderledes ud.
 μετα-φέρω. Gr. overfører; flytter.
 μετα-φυτεύω. omplanter.
 μετέωρος, ό, ή. hævet i Veiret, høi.
 μέτρος, ία, ίον. adv. -ως. maadelig, maadeholden.
 μέτρον, ου, τό. Maal; Maadehold; Middelvei.
 μή. ikke, at ikke. ne.
 μηδεις, μηδεμία, έν. ingen, intet.
 μηδέποτε. ingenfinde.
 μήποτε. ingenfinde.
 μήτε. hverken, ikke heller.
 μητρό-πολις, εως, ή. Moderstad; Dphav.
 μικρός, ά, όν. Gr. liden.
 μισέω. hader.

μισός, εος, τό. Had.
 μνήμα, ατος, τό. Minde; mæste; Gravminde.
 μνημονεύω. erindrer mig, husker paa.
 μόλις. neppe, med Nød.
 μόνιμος, ό, ή. blivende, varig.
 μόνος, η, ου. allene. adv. μόνον.
 μορφή, ης, ή. Gestalt, Skabning.
 Μούσα, ης, ή. en Muse.
 μουσική, ης, ή. (sc. Τέχνη) Tonekunsten, Musik.
 μουσικός, ή, όν. som horer til Musik, en Tonekunstner; som kjender Videnskaberne.
 μοχθέω. arbejder.
 μοχθηρός, ά, όν. uølsommelig; flet.
 μύθος, ου, δ. Tale; Sagn; Fabel.
 μυθός, ία, ίον. titusindfold; uendelig.
 μύρον, ου, τό. Salve.
 μύς, ός, δ. en Muus.
 μυστήριον, ου, τό. en Hemmelighed.
 μυχρός, ου, δ. Vinkel, Hjørne.
 μωμητός, ή, όν. lastværdig, som fortjener at badles.
 μώμος, ου, δ. Dabel.

N.

ναυάγιον, ίου, τό. Skibbrud.
 ναύς, ναός (νεός) ή ογσαα νηύς, νηός. et Skib.

νεγυλις, ου, δ. en Yngling,
en ung Mand.

νεανίσκος, ου, δ. en Dreng,
en Yngling.

νέμεσις, εως, ή. Uvillie;
Gjengjæld; Straf.

νέος, νέα, νέον. ung. δ νέος.
en Yngling.

νέφος, εος, τό. en Skye.

νεωπλέω (ναύς, ἔλκω) dra-
ger Skibet paa Land.

νεώς (att. for ναός) ώ, δ. et
Tempel.

νεώτερος (νέος) Yngre, Yng-
ling; Ubesindig.

νή med et Guds Navn bru-
ges i Forfikklinger og
Eder. νή την Ηραην ved
Juno.

νήπιος; δ, ή liden; uersfaren.

νικάω. feirer.

νίκη ης, ή en Seier.

νομίζω troer, mener.

νόμιμος, ό, ή. lovlig, ret-
færdig.

νόμισμα, ατος, τό. Mynt.

νόμος, ου, δ. en Lov.

νόος οη νούς, ου, δ. Forstand.

νοσέω er syg.

νόσος, ου, ή. Sygdom.

νούτετώ (νούς, τιθημι) for-
maner, paaminder.

Η.

ἕνεος, ου, δ. en Fremmed.

ἕνεοφών, ώντος. u. pr.

ἕϊφος, εος, τό. et Sværd.

ἕϊλον, ου, τό. Weed, Træe.
ἕϊν... see: ουν...

Ο.

ό, ή, τό. den bestemte Arti-
kel, saavel Substantivets,
som Adjektivets. (Tyds-
Kernes: der, die, das)

όδογήκοντα. 80

όγδοος, όη, ου. den aattende.

όδηγος, ου, ό, ή. en Veiviser.

όδος, ου, ή. en Wei

όδνεϊός, εια, εϊον. fremmed.

όϊδα. Gr. veed.

όϊημα, ατος, τό. Mening,
Fordom.

όικεϊός, εια, εϊον. som hører
til Huset, eiendommelig.

όικέτης, ου, ό. en Tjener,
Slave.

όικέω. beboer; bestyrer.

όικονομία, ας, ή. Sparfom-
hed.

όϊκος, ου, ό. Huus. όϊκοι.
adv. hjemme.

Οϊνοπίδης, ου. n. pr.

όϊνος, ου, ό. Wiin.

όϊομαι. Gr. troer.

όϊός, όια, όϊον. (correlat. af
τόϊός og τοϊούτος) qvalis.

όϊεθρος, ου, ό. Fordærvelse.

όϊλιγος, η, ου. liden, ringe.

όϊλιγοστιία, ιας, ή. liden Føde.

όϊλισθαίνω. s. άνω. s. έω. gli-
der, snubler.

όϊλοδηρός, ρά, ρόν. Iibrig.

όϊλος, η, ου. heel, ganffe.

Όλυμπία, ιας, ή. en Bye
i Elis, hvor de Olympi-
ske Lege, τὰ Όλύμπια,
holdtes.

Όλύμπιος, ια, ιον. olympisk.

Όμηρος, ου. n. pr.

όμιλέω. omgaaes med.

όμιλία, ας, ή. Dmgang.

όμοιος, α, ου. adv. -ως. lig,
lignende.

όμώς dog, besuagtet.

όναρ, τό. en Drem; sjaaer
ligesom ύπαρ oftest ad-
verbialiter.

όνειδιζω. bebreider, badler.

όνειδος, εος, τό. Skam.

όνειρος, ου, ό. Drom.

όνομα, ατος, τό. Navn.

όνομάζω. nævner.

όντως. (όν, έν, ειμι) virtelii-
gen, i Sandhed.

όξυδερκέω. har skarpt Syn.

όξύς, εϊα, ύ. skarp, hæftig.

όπλον, ου, τό. Vaaben.

όπότε. naar, saa ofte som.

όπου. ubi. hvor.

όπτω. Gr. feer.

όπως. forat.

όρασις, εως, ή. Synet.

όράω. Gr. feer.

όργανον, ου, τό. Redskab,
Instrument.

όργή, ης, ή. Brede.

όργίζομαι. vredes.

όργεομαι. c. gen. stræber
efter.

όρέξίς, εως, ή. Attraae.

όρδοσύνη, ης, ή. Eigefrem-
hed, Oprigtighed.

όρκος, ου, ό. en Eed.

όρμίζω. fører i Havn; sif-
tret.

όρφανός, η, ου. orbis. sa-
derløs.

ός, ή, ό og όστις, ήτις, ό, τι.
som, hvilkten.

όσος, η, ου. quantus. saa
stor som.

όταν. naar.

ότι. at.

ού, ουκ, ουχ. ikke.

ού. hvor, hvorhen.

ούδεις, μια, έν. ingen, intet.

ούδέποτε. endnu ikke.

ούν. altsaa.

ούπω. endnu ikke.

ούς, ώτός, τό. et Dre.

ούσία, ας, ή. Eiendom, Be-
siddelse.

ούτε. heller ikke. ούτε — ούτε.
hverken, heller ikke.

ούτος, αυτή, τούτο. denne,
dette.

ούτως og ούτως. saaledes, paa
denne Maade.

ούχι. ikke.

όφείλω. Gr. er skyldig; bør,
maa.

όφελος, εος, τό. Gavn, Nytte.

όχλησις, εως, ή. Trængsel,
Bryderie.

όχλος, ου, ό. Folket, Mæng-
den.

όψις, εως, ή. Synet; et An-
siget.

όψον, ου, τό. Suul, Estermad.

Π.

πάθος, εος, τό. Følelse; Li-
delse.

παίδεια, ας, ή. Underviis-
ning; Dannelselse, Videm-
skab.

παιδεύω. underviser, banner.
 παιδίον, ου, τό. et Barn.
 παῖς; δός, δ. en Dreng; en
 Søn.
 παῖω. Gr. flaaer.
 παλαιός, ἄ, ὄν. gammel.
 παλαιστής, οὔ, δ. en Fægter.
 παλαιστρα, ας, ἡ. Fægte-
 skolen.
 πάλιν. atter, igjen.
 παν-ακίδης, εος, ὄ, ἡ. sorg-
 løst, sorgfri.
 πανήγυρις, εως, ἡ. høitide-
 lig Forsamling, Fest.
 πανοπλία, ας, ἡ. fuld Rust-
 ning, Rustning.
 παντέλως. aldeles.
 παντοδαπός. allestags, paa
 allestags Maade.
 παρά. c. gen. fra, af. c.
 dat. ved, hos. c. acc. til,
 mod.
 παρα-γίγνομαι. Gr. kom-
 mer etsteds hen; erholdes.
 παρά-δειγμα, ατος, τό. Ex-
 empel, Beviis.
 παρα-δίδωμι. overgiver.
 παράδοχος, ὄ, ἡ. uventet.
 παρα-αίτομαι. frabeder mig
 noget; undgaaer.
 παρακαίω. Gr. opbrænder
 tillige.
 παρα-καλέω. Gr. formaner,
 opfordrer.
 παρακαταθήκη, ης, ἡ. (πα-
 ρακατατίθημι) depositi-
 ον. det som gives i For-
 varing.
 παρα-κατατίθημι. nedlæg-
 ger. -εμαι. overgiver.

παρα-κελεύομαι. udraaber,
 opmunter.
 παραμύθια, ας, ἡ. Linderig,
 Trost.
 παραμύθιον, ου, τό. Trost.
 παρα-πλήσιος, ὄ, ἡ. som kom-
 mer nær, ligner.
 παρα-σκευάζω. indretter, til-
 bereder.
 παρα-τίθημι. sætter for, læg-
 ger for.
 παρα-αυτίκα. strax.
 παρα-αυτίμα. strax, uden
 Dyhold.
 πάρ-ειμι. er tilstede. τὰ πά-
 ροντα. det Nærværende.
 παρ-έρχομαι. Gr. gaaer
 forbi.
 παρ-έρχω. yder; skaffer.
 παρ-ίημι. Gr. lader gaae
 forbi, bryder mig ikke om.
 παρ-ίστημι. Gr. stiller hos.
 παρ-έστην. stod ved, hos.
 πάρ-οδος, ου, ἡ. Gjennem-
 gang.
 παρήγοια, ας, ἡ. Trømodig-
 hed.
 πᾶς; πᾶσα; πᾶν. al, enhver.
 διὰ παντός. aldeles.
 πάσχω. Gr. lider, er i en
 vis Tilstand.
 πατήρ, τρος, ὄ. en Fader.
 πατρίς, ἰδος, ἡ. Fædrene-
 landet.
 πατριός, ὄ, ἡ. patrius. fa-
 derlig. τὰ πατρία. Fæ-
 dremaal.
 παύω. bringer til at ophøre.
 -ομαι. ophører.

πείδιον, ου, τό. Mark, Slette.
 πείδω. overtaler. -ομαι. ad-
 lyder.
 πεινάω. hungret.
 πείρα, ας, ἡ. Forsøg, Prøve.
 πειράω, ομαι. forsøger, gjør
 Prøve.
 πείσμα, ατος, τό. et Toug
 til at fæste Skibet til
 Landjorden.
 πέλαγος, εος, τό. Havet,
 Dybet.
 πένης, ητος, ὄ. fattig.
 πένια, ας, ἡ. Armod.
 πένομαι. er fattig.
 πέντε. 5.
 περ i Forbindelse med ὄς,
 ἡ, ὄ, det lat. cuique.
 περί. c. gen. om, angaaende.
 de. c. dat. om, ved. c. acc.,
 om, omkring.
 Περιάνδρος, ου. n. pr.
 περι-βάλλω. Gr. omringer,
 indhyller. ομαι. er iført.
 περιβολή, ης, ἡ. Paaklæd-
 ning.
 περι-γίγνομαι. Gr. er til-
 overs; overvinder; er-
 hverver.
 περι-ειμι. (ίέναι) gaaer om-
 kring.
 περι-ειμι. (εἶναι) er tilovers;
 er Herre over.
 περι-έπω. lytter med.
 περι-πίπτω. Gr. falder i,
 geraader i.
 περι-στασις, εως, ἡ. Om-
 stændighed; Fare.
 περι-στέλλω. bedækker, skjul-
 ler.

περι-τέμνω. Gr. affjærer.
 περι-τίθημι. omgiver.
 περιττός, (σο) ἡ, ὄν. over-
 Tallet, Maalet; over-
 flødig.
 περι-τυγχάνω. træffer paa.
 Πέρσης, ου, δ. en Perser;
 Perserkongen.
 πέτρα, ας, ἡ. en Steen, en
 Klippe.
 πεττελα, ας, ἡ. Spil i Bræt-
 tet.
 πεφεισμένως. (Φείδω) med
 Sparksomhed.
 πηλός, οὔ, δ. Dynd, Leer.
 πιθάνος, ἡ, ὄν. (πέλω) som
 er flippet til at overtale.
 πίδηκος, ου, δ. en Abe.
 πίκρος, α, ὄν. adv. -ως. bit-
 ter, skarp.
 Πίνδαρος, ου. n. pr.
 πίπτω. Gr. falder.
 πιστός, ἡ, ὄν. troe, paalidelig.
 Πιττακός, οὔ. n. pr.
 πλάσσω. (τε) danner.
 πλαστής, οὔ, δ. Willødhug-
 ger, Konstner.
 Πλάτων, ανος. n. pr.
 πλείστος, η, ὄν. Gr. (πολύς)
 πλείων, ονος, ὄ, ἡ. Gr. (πο-
 λύς)
 πλέω. Gr. seiler, er paa
 Søen.
 πλῆγή, ης, ἡ. et Slag.
 πλήθω. er fuld.
 πλῆν. desuden.
 πλησίον. nærvæd. δ πλησίον.
 Næboe, Næste.

πλήτω. (στ) saarer, Naaer.
 πλούσιος, *la*, *ion*. rig.
 πλουτέω. er rig.
 πλούτος, *ου*, *δ*. Rigdom.
 πνεύμα, *ατος*, *τό*. Wind;
 Aande.
 ποδιήρης, *εος*, *δ*, *ή*. (πούς, άρα)
 om Klædning, sid, som
 gaaer til Fødderne.
 ποδιήτης, *ή*, *όν*. (ποδέω) at-
 traæet, ønsket.
 ποιέω. gjør, handler.
 ποιήμα, *ατος*, *τό*. Werk;
 Digt.
 ποιμήν, *ένος*, *δ*. en Hyrde.
 πολέμιος, *λα*, *ion*. fiendstf. *οι*
 πολέμιοι. Fjenderne.
 πόλεμος, *ου*, *δ*. Krig.
 πόλις, *εως*, *ή*. en Stad; en
 Stat.
 πολιτεία, *ας*, *ή*. Statsfor-
 fatning.
 πολίτης, *ου*, *δ*. en Borger.
 πολλάκις. ofte.
 Πολύκρατης, *εος*, *α*. *πρ*. en
 Tyrån paa Samos.
 πολυμάθης, *έος*, *δ*, *ή*. lærd.
 πολυπραγμονέω. har meget
 at gjøre.
 πολύς, πολλή, πολύ. Gr.
 stor; megen. *οι πολλοι*.
 Mængden.
 πολυτέλης, *έος*, *δ*, *ή*. adv.
 -ώς. kostbar.
 πολύτιμος, *δ*, *ή*. (τιμή) af
 meget Værd, kostbar.
 πολυφάγια, *ας*, *ή*. Graas-
 bighed.
 πολυφροσύνη, *ης*, *ή*. (πολύς,
 Φρήν) megen Forstand.

πονέω. arbeider, bearbejder.
 πονηρός, *ρά*, *ρόν*. besværlig;
 ond.
 πόνος, *ου*, *δ*. Arbeide.
 πορεία, *ας*, *ή*. Gang, Wei.
 πορεύομαι. gaaer, reiser.
 πορφύρα, *ρας*, *ή*. Purpur.
 ποτέ. naar? ποτέ (enci.)
 engang.
 ποτόν, *ού*, *τό*. en Drik.
 πούς, ποδάς, *δ*. Foden.
 πράγμα, *ατος*, *τό*. en Sag,
 en Forretning.
 πράξις, *εως*, *ή*. en Handling,
 et Foretagende.
 πράττω. (στ) handler, fore-
 tager.
 πρέπον. det Sæmmelige.
 πρέσβυς, *υος*, *δ*. Gr. gam-
 mel.
 πριν og πριν *ή*. forend.
 πρό. *c*. gen. før, foran.
 προ-αίρεσις, *εως*, *ή* et Forfætt.
 προ-αιρέω. Gr. borttager;
 ομαι. foretager mig.
 προ-βουλεύω, ομαι. over-
 lægger i Forveien.
 πρόγονος, *ου*; *δ*. *οι πρόγονοι*.
 Forfædrene.
 προ-δεικνυμι. Gr. viser for-
 ud eller før.
 προδότης, *ου*, *δ*. en Forræder.
 προ-έχω. Gr. hat Fortrin.
 προδυμέω. er modig. ομαι.
 har Lyft til.
 προ-ίστημι. stiller foran. *δ*
 προ-εστώς en Forstander.
 προ-κόπτω. gibr Fremgang.
 προ-λείπω. forlader, lader
 i Stikken.

προ-νοέω. betænkter forud.
 προπάτωρ, *ορος*, *δ*. Bedstefæ-
 der; Stamsfader.
 προπέτεια, *ας*, *ή*. Tilbøie-
 lighed; Overilse.
 πρόσ. *c*. gen. fra. *c*. dat.
 til, ved. *c*. acc. til, mod.
 προσ-αγγέλλω. melder, for-
 kynder.
 προσ-δέχομαι. modtager;
 venter.
 πρόσ-εimi. er ved, hos.
 προσ-έρχομαι. Gr. kommer
 til.
 προσ-έχω. Gr. holder ved,
 τόν νόον. er opmærksom.
 προσ-ήκει. det sømmer, pas-
 ser.
 προσ-ίημι. Gr. sender, fa-
 ster hen til. εμαι. giver
 Afgang, billiger.
 προσ-σκοπέω. forudseer.
 προσ-λαμβάνω. Gr. tager
 til, forbinde med.
 προσ-ομιλέω. *c*. dat. om-
 gaaes.
 προσ-πίπτω. Gr. indtræffer.
 προσ-ποίησις, *εως*, *ή*. For-
 stillelse.
 προσ-πτύω. spytter ab eller
 paa.
 προσ-τιθίμι. lægger til.
 προσ-φέρω. Gr. fører til.
 ομαι τι. omgaaes med.
 πρόσωπον, *ου*, *τό*. et Ansigt;
 en Person.
 πρότερος, *άτων*. som er før,
 foran.
 προ-τρέπω. tilskynder.

προ-τρέχω. Gr. *c*. gen. lø-
 ber foran.
 πρόσθαισις, *εως*, *ή*. Paaskud,
 Skingruud.
 πρώτος, *η*, *ον*. den første.
 πτοέω. forstrækker, indjager
 Frygt.
 Πτολεμαίος, *αίου*. *n*. *πρ*.
 Πυθαγόρας, *α*. *n*. *πρ*. -ειος
 og -ικος. en Discipel af
 Pyth.
 πυθάνομαι. Gr. erfarer;
 hører.
 πύρ, *ρός*, *τό*. Jib.
 πώς. hvortledes? πώς (en-
 clitiff) paa en Maade.

P.

πάδιος, *λα*, *ion*. Gr. adv. *ως*.
 let.
 παύμιλα, *ας*, *ή*. Sorgløs-
 hed, et let Sind.
 παίνα. bestænkter, væder.
 πασιώνη, *ης*, *ή*. Lethed, Haste-
 værk.
 πέω. Gr. flyder.
 πέτωρ, *ορος*, *δ*. en Taler; en
 Lærer i Veltalenheden.
 πετωρική, *ης*, *ή*. (sc. τεχνη)
 Veltalenhedskonst; Velt-
 talenhed.
 πηγώω. (frigeo) frejser.
 ρίζα, *ης*, *ή*. en Rod.
 Ροδιακός. fra Rhodus.
 ρυπάω. er ureen, smudsig.
 ρώμη, *ης*, *ή*. Styrke.
 ρώννυμι. Gr. styrker.

Σ.

σαλεύω. (σάλος. salum) be-
væger, tumler; intrans.
omtumbles, er ustadig.

σάρξ, κός, ή. Kjød.

σβέννυμι. Gr. slukker, stiller.

σέβας, τό. Ærefrygt.

Σειρήν, ήνος, ή. en Sirene.

Sirenerne forførte ved
deres Tryllefange de Lyt-
tende til at glemme Ære
og Pligt.

σεμνύω. smykker. -ομαι. er
stolt af.

σημαίνω. betegner, befaler.

σιγάω. tier.

σιγή, ής, ή. Tausshed.

σίδηρος, ου, δ. Jern.

Σιλουίος, ου. n. pr.

Σιμωνίδης, ου. n. pr.

σιτέω. nærer. ομαι. spiser;
tager Næring.

σίτος, ου, δ. τὰ σίτα. Korn;
Brod, Mad.

σιωπάω. tier.

σιωπή, ής, ή. Tausshed, Fors-
tielse.

σκευή, ής, ή. Rustning,
Dragt, Pynt.

σκηνή, ής, ή. (scena) Telt;
Skueplads.

σκληρός, ά, όν. haard, raa.
σκοπέω. (εύω) seer hen til,
har til Hensigt.

σκοπός, ου, δ. et Maal, det
Tilfigtede.

Σκύθης, ου, δ. en Skyther.
Σόλων, ανος. n. pr.

σός, σή, σύν. din, dit.

σοφία, ας, ή. Wiisdom.

σοφιστής, ου, δ. en Wiis; en
Lærer i Betalenhed og
Philosophie.

σοφός, ή, όν. viis.

σπάνιος, ιας, ιον. som lider
Mangel, fattig.

σπένδω. anvender Glib, gjør
mig Umage.

σπληνικός, ή, όν. som hører
til Mitten, miltfyg.

σπουδάζω. arbejder paa, er
ivrig for.

σπουδαίος, ας, ου. buelig;
retskaffen.

σπουδή, ής, ή. (studium),
Glib, Stræben.

σταγών, όνος, ή. en Draabe.

σταδιοδρομέω. løber paa
Stadium eller Kampba-
nen.

στασιαστής, ου, δ. en Dp-
tører.

στέφανος, ου, δ. en Krands.
στεφανός. krandsfer; be-
lønner.

στήθος, εός, τό. Bysten.

στιβάς, άδος, ή. et Straaleie.

στόμα, ατος, τό. Munden.

στρατεία, ας, ή. et Feldtog.

στρατηγέω. anfører en Hær.

σύ, σοί, du.

συγγενής, εός, δ. en Be-
slægtet.

συγγνώσκω. Gr. tilgiver;
er mig bevidst.

συγγνώμη, ης, ή. Tilgi-
velse.

συ-κατα-βαίνω. Gr. stiger
ned med, gaaer ned med;
indlader mig i noget.

συ-κολυμβάω. svømmer
med.

σύ-λογος, ου, δ. en Forsam-
ling.

συ-βαίνω. kommer sam-
men. impers. træffer;

τὸ σύβαίνον. Tilfældet.

συ-βουλεύω. raader.

σύμβουλος, ου, δ, ή. Raad-
giver.

σύμμετρος, ου, δ, ή. pasfen-
de, beqvem.

σύμ-πάρ-ειμι. Gr. er tilste-
de ved.

σύμ-πας, πασα, παν. heel,
gandste.

συμ-πλέω. Gr. seiler med.

συμ-πλήρω. udfylder.

συμπόσιον, ου, τό. Gjæstebud.

συμ-φέρω. Gr. bidrager til,
nytter. τό συμφέρον. det
Nyttige.

συμφορά, ας, ή. Uheld,
Ulykke.

συμ-απο-λαύω. nyder med,
tager Deel i.

συμ-δια-τρίβω. (τινί) om-
gaaes med; har til Lærer.

συμ-είδω. Gr. veed med.

σύν-ειμι. Gr. er med, om-
gaaes.

σύνεσις, εως, ή. Forstand,
Indsigt.

συνετός, ή, όν. klog, forstan-
dig.

συνεχής, εός, δ, ή. adv. ώς.
-εως. hurtig, hastig.

tilgrændsende; vedhol-
dende.

συνηδεια, ας, ή. Bane.

συν-ήμι. Gr. mærker, fors-
taaer.

συν-οικίζω. bebygger; ομαι.
lever med, er forenet med.

συνουσία, ας, ή. (σύν-ειμι)
Samliv, Dmgang.

συν-τάττω. (σο) sammen-
stiller, anordner.

συν-ρέω. Gr. flyder sammen.
σφέτερος, έρα, ερον. deres.

σφοδρά. meget, hæftig.

σφοδρός, ά, όν. hæftig.

σχεδόν. (έχω) nær, næsten.

σχήμα, ατος, τό. Gestalt,
Beskaffenhed.

σχολή, ής, ή. Frihed fra
Forretninger; en Skole.

σώζω. Gr. redder, befrier.

σώμα, ατος, τό. Legeme.

σωτηρία, ας, ή. Redning,
Frelse.

σωφρονέω. er forstandig;
fædelig.

σωφροσύνη, ης, ή. Ærbar-
hed, Maadehold.

Τ.

τάλαντον, ου, τό. en Talent.
(en Pengesum)

ταπεινώ. fornedrer; ned-
trækker. ούμαι. nedtryk-
tes, taber Modet.

ταράττω. (σο) forstyrrer.

τάχος, εός, τό. Hurtighed.

ταχύς, είας, ύ. Gr. adv.
-εως. hurtig, hastig.

ταχύτης, ητος, ή. Hurtighed.
 παύς, ώ, δ. en Paafugl.
 τείχος, εος, τό. en Muur.
 τεκμηριμαι. flutter af no-
 get.
 τεκμήριον, ου, τό. Beviis;
 Vidnesbyrd.
 τέκνον, ου, τό. et Barn.
 τελευτάω. fuldbringer, en-
 der (τὸν βίον) dør.
 τελευτή, ης, ή. Endeligt,
 Døden.
 τέλος, εος, τό. Ende. adv.
 endeligen.
 τέρμα, ατος, τό. en Grændse.
 τερπνός, ή, όν. glædelig.
 τεχνή, ης, ή. Konst.
 τηλοπούτος, αυτή, οὔτο. lig,
 saa stor, ic.
 τηρέω. bevarer.
 τίθμι. sætter, ordner.
 τίκτω. Gr. føder, avler.
 τιμάω. ærer.
 τιμή, ης, ή. Ære.
 τιμαρέω. hjælper. τιμῶ. hæv-
 ner nogen. ἐομαι τινα. jeg
 hævnner mig paa nogen.
 τιμωρία, ας, ή. Høvn, Straf.
 τίς, τί. hvo? hvad?
 τίς, τί. nogen, noget.
 τιτρώσκω. Gr. saarer.
 τίνυν. da; altsaa.
 τοιοῦτος, αυτή, οὔτο. en saa-
 dan.
 τόλμα, ης, ή. Dristighed.
 τοξότης, ου, δ. en Bueskytte.
 τόπος, ου, δ. et Sted; en
 Plads.
 τοσοῦτος, αυτή, οὔτο og saa

τοσοῦτον. saa stor, saa
 meget.

τότε. da, dengang.
 τράπεζα, ης, ή. Bord.
 τραχύς, εία, ύ. skarp, steil,
 haard.

τρέις, τρια. tre.
 τρέφω. Gr. føder, nærer.
 τρέχω. Gr. løber.
 τρίτος, η, ου. tredje.
 τρόπος, ου, δ. Maade, Art;
 Sæder.

τροφή, ης, ή. Føde, Næring.
 τρυφάω. lever i Dverdaad.
 τρυφή, ης, ή. Dverdaadig-
 hed.

τυγχάνω. Gr. c. gen. op-
 naaer. c. partic. er til-
 fældigen . . .

τυραννέω. er Tyran.
 τύραννος, ου, δ. Seltsker,
 Tyran.

τυφλός, ή, όν. blind.
 τυφλώω. forblinder, gjør
 blind.

τύφος, ου, δ. Dpblæstshed,
 Stoltthed.

τύχη, ης, ή. Lykken, Stjæbs-
 nen.

Υ.

ύβρις, εως, ή. Overmod.

ύγιεια, ας, ή. Sundhed.

ύδωρ, ατος, τό. Vand.

ύιός, οὔ, it. υιεύς, εος, δ, og
 saa υίς, υίος, ct. υίος. en
 Søn.

ύπαρ. vaagen. f. ύναρ.

ύπαρχω. et.

ύπερίω. viger.

ύπεριμι. Gr. er under, til-
 stede.

ύπερδύω. Gr. ifører en Un-
 derklædning.

ύπεξαιρέω. Gr. borttager
 nedenfra eller hemmelig-
 gen.

ύπέρ. c. gen. over, forme-
 delst. c. acc. over.

ύπερσπάζομαι. har nogen
 overmaade kjær.

ύπερβάλλω. kaster over; er
 meget stor.

ύπερβολή, ης, ή. Dverdri-
 velse.

ύπερήφανος, δ, ή. overmodig.

ύπερλαμπρος, δ, ή. meget
 glimrende, præstig.

ύπέριμετρος, δ, ή. som er ober
 Maalet, overmaade.

ύπεύδυνος, δ, ή. jon. har An-
 svar, som er skyldig.

ύπέχω, ύφέξω. udholder,
 taaler.

ύπισχνομαι. Gr. (έχω) lo-
 ver, tilfiger.

ύπνος, ου, δ. Søvn.

ύπό. c. gen. af, ved. c. dat.
 under, ifølge. c. acc. un-
 der, imod.

ύπόδημα, ατος, τό. (δέω) en
 Skoe.

ύπολαμβάνω. Gr. anta-
 ger, troer; tager Ordet.

ύπομένω. Gr. vedbliver,
 udholder.

ύπόμνημα, ατος, τό. Erin-
 dring, Minde; Dpteg-
 nelse; commentarii.

ύπομονή, ης, ή. Udholdens-
 hed, Afholdenhed.

ύπονοέω. formoder; har i
 Sind.

ύπόνοια, ας, ή. Formodning,
 Mening.

ύποπτος, δ, ή. mistænkelig.

ύποτάττω. (σπ) underord-
 ner, underkaster.

ύποτίθμι. indgiver, brin-
 ger paa den Tanke.

ύστερέω. bliver tilbage.

ύστερον. senere.
 ύφαιρέω. Gr. tager bort.

Φ.

Φάγω. Gr. (έσθίω) æder,
 fortærer.

Φαίνω. viser. ομαι. viser
 mig;

Φανερός, ρά, ρόν. adv. ώς.
 aabenbar.

Φαντασιώω. har Synet.

Φάρμακον, ου, τό. Lægemid-
 del; Gift.

Φασισιάνος, οὔ, δ. (sc. όρνις)
 en Fasan.

Φάσκω. siger.

Φαῦλος, η, ου. stet, uret.

Φαυλότης, ητος, ή. Ring-
 hed; Daarlighed.

Φειδός, όος, ή. Sparsomhed.

Φέρω. Gr. fører, bærer.

Φεύγω. Gr. flygter.

Φημί. Gr. siger.

Φθινόπωρον, ου, τό. (Φθίνω,
 δπώρω) Høsten.

Φθονερός, ά, όν. misundelig.

Φθόνος, ου, δ. Misundelse.
 Φιλαργυρία, ας, ή. Gjertig-
 hed.
 Φιλαυτία, ας, ή. Egenfjer-
 lighed.
 Φιλέω. elsker.
 Φιληκοία, ας, ή. (ἀκούω)
 Lyft til at høre.
 Φιλία, ας, ή. Venfkab.
 Φίλιππος, ου. n. pr.
 Φιλομαθής, έος, ή, δ. lærvillig.
 Φιλομεμψής, έος, δ, ή. had-
 lesyg.
 Φιλονειλία, ας, ή. Trættes-
 syge, Ufredsomhed.
 Φιλοπάτωρ, ορος, δ. (eg. som
 elsker sin Fader) et Tils-
 navn.
 Φιλο-πονέω. er flittig, ar-
 beidsom.
 Φιλό-πονος, δ, ή. adv. -ως.
 arbeidsom.
 Φίλος, η, ου. elsker. δ Φίλος.
 en Ven.
 Φιλόσοφός. skuderer Philo-
 sophien; er Philosoph.
 Φιλοσοφία. ας, ή. Philoso-
 phie, Wiisdomslære.
 Φιλόσοφος, ου, δ. en Philo-
 soph, en Wiis.
 Φλαῦρος, α. ου. i. q. Φαῦλος.
 Φλαυρέω. sladdrer.
 Φοβερός, ό, όν. frygtelig.
 Φοβέω. forfætker. ομαι.
 frygter.
 Φόβος, ου, δ. Frygt.
 Φορτίον, ου, τό. en Væde.
 Φράζω. siger, tilkjendegiver.
 ομαι. fornemmer.

Φρήν, νόος, ή. Forstand.
 Φρονέω. tænker. μέγα Φρ.
 er indbildf.
 Φρόνησις, έως, ή. Forstand.
 Φρόνιμος, ό, ή. forstandig.
 Φροντίζω. c. gen. jeg sørger
 for, tænker paa.
 Φυγαδεύω. forjager.
 Φυή, ής, ή. i. q. Φύσις. Na-
 turen.
 Φυλάσσω. (ττ) vogter.
 Φύσις, έως, ή. Naturen.
 Φυτόν, οὔ, τό. Vært, Plante.
 Φύω. Gr. avler.
 Φωκίαν, ανος. n. pr.

X.

χαίρω. Gr. glæder mig.
 χαλεπαίνω. vrede.
 χαλεπός, ή, όν. tung, svær.
 χαλινός, ου, δ. Tømme,
 Bidfel.
 χαρμεις, εσσα, εν. adv. -έν-
 τως. behagelig, artig, vits-
 tig.
 χαρίζομαι. forærer, Hjenker.
 χάρις, ιτός, ή. Gjenk, Tak.
 τιμωρίας χάριν. til Straf.
 χαριστικός, ή, όν. velgjeren-
 de; der fortjener Tak.
 χάρτης, ου, δ. Papir.
 χειμάζομαι. tumles af
 Storm.
 χειμών, ανος, δ. Winter,
 Storm.
 χείρ, χειρός, ή. Haanden.
 χειριστός. Gr. (κακός) værft.
 χελιδόν, όνος, ή. en Svale.

Χίλων, ανος. n. pr.
 χιτών, ανος, δ. tunica.
 Kjortel.
 χολόδομαι. bliver vred.
 χράομαι. Gr. bruger.
 χρεία, ας, ή. Nødvendig-
 hed; Nytte.
 χρεών. τό. vedbørlig, som
 maa skee.
 χρή. Gr. oportet.
 χρήζω. behøver.
 χρήμα, ατος, τό. en Sag.
 τὰ χρήματα. Penge.
 χρήσιμος, η, ου. nyttig.
 χριστός, ή, όν. nyttig, god,
 ædel.
 χρόνος, ου, δ. Tiden.
 χρυσέος, έα, έον og οὔς, ή,
 οὔν. gylden.
 χρυσίον, ου, τό. Guld.
 χρυσός, οὔ, δ. Guld.
 χρυσώω. forgylder.
 χρώμα, ατος, το. Farve.
 χυλός, ή, όν. lam.
 χυρέω. rummer, omfatter.
 χυρίον, ου, τό. Jordstreg;
 Åger.
 χυρίς. c. gen. uden.

Ψ.

ψέγω. badler.
 ψεύδος, έος, τό. Løgn.
 ψήφος, ου, ή. en liden Steen;
 Stikke; Stemmefteen.
 ψιδυρός, ό, ή. som hvisler;
 bagtalerf.
 ψόγος, ου, δ. Dabel.
 ψυχή, ής, ή. Sjælen; Li-
 vet.

Ω.

ώμος, ή, όν. umoden; raa,
 vild.
 ώμος, ου, δ. Skulderen.
 ώρα, ας, ή. Time, Tid, Aars-
 tid.
 ώραίζω. udsmykker.
 ώς. ligesom; at; omtrent;
 til.
 ώσ-περ. ligesom.
 ώσ-τε. som, ligesom.
 ώφελέω. nytter, hjælper.
 ώφέλιμος, ό, ή. nyttig. ώφε-
 λιμώτατα. paa den nytte-
 tigste Maade.

Ψ. 2. ε. 5. for αεί læs αεί. — Ψ. 3. ε. 17. f. κάνα
 I. κακό. — For κήν oftere I. κήν. — Ψ. 6. ε. 23.
 f. μίσος I. μίσος. — Ψ. 41. ε. 3. for ροῦν I. βί-
 γοῦν. — Ψ. 43. ε. 10. f. κυβερνήτου I. κυβερνήτου.
 — Ψ. 61. ε. 3. f. γέρονς I. γήρονς. — Ψ. 79. ε. 20.
 f. φρονίζετε I. φροντίζετε. — Ψ. 81. ε. 25. f. ἀχ-
 κήριον I. ἀγκήριον.

Tillæg om den Græske Udtales Bestemmelse ved Quantitet og Accenter:

1) Med Hensyn til Quantiteten udtales alle ved deres Natur eller ved Position lange Stavelse, Gr. § 6. som lange, men alle de øvrige som korte. 2) med Hensyn til Accenterne, forlanger *circumflexus* (˘) endnu mere den allerede forhen lange Stavelse, hvilken den tillige betoner; *acutus* (´) derimod giver allene Vocalen en høiere Lyd, uden egentligen at forlænge den. For os er vel Quantiteten den vigtigste; ogsaa ligger den til Grund for den Græske Versbygning: men dog bør den rette Betoning under Læsningen ingenlunde forsamles. Med Hensyn paa begge udtale man *ἄνθρωπος*, *ἔτυπτε*, omtrent som: *únstérlich* *), *únártig*; nemlig den første Vocal som høi, den anden som lang. Den lærde Matthiæ oplyser dette ved følgende Schema, hvortil betegner en lang Stavelse, ¶ en kort:

ἄν-θρω-πος ἔ-τυ-πτε ἔ-λε-γε σῶ-μα

κα-λός ἐ-νός λά-λος τυ-πτό-με-νος

τυ-πτο-μέ-νη αὐ-τάρ-κης αὐ-τάρ-κης.

*) Exempler i Modersmaalet ere efter deres rigtige Udtale: *Ánvisning*, *nédstammer*, ic. men den daglige Udtale synes oftest at forbinde Længden med den forangaende Tone, saa at man næsten hører: *Ánvisning*, *nédstammer*.